

கனவு
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை
204

ஆனி 2023

10.06.2023

ஆளுமைச் சிறப்பிதழ்

100/-

புரதம ஆசிரியர் : க.புரணீதரன்

பாஸ்கரன் சுமன்
த.மேகராசா
பேராசிரியர் ரமீஸ் அப்துல்லா
சு.முரளிதரன்
சி.ரமேஷ்
கோபலப்பிள்ளை குகன்
கலாநிதி எம்.ஐ.எம்.ஹனிபா
கலாநிதி சு.குணேஸ்வரன்
இ.சு.முரளிதரன்
த.யுவராஜன்
ஜே.வஹாப்தீன்
செ.யோகராசா
பேராசிரியர் சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம்

செ.யோகராசா
சிறப்பிதழ்

பொருளடக்கம்

கட்டுவாரகள்

**இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியில்
பேராசிரியர் செ.யோகராசாவின் பங்களிப்பு**
பாஸ்கரன் சுமன்..... 03

**பேராசிரியர் செ.யோகராசாவின்
முன்னுரைகளினூடாக நடித்து நவீன இலக்கியங்கள்
படைப்பாளிகள் - தபங்கள்**
த.மேகராசா..... 06

**முஸ்லிம்களின் தமிழிலக்கியப் பணியினை
முன்னிலைப்படுத்துவதில்
பேராசிரியர் செ.யோகராசாவின் பங்களிப்பு**
பேராசிரியர் ரமீஸ் அப்துல்லா..... 09

**மலையக களத்திலும் தளத்திலும்
பேராசிரியர் செ.யோகராசா**
சு.முரளிதரன்..... 12

**நடித்து நவீன கவிதை ஆய்வு முன்னோடி
பேராசிரியர் செ.யோகராசா**
சி.ரமேஷ்..... 15

**பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்களின்
அரிய தேடும் முயற்சியும் அவற்றின்
முக்கியத்துவமும்**
கோபாலப்பிள்ளை குகன்.....21

**பேராசிரியர் செ.யோகராசாவும்
வாய்மொழி இலக்கியமும்**
பேராசிரியர் எம்.ஐ.எம்.ஹனிபா.....26

இலக்கியத் தேட்டத்துத் தேனீ :
பேராசிரியர் செ.யோகராசா
கலாநிதி ச.குணேஸ்வரன்..... 28

**இலக்கணத்தில் அக்களை கொண்ட
பேராசிரியர் செ.யோகராசா**
த.யுவராஜன்..... 32

செ.யோவும் நானும்
இ.சு.முரளிதரன்..... 34

**இலக்கியஆளுமைகள் பற்றிய
பேராசிரியர் செ.யோகராசா ஆய்வுகள்**
பேராசிரியர் சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம்.... 36

சிறுகவித
செ.யோகராசா - 30

கவிவித
செ.யோகராசா - 31
ஜே.வஹாப்தீன்- 33

ஜீவநதி

2023 ஆனி இதழ் - 204

விரதம் ஆசிரியர்
க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்
வெற்றிவேல் துவீயந்தன்
ப.விஷ்ணுவர்த்தினி

பதிப்பாசிரியர்
கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :
கலை அகம்
சாமாந்தரை ஆலயமிளையையர் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் :
திரு.கி.நடராஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்
K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

ஒளிர்வு - 100/- ஆண்டுசந்தா - 3000/-
வெளிநாடு - \$ 100U.S
மணியோரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாற்றுக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்பு வேண்டிய பெயர்/முகவரி

**K. Bharaneetharan,
Kalaiahram ,
Alvai North west, Alvai.**

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No. - 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை
ஆழ நீர் தன்னை வயாண்டு
செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
முதியதோர் உலகம் செய்வோம்.-!
- பாரதிதாசன்-

ஆய்வாளர்களின் தகவல் வட்டகம் பேராசிரியர் செ. யோகராசா

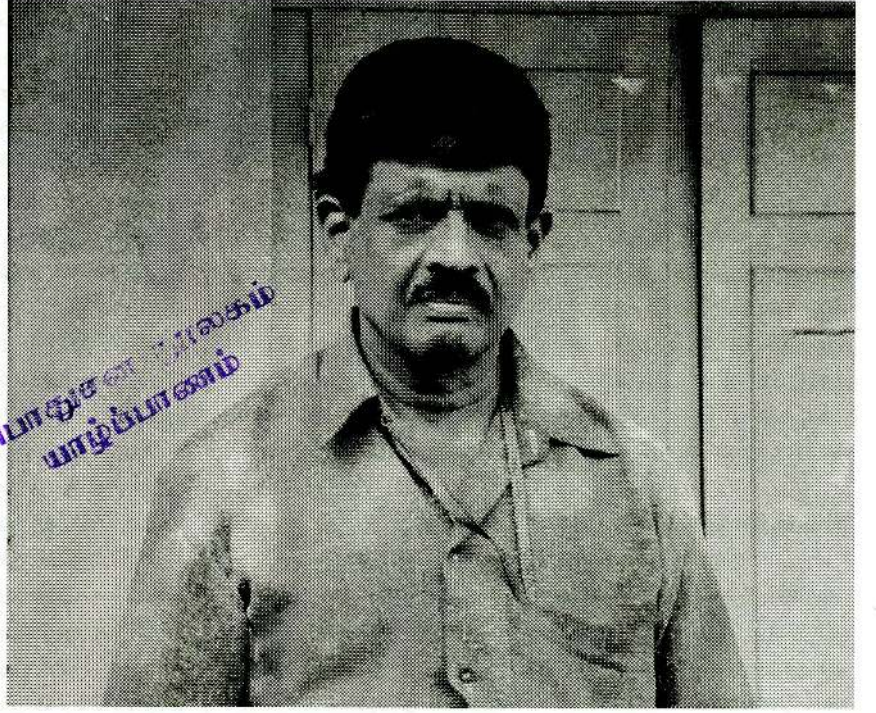
ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்களின் பங்கு மிகக் காத்திரமானதும் பயன்பாட்டிற்குமுரியதுமாகும். பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்கள் சிறந்ததொரு இலக்கிய ஆய்வாளராகக் காணப்படுவதோடு தன் மாணவர்கள் அனைவரையும் இலக்கிய ஆய்வுகளில் ஈடுபட வைக்க முனைபவர். பலர் காணத் தவறுகின்ற விடயங்களை தேடி அலைந்து ஆராய்ந்து அவை தொடர்பான கட்டுரைகளையும் விமர்சனங்களையும் முன் வைப்பவர். ஆரம்ப காலத்தில் சிறுகதைகள், கவிதைகளை கருணை யோகன் என்ற புனைபெயரில் எழுதி இலக்கிய உலகில் வலம் வந்த இவர், இலக்கியத்தின் மீதான அவாவினாலும், தீராத தொடர் வாசிப்பினாலும் சிறந்ததொரு விமர்சகராக கட்டுரையாளராக விளங்குகின்றார். வயது வேறுபாடு, தொழில் அந்தஸ்த்து பார்க்காது அனைவருடனும் அன்பாகவும் இனிமையாகவும் பழக்கக் கூடியவராகவும், மாணவர்களுக்கு எந்நேரத்திலும் உதவி செய்யக்கூடிய மனப்பாங்கு உடையவராக விளங்குகின்றார். கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக இருந்து தற்போது ஓய்வு பெற்றுள்ளார். இலக்கியத்தில் ஏற்படுகின்ற சந்தேகங்களையும், விளக்கங்களையும், இலக்கியம் சார்ந்த தகவல்களையும் உடனடியாக பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நடமாடும் தகவற் பெட்டகமாக விளங்குபவர் செ.யோ. அவர்கள். தொடர்ச்சியாக இயங்கி வரும் இலக்கியவாதியாக விளங்குபவர். ஜீவநதி ஆரம்பித்த காலம் முதல் இன்று வரை 40 இற்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளை ஜீவநதியிலும் எழுதியுள்ளார். கேட்கின்ற போதிலெல்லாம் வேலைப்பளு பாராமல் தன் கட்டுரைகளை ஜீவநதிக்கு அனுப்பி உதவியுள்ளார். ஆய்வுக் கண்ணோட்டத் துடன் எந்தப் படைப்பையும் அணுக வேண்டும் என்பது பேராசிரியரின் விருப்பு. பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ள போதிலும் மிகவும் அமைதியாக வாழ்ந்து வருபவர். மிகவும் நிதானமாக தனது ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளையும் மேற்கொண்டு இலக்கியத்திற்காகவே வாழ்ந்து வரும் ஆய்வு முன்னோடியை கொண்டாடும் முகமாக இச்சிறப்பிதழ் வெளி வருவதையிட்டு மகிழ்கின்றோம்.

- க. பரணீதரன்

ஜீவநதி கிடைக்கும் இடங்கள்/ விநியோகம் உதவுவோர்

1. புத்தகக்கூடம் - திருநெல்வேலி
2. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு செட்டித்தெரு
3. புத்தகப்பண்பாட்டுப் பேரவை, 68, நீதிமன்ற வீதி, மல்லாகம்
5. பண்டாரவன்னியன் புத்தகசாலை - வவுனியா
4. அ.யோசராசா
5. பரணி புத்தகக்கூடம் - ஏறல்வியடி
6. மு.யாழ்வன் - திருகோணமலை,
7. கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன்
8. சி.ரமேஷ்
9. நா.நவராஜ்

"அவருடைய வாசிப்பின்
 அசுரத்தன்மையே அவருக்கான
 பலம். வாசிப்பு தரும் அனுபவமே
 வாழ்வின் அனுபவமாகக்
 கொண்டு இயங்குபவர் இந்த
 கல்வியாளர். எத்தனை
 பல்கலைக்கழகங்கள், எத்தனை
 பேராசிரியர்கள் என்றாலும் இப்படி
 ஒரு சிலரையே விரல் மடித்து
 ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்கிறது
 வரலாறு"
 - தெளிவத்தை ஜோசப் -

இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பேராசிரியர் செ.யோகராசாவின் பங்களிப்பு

பாஸ்கரன் சுமன்

அறிமுகம்

இலக்கிய வகைமைகளுள் சிறுவர்களுக்கான இலக்கியங்களும் குறிப்பிடத்தக்கன. சிறுவர்களை மனங்கொண்டு படைக்கப்படும் பாடல், கதை, நெடுங்கதை, நாடகம், மொழிபெயர்ப்புகள் என்பன அவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவை. சிறுவர் இலக்கியங்கள் அளவில் குறைவாகவே இலங்கையில் வெளிவந்துள்ளன; வெளிவருகின்றன. வெளிவந்துள்ள படைப்புகள் யாவும் குழந்தை உளவியலை அனுசரித்துள்ளனவா என்ற கேள்வியும் முன்னெழுகிறது. இவற்றை மனங்கொண்டே இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சி இன்னும் "குழந்தைப் பருவத்திலே"யே உள்ளது என அறிஞர் மதிப்பிடுவர்.

இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கியம் வளர்ச்சியடையாமலுக்கு அப்படைப்புகள் மீதான விமர்சன மதிப்பீடுகளின் குறைபாட்டையும் ஒரு காரணமாகக் கூட்டுமடியும். சிறுவர் இலக்கியங்கள் குறித்து வெளிவந்த கட்டுரைகளில் பெரும்பாலானவை அறிமுகக் கட்டுரைகள் என்ற எல்லைக்குள்ளேயே நின்று விடுகின்றன. அவை குழந்தை உளவியலையும் அவற்றின் தரம் - தரமின்மை குறித்த நோக்குநிலையையும் கவனத்திற்கொண்டதாகக் தெரியவில்லை. இத்தகைய துழலில், சிறுவர் இலக்கியங்களைத் தொகுத்தல், சிறுவர் இலக்கியம் பற்றிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்தல், சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பாக மதிப்பிடல் ஆகிய பணிகளின் மூலமாக பேராசிரியர் செ.யோகராசா

அவர்கள் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களித்த வற்றை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்த முனைகிறது.

பேராசிரியர் அவர்கள் இயல்பாகவே சிறுவர் இலக்கியத்தின்பால் ஈடுபாடுடையவர். சிறுவர் பாடல்களைத் தனது பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து இன்புற்ற நிகழ்வைப் பதிவுசெய்திருப்பதும் (கட்டுரை : சிறுவர் விமர்சனம் - அனுபவத்தினூடான மனப்பதிவு) நீண்ட நாட்களாக அத்துறைசார் கட்டுரைகளை அவ்வப்போது எழுதிவந்தமையும் சிறுவர் இலக்கியத் தொகுப்புக்கள் இரண்டை வெளியிட்டமையும் (ஈழத்துச் சிறுவர் பாடல் களஞ்சியம், சிறுவர் அறிவியற் பாடல்கள்) சிறுவர் பாடல்கள் சிலவற்றை எழுதியுள்ளமையும் (ஆமை அண்ணா) இதனைப் புலப்படுத்துகிறது.

சிறுவர் இலக்கியத் தொகுப்பு

பேராசிரியர் அவர்கள் "ஈழத்துச் சிறுவர் பாடல் களஞ்சியம்", "சிறுவர் அறிவியற் பாடல்கள்" ஆகிய சிறுவர் பாடல் தொகுதிகளை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். சிறுவர் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் தமது படைப்புகளுக்குப் பெரும்பாலும்

01. இயற்கை

02. உறவினர்களின் அன்பைச் செயலின் வழி வெளிப்படுத்துதல்

03. தெய்வங்களைப் பற்றிப்பாடுதல்

04. பண்டிகைகள் பற்றிப்பாடுதல்

05. அறம்போதித்தல்

06. நாடு, சமூகத் தலைவர்கள் பற்றிப் பாடுதல் ஆகியவற்றையே உள்ளடக்கங்களாகக் கொண்டிருந்தனர். சில படைப்பாளிகளே அறிவியல் விடயங்களையும் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்தினர். இந்நிலையிலேயே சிறுவர் இலக்கியத்தின் பயன் குறித்த அவரது ஆழமான சிந்தனை அவரை சிறுவர் அறிவியல் பாடல்களைத் தொகுக்கத் தூண்டியுள்ளது. அதபோன்று ஈழத்து நவீன கவிதை முன்னோடிகளான மஹாகவி (தோசை), நீலாவணன் (கடற்கரைக்குப் போனோம்) முதற்கொண்டு பல கவிஞர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறுவர் பாடல் தொகுதியாக - 113 பாடல்கள் அடங்கிய தொகுதியாக - “ஈழத்துச் சிறுவர் பாடல்களஞ்சியம்” எனும் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளார்.

சிறுவர் இலக்கிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு

சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பில் க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, எஸ்.சிவலிங்கராசா, கனக. செந்திநாதன், செ.யோகராசா, க.நவசோதி, த.துரைசிங்கம் முதலானோர் அவ்வப்போது தமது மதிப்பீடுகளைக் கட்டுரைகள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அக்கட்டுரைகளையும் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு எழுதப்பட்டுள்ள முன்னுரை, அணிந்துரைக் குறிப்புக்களையும் சிறுவர் இலக்கிய கர்த்தாவான அம்பியுடன் நிகழ்த்தப்பட்ட பேட்டியினையும் இணைத்து “ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியக் களஞ்சியம்” என்ற நூலாகத் தொகுத்தளித்தார். அவற்றிற் சில, சிறுவர் இலக்கியத்தை மதிப்பிட முனைவனவாகவும் விளங்குகின்றன. ஏனையவை சிறுவர் இலக்கியம் குறித்த விபரண இரசனை வழிப்பட்ட ஆக்கங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

அந்நூலில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளில் “தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் சிறுவருக்கான இலக்கியம்” எனும் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் கட்டுரை கவனத்திற்குரிய - கனதியாக கட்டுரையாகிறது. இக்கட்டுரை தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தோன்றிய செவ்வியல் நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறுவர் இலக்கியத் தோற்றம், வளர்ச்சி ஆகியவற்றைக் கட்டமைக்க முற்படுகிறது. நாட்டார் மரபில் வழங்கிவரும் சிறுவர் படைப்புகள் அக்கட்டுரையில் கவனம்பெறவில்லை என்பது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

பாரதியாரை சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடியாகப் பலரும் முன்னிறுத்துவர். அதற்குப் பாரதியின் படைப்புக்களான “புதிய ஆத்திதடி”, “பாப்பா பாட்டு” ஆகியன வழிசமைத்தன. அப்படைப்புகளில் சிறார்களை உறுதியும் வீரியமும் உடையவர்களாக மலர்ச்சியடையச் செய்தல், அழகியற் செயற்பாட்டையும் விளையாட்டையும் ஒன்றிணைத்தல், அனைத்து உயிர்களிடத்தும் அன்பு காட்டத் தூண்டுதல், அறக்கல்வி, ஒழுக்கக் கல்வி ஆகியவற்றை வலியுறுத்தல், இறைநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தல் ஆகிய பண்புகள் மேலோங்கியுள்ளன. இப்பண்புகளின் அடிப்படையில் பாரதியின் மேற்படி படைப்புகளைச் சிறுவர் படைப்பு என வகைகட்டிச் செல்வர். ஆனால், சிவத்தம்பி பாரதியின்

மேற்படி பாடல்கள் மீது முன்மொழியும் கருத்து கவனத்திற்குரியதாகின்றது : பாரதி தான் வாழ்ந்த காலத்து சமூகநிலைமைகளை உள்வாங்கித் தமது ஆக்கங்களை எழுதியுள்ளமையால், பல வேளைகளில் அவரது பாடல்களுள் இது சிறுவருக்கானது, இது சிறுவருக்கானதல்ல என்று வரையறுத்துக் கூற முடியாதுள்ளது. இத்தகைய ஓர் இடர்பாட்டுக்கு நல்ல உதாரணம் “கொட்டு முரசே” என்ற பாடலாகும். அப்பாடலின் முற்பகுதி சாதிய சமய பிரச்சினைகளைக் கூறிவிட்டு பின்பகுதி அந்த விடயத்தை உருவகிப்பது போல பூனையின் பல்வேறு நிறக்குட்டிகள் பற்றிக் குறிப்பிடுவது மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். பாரதியின் “புதிய ஆத்திதடி” கூட மனங்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். குழந்தைநிலை கவித்துவக் கவர்ச்சிக்கான பாரதியின் ஆளுமைபற்றிய விளக்கங்கள் மிக அவசியம்.

இம்மதிப்பீடு சிறுவர் படைப்புக்கள் படைக்கப்படுவதன் நோக்கம் குறித்த ஆழ்ந்த சிந்தனைக் கிளர்ச்சியோடு கூடியதென்பதனைப் புரிதல் வேண்டும். பாரதியின் சிறுவர் படைப்புகள் குறித்து கைலாசபதி முன்வைத்த மதிப்பீடொன்றும் (இத்தொகுப்பு நூலில் இடம்பெறும் கட்டுரையில்) இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது:

பொதுவாகவே தமிழ்க் கவிதையைப் புதுநெறியில் இட்டுச்சென்ற மகாகவி பாரதியார்தான் இத்துறையிலும் முன்னோடியாக விளங்குகிறார். அவர் இயற்றிய புதிய ஆத்திதடி, பாப்பா பாட்டு முதலியன தமிழுக்குப் புதியனவே. எனினும் பாரதியின் நோக்கும், பாடல்களின் போக்கும் குழந்தைக் கவிதளாக அவற்றை இனங்காட்டவில்லை. விடுதலைப் போருக்கு வீரர்களைத் தயாரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த கவிஞர், போர்க்குணமிக்க பாடல்களையே எழுதினார். பாரதி மரபில் வந்தவர்களே குழந்தைப் பாடல்களைப் பிரக்கூபூர்வமாகச் செழுமைப்படுத்தினர்.

இத்தகைய ஆரோக்கியமான மதிப்பீடுகளைச் சுமந்து வரும் கட்டுரைத் தொகுதியை வெளியிட்டமை சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான பேராசிரியர் செ.யோகராசாவின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பாகவே விளங்குகிறது.

சிறுவர் இலக்கிய மதிப்பீடு

இத்தகைய தொகுப்பு முயற்சிகளுக்கு அப்பால் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புக்களை - படைப்பாளிகளை மதிப்பிடும் செயற்பாட்டையும் முன்னின்று மேற்கொண்டு வந்துள்ளார். அத்தகைய மதிப்பீடுகளில் கீழ்வரும் கட்டுரைகள் கவனத்திற்குரியன:

- தமிழில் சிறுவர் இலக்கியம்
- இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கியம் - ஒரு கண்ணோட்டம்
- மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் குழந்தைக் கவிதை வளர்ச்சி
- ஈழத்துச் சிறுவர் அறிவியல் பாடல்கள்
- ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியமும்செ.கணேசலிங்கனும்
- பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவும் ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியமும்

- நாகூர் ஏ.பாவா : முஸ்லிம் சிறுவர் பாடல் முன்னோடி
- சிறுவர் இலக்கியத்துறைச் சாதனையாளர் : செல்வி செளந்தரம் சந்தன நங்கை கந்தப்பு
- மட்டக்களப்புப் பிரதேச சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடி எஸ்.இ.கமலநாதன்
- ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் வளர்ந்துள்ளதா?
- சிறுவர் விமர்சனம் - அனுபவத்தினூடான மனப்பதிவு

மேற்குறித்த கட்டுரைகளை ஒருசேர நோக்கும் போது இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கியம் வளர்ந்த வற்றைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதாகவும் சிறுவர் இலக்கிய ஆளுமைகளை வெளிச் சத்துக்குக் கொண்டு வருவதாகவும் அவை அமைந்துள்ளமை புலனாகும். இரண்டாவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கட்டுரை, “தமிழில் சிறுவர் இலக்கியம்” எனப் பொதுப்படக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பினும் இலங்கையில் நிகழ்ந்த சிறுவர் இலக்கிய முயற்சிகளை அடையாளப்படுத்தியே நிற்கிறது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“தமிழில் சிறுவர் இலக்கியம்” எனும் கட்டுரை இலங்கையில் தோன்றிய மூன்று சிறுவர் பாடல் நூல்கள் (பிள்ளைப்பாட்டு, தமிழ்ப் பாலபோதினி, பாலியக் கும்பி) தொடர்பில் விவாதிக்கிறது. அம்மூன்று முயற்சிகளும் தமிழகத்திற்கும் முன்னோடியாய் அமைந்த முயற்சிகள். ஆகையால், தமிழில் சிறுவர் இலக்கியம் என்று தலைப்பிட்டமை பொருந்தக் கூடியதே. தமிழில் (இலங்கையில்) தோன்றிய திருத்தமான சிறுவர் பாடல் தொகுப்பு அருணாந்தி தொகுத்த “பிள்ளைப் பாட்டு” என்பது யாவரும் ஏற்றுக்கொண்ட விடயம். இந்நிலையில்,

தமிழ்நாடு குழந்தை இலக்கியம், முக்கியமாகக் கவிதைகள் பற்றிச் சிந்திக்கும் முன்பே ஈழத்தில் இது தோன்றி வளரத் தொடங்கிவிட்டது. பல பாடற் தொகுதிகளை ஈழத்துச் சான்றோர் தொகுத்து வெளியிட்டு நமக்கு வழிகாட்டியிருக்கின்றார்கள். 1918 ஆம் ஆண்டிலே வித்தியாதிகாரி அவர்களின் விருப்பத்தின் படியும் அனுமதிப்படியும் இலங்கை அரசாட்சியாளரின் பிரதான முதலியாராகிய ச.வைத்தியநாதரால் தமிழ்ப் பாலபோதினி என்ற குழந்தைப் பாடல்களின் அபிநயப் பாடல்களின் தொகுதியொன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு இத்துறையில் கால் எடுத்து வைக்க எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்பே ஈழம் முயற்சி செய்துள்ளது பெருமைப்படத்தக்கதாகும். (கனக செந்தி நாதன், ஈழத்திற் குழந்தைப் பாடல்கள், குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை வெளியீடு, 1988.)

என்ற கனக செந்திநாதனின் கூற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தனது விவாதத்தைக் கட்டமைக்கிறார். மேற்படி கூற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு 1918 ஆம் ஆண்டு ச.வைத்தியநாதர் வெளியிட்ட தமிழ்ப் பாலபோதினி என்ற நூலை பிள்ளைப்பாட்டுத் தொகுதிக்கு முந்திய நூலாகக் கருதுகிறார். அதே வேளை, தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது சிறுவர் பாடல் நூல் தம்பிமுத்துப்பிள்ளையால் 1886 இல் எழுதி

“எங்காவது ஒரு புத்தகக்கடையில் புத்தகங்களை அனைந்தபடி, அவற்றைத் தட்டிப்பார்த்தபடி மகிழ்ந்து கொண்டு ஒரு ஆள் நிற்கும். அவர்தான் யோகராசா”
- பேராசிரியர் க.கைலாசபதி -

வெளியிடப்பட்ட பாலியக் கும்பி என்ற மயிலங்கூடலூர் நடராசாவின் கூற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு பாலியக் கும்பி முதலாவது சிறுவர் இலக்கிய நூலாக விளங்கலாம் என்கிறார். 1859 இல் பாலியர் நேசன் என்ற பெயரில் சிறுவருக்கான பத்திரிகையொன்று ஈழத்தில் தோற்றம் பெற்ற தூழலை நினைவுபடுத்தி, இத்தகைய நூலாக்க முயற்சிக்கான சாத்தியப்பாடுகள் உள்ளன என்கிறார். தொடர்ந்து பிள்ளைப்பாட்டு தொகுப்பு நூலின் முக்கியத்துவத்தை அடையாளப்படுத்துகிறார்.

“இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கியம் - ஒரு கண்ணோட்டம்” எனும் கட்டுரை இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கியத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி என்பனவற்றைக் கட்டமைக்கும் முதன் முயற்சியாக அமைகிறது. அவ்வாறே “மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் குழந்தைக் கவிதை வளர்ச்சி” எனும் கட்டுரையும் பிராந்திய அடிப்படையில் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியை மதிப்பிட முனைகிறது. மட்டக்களப்புப் பிராந்தியத்தில் இருந்து கொண்டு சிறுவர் படைப்புகளை வெளிக்கொணர்ந்த அதேவேளை பலராலும் அறியப்படாத ஆளுமைகளை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவரும் முயற்சியையும் அக்கட்டுரை மேற்கொண்டுள்ளது.

“ஈழத்துச் சிறுவர் அறிவியல் பாடல்கள்” எனும் கட்டுரையும் மிகுந்த கவனிப்புக்குரியது. சிறுவர்களுக்கு அறிவியலை அறிமுகம் செய்துவைக்கும் செயற்பாட்டைப் படைப்புகளின்வழி நிகழ்த்த முடியும். அதனை மனங்கொண்டு பல படைப்பாளிகள் அறிவியல் விடயங்களைச் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகளில் இணைத்துக்கொண்டனர். அத்தகைய படைப்புகளின் வரவு வரவேற்கத்தக்கது. பேராசிரியரின் கட்டுரை அந்நிலைநின்ற படைப்பாக்கங்கள் வெளிவருவதற்கான தூண்டுதலை படைப்பாளிகளுக்கு அளிக்கத்தக்கதாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

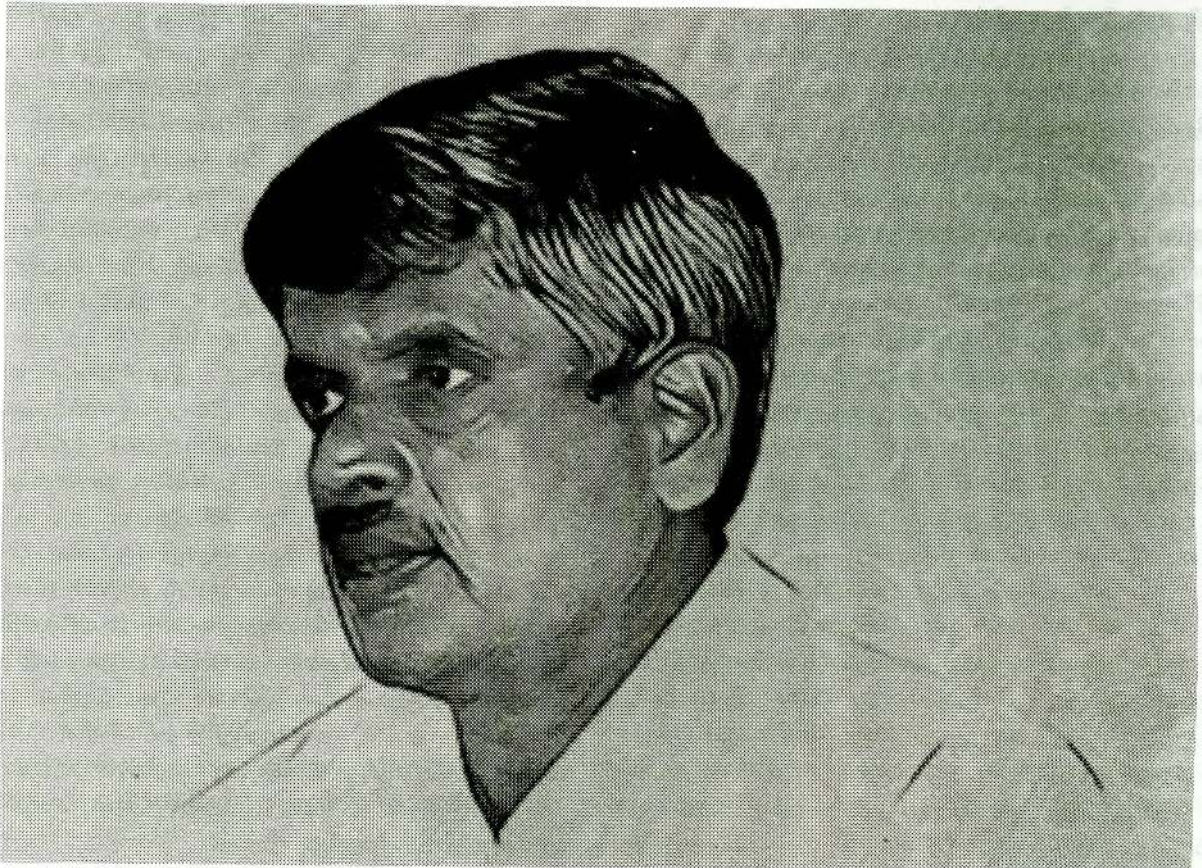
“ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் வளர்ந்துள்ளதா?” எனும் கட்டுரையும் அவதானிப்புக்குரியது. ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் குறிப்பிடத்தக்க வளர்நிலையை இதுவரை எட்டாமெக்கான காரணங்களைக் கண்டறியும் முயற்சியின் விளைவே இக்கட்டுரை. பேராசிரியர் முன்வைக்கும் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யும் பட்சத்தில் இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கியம் குறிப்பிடத்தக்க தொலைவு நோக்கிப் பயணிக்க முடியும் என்பது எமது நம்பிக்கை. ஏனைய கட்டுரைகள் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகள் குறித்த கட்டுரைகளாக அமைந்துவிடுகின்றன. சிறுவர் இலக்கியத்தின்மீது அவர் கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டிற்கு அவர் எழுதிய மேற்படி கட்டுரைகளும் சாட்சியமாய் அமைந்துவிடுகின்றன.

ஈழத்து ஆய்வாளர்களில் எல்லோருக்கும் நன்கு பரிச்சயமானவர் பேராசிரியர் செ.யோகராசா. ஓயா வாசிப்பும், புதியதைக் கண்டறிந்து முன்வைக்கும் ஆய்வு முனைப்பும் எல்லோரையும் நேசிக்கும் மனித மாண்பும் பேராசிரியரது தனித்துவங்களாகும். ஆரம்பத்தில் சிறந்த கவிஞராகவும், மெல்லிசைப் பாடலாசிரியராகவும் அறியப்பட்ட அவர் பின்னாளில் சிறந்த ஆய்வாளராகப் பரிணாமம் பெற்றார். நவீன இலக்கியம், ஈழத்து இலக்கியம், பெண்கள் இலக்கியம், இதழியல், நாட்டாரியல் என பல துறைகள் சார்ந்து பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். கடந்த 40 வருடங்களாக ஈழத்துப் படைப்பாளர்களின் நூல்களுக்கான முன்னுரைகளை எழுதிவருகிறார். இன்னொரு வகையில் கூறுவதாயின் ஈழத்து ஆய்வாளர்களில் காத்திரமானதும் அதேவேளை பிரதேச இலக்கிய நதிகளை இனங்காண்பதுமான போக்கில் அதிக முன்னுரைகளை எழுதியவராக பேராசிரியரே விளங்குகின்றார். முன்னுரைகளை எழுதும் வாய்ப்பை தனது ஆய்வுத்திறனை வெளிப்படுத்தும் சந்தர்ப்பமாகவே அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்று கூறினும் தவறில்லை. தனது முன்னுரைகளின் ஆழத்தை விளங்கிக்கொள்ளாது விமர்சனங்களை முன்வைப்பவர்களது வீழ்த்தும் வலைக்குள் அகப்பட்டு தனது ஆய்வுப் பணியையும் வாழ்நாளையும் வீணாக்காது இன்றுவரையும் எழுதிக்கொண்டும் இருக்கின்றார். இந்நிலையில் அவரெழுதியவற்றுள் எழுபத்தாறு முன்னுரைகள் “ஈழத்து நவீன இலக்கியங்கள் - படைப்பாளர்கள் - தடங்கள்” என்ற பெயரில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அந்நூலிலுள்ள முன்னுரைகளின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

முன்னுரைகளின் அவசியம் கருதி அவற்றைத் தொகுத்து நூலாக்குகின்ற ஒரு மரபு தமிழிலக்கிய உலகில் உண்டு. ஈழத்தில் பேராசிரியர்களான க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி

பேராசிரியர் செ.யோகராசாவின் முன்னுரைகளினூடாக ஈழத்து நவீன இலக்கியங்கள் - படைப்பாளர்கள் - தடங்கள்

■ த.மேகராசா ■

ஆகியோரது முன்னுரைகளும் எஸ்.பொ. போன்ற இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்களது முன்னுரைகளும் இவ்வகையில் வெளிவந்துள்ளன. அதன் தொடர்ச்சியாகவே பேராசிரியரது முன்னுரைகளின் தொகுப்பாக வெளிவந்த இந்நூலும் அமைகின்றது. மேற்கூறிய பேராசிரியர்கள் இருவரதும் மாணவரே பேராசிரியர் செ.யோகராசா என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு பிரதேசம் சார்ந்த வெவ்வேறு எழுத்தாளர்களது நூல்களுக்கான முன்னுரைகளை பேராசிரியர் எழுதியுள்ளபோதிலும் அவற்றுள் ஈழத்து நவீன இலக்கியங்கள் - படைப்பாளர்கள் - தடங்கள் என்ற கருத்தியலுக்குள் பொருந்தியமைந்தவற்றுள் ஒரு பகுதியை உள்ளடக்கியதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தின் நீட்சியை பிரதேசம் சார்ந்த தடங்களைப் பதிவுசெய்துள்ளது இந்நூல். அவ்வகையில் இன்றைய நோக்கில் முக்கியமான ஆணைப் பதிவாக இது அமைகின்றது. படைப்பாளர் பற்றிய குறிப்புகள், படைப்பாளரின் படைப்பை அப்படைப்பாளரின் பிரதேச இலக்கியப் பின்புலத்தில் வைத்து ஆராய்ந்து குறித்த படைப்பும் படைப்பாளரும் பெறுகின்ற முக்கியத்துவம் பற்றிய கருத்துக்கள் இவரெழுதிய முன்னுரைகளில் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். இவற்றை எடுத்துரைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் வரலாற்று நோக்கு, ஒப்பீட்டு முறையியல், பகுப்பாய்வு, சமூகவியல் நோக்கு முதலான முறையியல்களையும் கையாண்டே வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

உயர் பட்டப்படிப்பின் பொருட்டு ஆய்வு செய்கின்றவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இந்நூல் அமைகின்றது. குறிப்பாக ஈழத்தினுடைய நவீன இலக்கிய ஆளுமைகள் குறித்தும் அவர்களின் தனித்துவங்கள் குறித்தும் அறிந்துகொள்ளவும் அதன்பொருட்டு ஆய்வுத் தலைப்புகளை தெரிந்தெடுத்து ஆய்வினை மேற்கொள்ளவும் வழிகாட்டியாக இந்நூல் அமைகின்றது. இந்நூலினை முழுமையாக வாசிக்கின்ற ஒருவரால் இன்னும் ஆய்வுசெய்யப்படவேண்டிய நவீன இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் யார் யார் இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் அவர்களது படைப்புக்களின் தனித்துவம் என்ன என்பதையும் அதனடிப்படையில் எத்தகைய முறையியலினூடாக குறித்த படைப்பாளரின் ஆக்கங்களை ஆய்வுக்குட்படுத்தமுடியுமென்பதையும் இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ளமுடியும். அவ்விதத்தில் இம்முன்னுரைகள் மிகமுக்கியமானவையெனலாம். அதேவேளை முக்கியமான பதிவுகளையும் இந்நூலிலுள்ள முன்னுரைகள் தருகின்றன. ஈழத்தில் தடுப்பு முகாங்கள் பற்றியும் அங்கு நடைபெற்ற துன்புறுத்தல்கள் பற்றியும் நன்கு அறிந்திருந்த வாசகர்களுக்கு அமெரிக்க தடுப்பு முகாம் பற்றி அறியவும் இந்நூல் சான்றாகிறது. குறிப்பாக வ.ந.கிரிதரன் எழுதிய “அமெரிக்கா” என்ற நாவல் அமெரிக்க தடுப்பு முகாம் பற்றிய செய்திகளையும் அங்கிருந்துபெற்ற அனுபவங்களையும் தருகின்றது. புகலிடத் தமிழ் நாவல் பேசுகின்ற முக்கியமானதொரு பதிவென பேராசிரியர் செ.யோகராசா இந்நூலுக்கெழுதிய முன்னுரையிலே சுட்டிக்

காட்டியுள்ளார்.

முற்கூறியதுபோல ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தில் முக்கிய தடங்களைப் பதித்த எழுத்தாளர்களின் நூல்களுக்கான முன்னுரைகளை இவர் எழுதியுள்ளார். தி.ஞானசேகரன் எழுதிய “எரிமலை” (2018) நாவலின் முன்னுரையில் அந்நாவலை ஈழத்தின் முதல் அரசியல் நாவல் என்று ஆதாரங்களோடு நிறுவியுள்ளார். குறிப்பாக ஒரு தனிவீடு, தரையும் தாரகையும், பயணம் தொடர்கிறது, ஒரு கோடை விடுமுறை, வதையின் கதை, தீம்தரிகிடத்தோம், லங்காராணி, அயலவர்கள், அக்கினி, அக்கினிக்குஞ்சும், தூரியன் கிழக்கில் உதிப்பதில்லை, நாங்கள் பாவிகளாக இருக்கிறோம், மண்ணும் மல்லிகையும், கடல் கடந்து போனவர்கள், வண்ணாத்திக்குளம், ம், மாயினி முதலான நாவல்களின் உள்ளடக்கங்களைக் குறிப்பிட்டு, அந்நாவல்கள் அரசியல் நிகழ்வுகளோடு தொடர்புடையனவாயினும் எரிமலை நாவலே இனக்கலவர நிகழ்வுகள், விளைவுகள், அவற்றிற்கான காரணங்கள், விமர்சனங்கள் முதலானவற்றை கூர்மையாகவும் நடுநிலையோடும் வெளிப்படுகின்றது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இம்முன்னுரையினை வாசிக்கின்ற ஒருவர் எரிமலை நாவலின் முக்கியத்துவத்தை மட்டுமன்றி ஈழத்தில் எழுந்த அரசியல் நிகழ்வுகளோடு தொடர்புடைய நாவல்கள் பற்றிய செய்திகளையும் பெறமுடியும். அதன்வழி ஈழத்து அரசியல் நாவல் குறித்த தேடலிலிலும், ஆய்வினும் ஈடுபடமுடியும்.

ஜமீலின் “சிறகு முளைத்த ஊஞ்சல்”(2016) என்ற சிறுவர் நூலினை பேராசிரியர் வித்தியாசமான சிறுவர் பாடல் முயற்சியாக இனங்கண்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். சிறுவர் பாடல் முயற்சியென்பது கடினமான தென்பதையும் அது சிறுவர்களின் உளநிலையைக் கருத்திற்கொண்டு சிறுவர்களுக்கு விருப்பமானதாகவும் எளிமையானதாகவும் ஏற்புடையதாகவும் எழுதப்படவேண்டுமென்பதையும் அத்தகைய பாங்கிலான முயற்சிகள் குறைவாகவே இலங்கையில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதையும் அவ்வகையில் ஜமீலின் சிறுவர் பாடல் நூல் முக்கியமான தடம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். அதேபோன்று ஓ.கே.குணநாதனின் “வெள்ளைக் குதிரை”(2003) படைப்பினை சமகால அரசியல் சார்ந்த முக்கியமான சிறுவர் நாவலெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சிறுவர் இலக்கியத்தில் சிறுவர் நெடுங்கதையும் ஒரு பிரிவேன்பதைக் குறிப்பிட்டு 1969 இல் வெளிவந்த க.நவசோதியின் “ஓடிப்போனவன்” என்ற படைப்புடன் இது ஈழத்தில் அடியெடுத்து வைத்திருப்பினும் ஆரோக்கியமான விதத்தில் வளர்ச்சிபெறவில்லையென்பதையும், அண்மைக்காலத்தில் அநு.வை.நாகராஜன், செங்கை ஆழியான், என்.சண்முகலிங்கன் ஆகியோர் முக்கியம் பெறுகின்றனர் என்றும் அவ்வரிசையில் ஓ.கே.குணநாதனும் சேர்ந்துகொள்கிறார் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொடர்ந்து இப்படைப்பின் சிறப்புக்களைச் சுட்டிக்காட்டி அதன் தனித்துவத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். இவ்விதத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் சார்ந்த தடங்களையும் அத்துறை செல்லவேண்டிய பாதையினையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்ற வகையில் இவ்விருமுன்னுரைகளும் முக்கியம் பெறுகின்றன.

“பல்வேறு ஆய்வு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு
மற்றவர்கள் கேட்டவிடத்தெல்லாம் தெரிந்த
தகவல்களைக் கரவாது வழங்கியமை அவரது
மனவிலாசத்தைக் காட்டுவதாகும்”

- பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் -

ஈழத்து நவீன காவிய வளர்ச்சியில் பாலமுனை பாறாக்கின் “தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா”(2011) முக்கியமானதாகும். முஸ்லிம் மக்களுடன் தொடர்புடைய படைப்புக்கள் பல வெளிவந்துள்ளபோதிலும் இந்நூல் அவற்றிலிருந்து விலகி நிற்கின்றதென்பதையும், திருமணச்சடங்கு முறையை மட்டுமன்றி, மையத்துச் சடங்கு, பிறப்புச் சடங்கு, பெரிய பிள்ளைச் சடங்கு முதலானவற்றையும் சுவையோடு கவிஞர் எடுத்துரைத்துள்ளார் என்பதையும் அவ்விதத்தில் முஸ்லிம் மக்களது பண்பாட்டுக்கோலங்களைச் சிறந்தமுறையில் பதிவு செய்த முதன்மையான நவீன காவியம் இதுவென்பதையும் இந்நூலுக்கான முன்னுரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். “தமிழ் பாஷை” என்ற நூலுக்கு பேராசிரியர் எழுதிய முன்னுரை மிகமிக முக்கியத்துவமுடையதாகும். தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை எழுதிய இந்நூலின் முக்கியத்துவம் வெளிக்கொணரப்படாதிருந்த தழ்நிலையில் அதனைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து பதிப்பிக்க வழிப்படுத்திய தோடு ஈழத்துத் தமிழாய்வு வளர்ச்சியில் அந்நூலின் முக்கியத்துவத்தினையும் எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.

திருமலை அஸ்ரஃப்பின் “அறுவடைக்காலமும் களவும்”(2007) என்ற நூலிற்கான முன்னுரையும் முக்கியமானதாகும். திருகோணமலை நவீன கவிதைச் செல்நெறியில் போர்க்கால வாழ்வினைச் சிறந்த முறையில் பதிவுசெய்த போர்க்கால முதற்தொகுப்பு அதுவெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதனை நிரூபிக்கின்ற போதுமான ஆதாரங்களையும் முன்வைத்துள்ளார். மு.சிவலிங்கத்தின் “பஞ்சம் பிழைக்க வந்த சீமை” (2015) என்ற நாவலுக்கான முன்னுரையில் பேசாப்பொருள் பற்றியதாக அமைந்த மலையகத்தின் முக்கியமான நாவல் அதுவெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அரசியல் கருத்து நிலை சார்ந்து நோக்குகின்றபோது துணிச்சலாகவும் அதேவேளை தெளிவாகவும் கருத்துக்களை முன்வைத்து எழுதப்பட்டதாக நவாஸ் செளபியின் “முஸ்லிம் தேசிய இலக்கியம்”(2012) நூலின் முன்னுரை அமைந்துள்ளது.

நவீன இலக்கியப் படைப்புக்கள் குறித்து பேராசிரியர் செ.யோகராசா எழுதிய முன்னுரைகள் முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல பிரதேச அலகுகளின் இலக்கிய வளர்ச்சி, போக்குகளை எடுத்துக்கூறுகின்ற வகையில் உள்ளன. எல்.வஸீம் அக்ரம் தொகுத்த “வேலிகளைத் தாண்டும் வேர்கள்”(2010) நூலினூடாக பேராசிரியர் அநுராதபுர இலக்கிய வளர்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தினை விபரித்துள்ளார். அன்பு ஜவஹர்ஷா, கெக்கிராவ ஸஹானா, கெக்கிராவ ஸுலைஹா, நாச்சியாந்தீவு பர்வீன், பேனா மனோகரன்

முதலானோரின் கவிதைகளின் தனித்துவங்களையும் அதனூடாக அநுராதபுரப் பிரதேசம் நவீன இலக்கியத்தில் பெறுகின்ற முக்கியத்துவத்தினையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். அதேவேளை தனது முன்னுரைகளினூடாக புதிய பிரதேசங்களையும் இலக்கிய வாசகர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் இனங்காட்டியுள்ளார். ச.மதனின் “உயிரோவியம்”(2011) கவிதைத் தொகுப்பு மட்டக்களப்புப் புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேசத்தின் ஒரு தடமென்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேசமும் அறிமுகமாகுவதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அனலக்தரின் “விதி வரைந்த கோலங்கள்” (2006) நூலின் முன்னுரையில் ஏறாவூர் பிரதேச நவீன இலக்கிய வளர்ச்சி குறித்தும் புரட்சிக்கமாலின் வரிசையில் அனலக்தரும் இணைந்துகொண்டமை பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். சோலைக்கிளியின் “ஆணி வேர் அறிந்த நான்”(1992) நூலில் சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் இன்னொரு கட்டத்திற்கான பாய்ச்சலாக அமைவதையும் அவ்விதத்தில் சோலைக்கிளி ஏற்படுத்திய தடம் எதுவென்பதையும் புலப்படுத்தியுள்ளார். “ஆகக்குறைந்த பட்சம்”(2012) நூலின் முன்னுரையில் துணிச்சலான கவிதாயினியாக அஸ்ரபா நார்த்தனைக் குறிப்பிட்டுள்ளதோடு அவரைத் திருகோணமலைக் கவிதை முன்னோடியாகவும் இனங்காட்டியுள்ளார். “நீட்சி பெறும் சொற்கள்”(2015) தொகுப்பினை முன்வைத்து லறீனா அப்துல் ஹக்கினை புதிய தலைமுறைப் பெண்ணிலை ஆய்வாளராகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு முன்னோடிகள், முக்கியமான ஆளுமைகள் என்ற வகையில் எழுதப்பட்ட முன்னுரைகளும் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இ.ச.முரளிதரனின் “கடவுளின் கைபேசி எண்”(2014) நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையில் அந்நூலைத் தனித்துவமான, குழப்பமற்ற பின்நவீனத்துவப் பிரதியென பேராசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் பேராசிரியர் சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரத்தின் “மட்டக்களப்பு வாய்மொழிப் பாடல்கள் கட்டுப்பாடல்களின் ஆக்கமும் பயில்நிலையும்”(2019) நூலுக்கான முன்னுரையில் அதனை “Semi Oral” தொடர்பான முதல் ஆய்வெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பொருள் சார்ந்த எடுத்துரைப்பு முறையிலிருந்து விலகி நவீன கோட்பாடு, நவீன கருத்தியல்களின் அடிப்படையில் படைப்புக்களை அணுகியுள்ளமையும் இங்கு வலியுறுத்தவேண்டியதாகும்.

இவ்வாறு பேராசிரியர் செ.யோகராசா எழுதிய ஒவ்வொரு முன்னுரையும் நுணுகி ஆராய்கின்றபோது முக்கியமானவையாகவே உள்ளன. இங்கு, குறிப்பிட்ட சில முன்னுரைகளின் தடங்களே எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. பேராசிரியரது முன்னுரைகளின் அடுத்த தொகுப்பும் வெளிவருகின்றபோது ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியை முன்னுரைகளினூடாக மேலும் புரிந்துகொள்ளமுடியும். அத்தோடு ஈழத்து நவீன இலக்கியம் என்ற பெரும்நோக்கில் கவனிக்கப்படாத பல படைப்பாளர்களையும் அம்முன்னுரைகளினூடாக அறிந்துகொள்ளமுடியும்.

முஸ்லிம்களின் தமிழிலக்கியப் பணியினை முன்னிவைப்படுத்துவதில்

பேராசிரியர் யோகராசாவின் பங்களிப்பு

யோகராசா இலக்கியப் பணியினை முன்னிவைப்படுத்துவதில்
யாழ்ப்பாணம்

■ பேராசிரியர் ரமீஸ் அப்துல்லா

ஈழத்தின் தமிழ்ப் பேசும் சமூகம் என்பது தமிழர்களையும் முஸ்லிம்களையும் கிறிஸ்தவர்களையும் உள்ளடக்கியது. இவர்கள் வெவ்வேறு சமூகத்தினைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் இவர்களது மொழி தமிழாகவே இருக்கிறது. சமூக ரீதியான, பிரதேச ரீதியான அரசியல் சிந்தனைகள் வந்தபோது இவர்கள் ஒவ்வொருவரது இலக்கியமும் மிக முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டது.

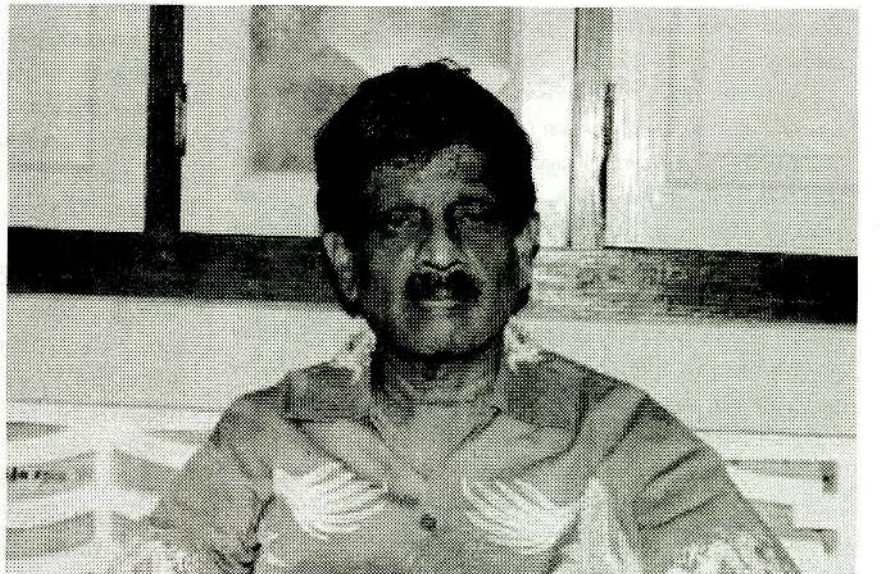
இந்த வேறுபாடு வந்த போதே ஒவ்வொருவரது இலக்கியம் குறித்தும் அவர்களது சமூகத்தின் பெயரால் அடையாளப்படுத்துகிற ஒரு போக்கும் உருவானது. இந்த வேறுபாட்டுக்கப்பால் இவை யாவற்றையும் ஒருங்குபடுத்திப் பார்க்கிற - அவற்றின் தனித்துவங்களை சிறப்பித்துப் பார்க்கின்ற ஒரு போக்கு பேராசிரியர் யோகராசாவிடம் இருந்தது.

தமிழில், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற வகைப்பாடு ஏற்படுவதற்கு பேராசிரியர்களான விபுலாநந்தர், கணபதிப்பிள்ளை, வித்தியாநந்தன் ஆகியோர் மிக முக்கிய பங்கு வகித்திருந்தனர். சமகாலத்தில் அவ்வழியே குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்களுள் மிக முக்கியமானவர் பேராசிரியர் யோகராசா அவர்கள். தமிழ் இலக்கியம் என்ற வகையில் பேராசிரியர் யோகராசாவின் பார்வை மிக விரிவானது. இன, மத பேதங்களுக்கு அப்பால் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு அவர் முக்கிய பங்காற்றியிருக்கின்றார். முஸ்லிம்களும் தமிழ்

இலக்கியத்திற்கு முக்கிய பங்காற்றி இருக்கின்றார்கள் என்ற செய்திக்கு அவர் அதிகம் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்.

பல வகைகளில் முஸ்லிம்களின் தமிழ் இலக்கியப் பணிகளை அவர் வெளிக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார். ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத் துறை மிகக் காத்திரமான வளர்ச்சியினைப் பெற்ற ஒன்று அல்ல. அவ்வாறு இருப்பினும் அத்துறைக்கும் முஸ்லிம்கள் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றனர். அவ்வகையில் மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர் எம்.எம்.எம். மஹ்ரூப் அவர்கள். மஹ்ரூபின் விமர்சனப் பணி பலவாயினும் அவர் புனைகதை விமர்சன வளர்ச்சிக்கு அதிக பங்காற்றியிருக்கின்றார். அதேபோன்று புதுக்கவிதை தொடர்பான விமர்சனக் கருத்துக்களையும் மஹ்ரூப் முன்வைத்துள்ளார். குறைத்து மதிப்பிட முடியாத மஹ்ரூபின் விமர்சனப் பணியை தமிழ் இலக்கிய உலகில் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியவர் பேராசிரியர் யோகராசா அவர்களே.

"தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் புனைகதைத் துறையிலும், புதுக்கவிதைத் துறையிலும் மஹ்ரூப் வெளிப்படுத்திய விமர்சனக் கருத்துக்கள் பற்றி விளக்கப்படும். இவ்விதத்தில் மஹ்ரூப் புனைகதை வளர்ச்சி பற்றி விமர்சனம் செய்கின்றபோது புனைகதையின் (நாவல், சிறுகதை) தோற்றம் பற்றியும் முக்கியமான ஆளுமைகளான பாரதியார், புதுமைப்பித்தன், மாதவையா, கல்கி முதலானோர் பற்றியும் புதிய சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறே அவர் தமிழ் புதுக்கவிதை பற்றி நோக்கும்போது பலராலும் பாராட்டப்படும் தமிழகப் புதுக்கவிதை ஆளுமைகளான நா. காமராஜன், மீரா, இன்குலாப் முதலானோரின் புதுக் கவிதைகளைத் தக்க ஆதாரங்களுடன்

மேலைத்தேய புதுக்கவிதையாளருடன் ஒப்பிட்டு புதிய முறையில் விமர்சிப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது."

(The 2nd International Symposium, May 25-27, 2012)

ஈழத்து நவீன கவிதை முன்னோடியில் ஒருவராக நுஃமானை முதன்மைப்படுத்தி பல கட்டுரைகளை யோகராசா எழுதியுள்ளார். அதிலும் குறிப்பாக முன்னோடிக் கவிஞர்களுள் நுஃமானின் தனித்துவத்தை அவர் அவரது கவிதைகளினூடே வெளிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார். நுஃமானின் காலத்தைச் சேர்ந்த சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த தோழர் இஸ்மாயிலின் கவிதைகளை வெளிக் கொண்டு வந்ததோடு அவரை ஈழத்து முற்போக்குக் கவிஞருள் ஒருவராகப் போராசிரியர் யோகராசா அடையாளப்படுத்துகின்றார். பல்வகையான தொழிலாளர்களையும் மனங்கொண்டு முற்போக்குக் கவிஞர் என்ற தளத்தில் நின்று கொண்டு தொழிலாளருள் ஒருவராக நின்று இஸ்மாயில் ஆக்கிய கவிதைகளை யோகராசா தனது ஆய்வுகளின் மூலம் நிறுவியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரபல்யமான கவிஞர்களுள் ஒருவரான சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் தொகுப்பாக வெளி

வருவதில் யோகராசா மிகுந்த அக்கறை காட்டியிருக்கிறார். மேலும், சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் தொடர்பான விமர்சனங்களுக்குப் பதிலளிப்பதிலும் யோகராசா முக்கிய பங்கு வகித்திருக்கிறார். அது போன்று கிழக்கிலங்கையில் பல்வேறு முஸ்லிம் இளம் கவிஞர்களது கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவரவும் அவர் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பினை வழங்கியிருக்கின்றார். புரட்சிக்கமால், பாலமுனை பாறாக்க, திருமலை அஷ்ரப், மொஹமட் அப்பா, வஹாப்தீன் முதலானோரின் கவிதைகளினூடே பல ஆய்வுகளை அவர் முன்வைத்திருக்கிறார். அநுராதபுரத்தில் நவீன கவிதையின் முன்னோடியாக அன்புதாசனைக் குறிப்பிடுகின்றார் இவர், ஓட்டமாவடி பிரதேச முஸ்லிம் கவிஞர்களின் கவிதைகள் தொடர்பாகவும் தனியான ஆய்வினை முன்வைத்துள்ளார். "மருதோன்றி" என்ற இதழில் ஓட்டமாவடி, வாழைச்சேனை பிரதேச கவிதை வளர்ச்சி பற்றி யோகராசா எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரை இவ்வகையில் நோக்கத்தக்கது:

"எண்பதுகளின் முனைப்பான போக்கான தமிழ்த் தேசியவாதம், விடுதலைப் போராட்டம் என்பன தொடர்பாக எண்பதுகளில் தமது மாற்றுக் கருத்துக்களை

முன்வைக்காத இப்பிரதேசக் கவிஞர்கள், அண்மைக் காலந்தொடக்கம் முஸ்லிம் தேசிய உணர்வினை வெளிப்படுத்துவதனையும், அவ் வடிப்படையில் தமிழ்த் தேசியவாதம், விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பான மாற்றுக் கருத்துக்களை முன்வைப்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

எண்பதுகளின் முனைப்பான போக்கான பெண்நிலைவாத நோக்கினை அவதானிக்கின்றபோது மட்டக்களப்பு, அம்பாறை பிரதேச முஸ்லிம் பெண் கவிஞர்கள் சிலர் கவனத்திற்குரியவர்களாக உள்ளனர். இவ்விதத்தில் மூத்த தலைமுறையினரில் சுல்பிகா, மகூதா ஏ. மஜீத் முதலானோரும் இளைய தலைமுறையினரில் அனார், பெண்ணியா முதலானோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இங்கு கேள்வி யாதெனில், ஓட்டமாவடி, வாழைச்சேனை, பிரதேசத்திலிருந்து ஏன் இத்தகைய பெண் கவிஞர்களை இனங்காண முடியாதுள்ளது என்பதே."

இவ் ஆய்வில் யோகராசா முஸ்லிம் இளைஞர்களின் கவிதைகள் வெளிப்படுத்துகிற மாற்றுக் கருத்துக்களையும் அதேநேரம் கவனத்திற்குரிய முஸ்லிம் பெண் கவிஞர்கள் பற்றிய கருத்துக்களையும் குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது.

ஈழத்து முஸ்லிம்களின் புனைகதை வளர்ச்சியிலும் யோகராசாவுக்கு முக்கியமான பங்களிப்புள்ளது. ஈழத்தின் முதல் நாவலான அசன்பே சரித்திரத்தின் பதிப்பாசிரியராக அவர் பணியாற்றியிருக்கின்றார். மேலும், ஈழத்து தமிழ் நாவலாசிரியர் வரிசையில் ஜுனைதா செரிப், இளங்கீரன், திக்குவல்லைக் கமால் முதலானவர்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களை அவர் எழுதியுள்ளார். திக்குவல்லைக் கமாலின் நாவல்களினூடாக வெளிப்படும் தென்னிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்வியல் குறித்து போராசிரியர் யோக

ராசா விரிவாக ஆய்வு செய்துள்ளார். (ஜீவநதி 166, மார்ச் 2022: 44)

பித்தன், மருதுார்க்கொத்தன் முதலானோரின் சிறுகதைகளையும் ஆய்வு செய்த இவர் பித்தன் சிறுகதைகளை அறிமுகப்படுத்துவதிலும் பங்காற்றியுள்ளார். "பித்தன் சிறுகதைகள் மட்டக்களப்பு சிறுகதை வரலாற்றிலோ முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சிறுகதை வரலாற்றிலோ மட்டுமன்றி ஓட்டுமொத்தமான ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றிலேயே முக்கிய இடம்பெறக் கூடியன." என ஏ. எம். எம். அஷ்ரப் தொகுத்த "பித்தன் கே. எம். எம். ஷா சிறுகதைகள்" எனும் நூலுக்கான அணிந்துரையில் அவர் குறிப்பிடுகின்றார். அதேபோல, "மருதுார்க்கொத்தன் சிறுகதைகள்" என்ற தலைப்பிலும் அவர் கட்டுரையொன்றினை எழுதியுள்ளார். எஸ். நஸ்ருதீன், ஆர்.எம் நெளசாத், அஸீஸ் எம். பாயிஸ், வஹாப்தீன் முதலானோரின் நாவல் குறித்து முக்கிய கருத்துக்களை முன்வைத்திருக்கின்றார். அஸீஸ் எம். பாயிஸின் "வயலான் குருவி" ஈழத்து நாவல் உலகிற்கு புதிய வரவு என்று குறிப்பிட்டு "எதுவரை" (லண்டன், மே ஜூன், 2010) என்ற சஞ்சிகையில் அவர் எழுதிய குறிப்பு

மிக முக்கியமானது:

“வயலான் குருவி வரவின் சிறப்பம்சங்களி லொன்று அரசியல் நாவல் என்று நோக்குகின்றபோது அது பெறுகின்ற முக்கியத்துவம், ஏலவே நச்சுவளையம் விரிந்த தளத்தில் ஈழத்தின் தேசிய இனங்களின் பிரச்சினைகள் பற்றி முதன் முதலாகப் பேசியிருப்பினும் சிங்களப் பேரினவாதம் முஸ்லிம் சமூகத்தை நசுக்குவது பற்றிப் பேசுவதற்கு அந்நாவலில் கொடுக்கப்பட்ட அழுத்தம் போதாது. மாறாக இந்நாவல் அதனை உரத்தப் பேசு முற்படுகிறது. இன்றைய அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம் மக்களின் பொன்னன்னவெளி (தீகவாயி) பிரச்சினை பற்றி அதன் ஆரம்பம் தொடக்கம் அண்மைக் காலம் வரை கவனஞ்செலுத்துகிறது!. இவ்விதத்தில் அதாவது சிங்களப் பேரினவாதத்தால் முஸ்லிம் மக்கள் நசுக்கப்படுவது பற்றி ஆழமாகப் பேசும் முதல் நாவல் என்ற பெருமை வயலான் குருவிக்குள்ளது!”

ஜே.வஹாப்தீனின் முதல் நாவலான “கலவாங் கட்டிகள்” என்பதற்கு யோகராசா அணிந்துரை எழுதியுள்ளார். “ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் அம்பாறை மாவட்டத்திற்கென நீண்ட பாரம்பரிய மிருப்பினும் குறிப்பாக சமகால ஈழத்து நாவல் வளர்ச்சி யில் இம்மாவட்டம் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்று வருகின்றது. மூத்த தலைமுறை சார்ந்த தீரன்நெளசாத் (நட்டுமை, கொல்வதெழுதல்), விமல் குழந்தைவேல் (வெள்ளாவி, கசகரணம்) முதலானோரும், புதிய தலைமுறையினரில் அப்துல் ரசாக் (வாக்குமலம்), பாயிஸ் (வயலான் குருவி) முதலானோரும் இவ்வேளை எனது நினைவிற்குள் நிழலாடுகின்றனர்.” (ஜே. வஹாப்தீன், 2015viii) என்று குறிப்பிடும் யோகராசா இந்நாவலில் கூறப்படும் அரசியல், சமூக, பொருளா தாரம் சார்ந்த விஷயங்களை ஏனைய நாவல்களோடு ஒப்பிட்டு கூறுவதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

முஸ்லிம்களின் வாய்மொழிப் பாடல் மரபினை அகலப்பார்த்த பெருமை பேராசிரியர் யோகராசாவிற்கு உண்டு. குறிப்பாக, இப்பாடல் மரபில் கவனிக்கப்படாத பல புலவர்களை அவர் வெளிக்கொண்டு வந்திருக் கின்றார். சம்மாந்துறை முஹம்மது தம்பி ஹாஜியார் குறித்து அவர் குறிப்பிட்ட கருத்து மிக கவனிக்கத்தக்கது. “வந்தே மாதரம்” என்று சுதந்திரப் பாடல்களை வாய்மொழி மரபில் முன்வைத்த முஸ்லிம் புலவராக அவரை யோகராசா அடையாளப்படுத்தினார். (உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, 2002, இலங்கை சிறப்பு மலர்: 32) இதுபோன்று முஸ்லிம் புலவர்களின் வாய்மொழிப்பாடல் குறித்த அவரது நோக்கு கூர்ந்து கவனிக்கத்தக்கது. “ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம்” என்ற அவரது நூலிலும் யோகராசா இந்தக் கருத்துக்களை முன்வைத்திருக்கிறார். “ஈழத்து வாய்மொழிப் பாடல் மரபு” என்ற அவரது நூல் முஸ்லிம் புலவர்களின் வாய்மொழிப் பாடலுக்கான பங்களிப்புப் பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிடுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

முஸ்லிம்களின் இலக்கிய வரிசையில் சிறுவர் பாடல்கள் குறித்த அவதானிப்பினையும் பேராசிரியர் யோகராசா முன்வைத்துள்ளார். நமது செல்வமென்ற சிறுவர் பாடல் நூலில் நாகூரே பாவாவின் பாடல்களை ஆதாரப்படுத்தி முஸ்லிம் சிறுவர் பாடல் முன்னோடி யாக அவரைக் குறிப்பிடுகிறார். அவ்விதமான தேடல்

களை முன்வைப்பதில் யோகராசா முக்கியமானவர். (ஜீவநதி 108, புரட்டாதி 2017: 34)

மேலும், முஸ்லிம் ஆய்வாளர்களினால் கூட அதிக கவனத்திற்கொள்ளப்படாத புலம்பெயர் எழுத் தாளர்களின் பங்களிப்பு குறித்து பேராசிரியர் யோகராசா “இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த முஸ்லிம் படைப் பாளிகள்” என்ற தலைப்பில் இலங்கை இஸ்லாமிய ஆய்வகத்தின் ஆய்வு மலருக்காக கட்டுரை ஒன்றைச் சமர்ப்பித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“புலம்பெயர்ந்து ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழ்கின்ற இலங்கை முஸ்லிம் படைப்பாளிகள் என்ற விதத்திலே இவ்வேளை நினைவுக்கு வருபவர்கள் இளைய அப்துல்லா (எம்.என்.எப் அனஸ்), றஸ்மி, சுல்பிகா, ஸலீமா யூஸப் அலி, பெளஸர் ஆகியோர் மட்டுமே... முற்குறிப்பிட்ட படைப்புக்கள் பற்றி ஆழ்ந்து நோக்கும்போது அவை புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் படைப்புக்களின் வழியில் பெருமளவு செல்லாமை புலப்படும். இன்னொரு கிளையில் செல்வதாகத்தான் அவை அமையவும் முடியும்.” (உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, 2016, சிறப்பு மலர்:297) முஸ்லிம்களில் புலம்பெயர்ந்தோர்களின் இலக்கியம் பற்றிய மிக முக்கியமான குறிப்பு இதுவாகும்.

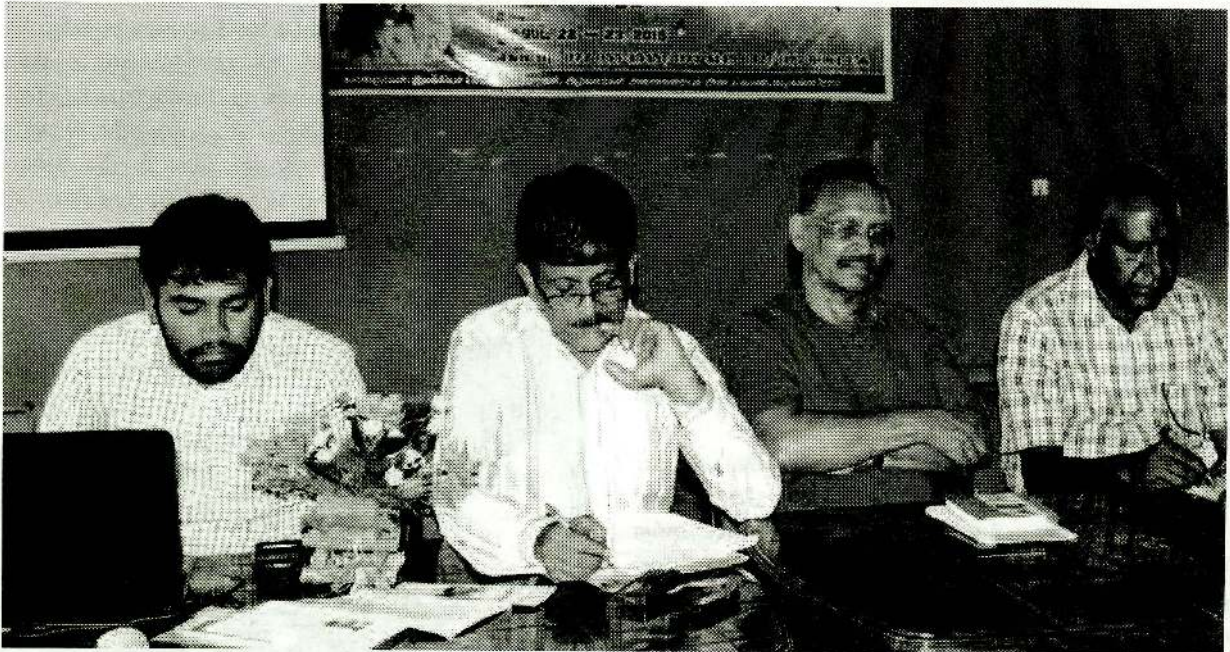
இவ்வகையில் பேராசிரியர் யோகராசா அவர்கள் முஸ்லிம்களின் இலக்கியப்பணி குறித்த பங்களிப்பினை மிக காத்திரமாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார். அவ்வகையில் அவரது பணி மெச்சத்தக்கதாகும். எவ்வாறு தமிழ் பேசும் சமூகத்துள் அரசியல் ரீதியாக முஸ்லிம்கள் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமோ அவ்வாறு இலக்கிய ரீதியாகவும் அவர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். அவ்வகையில் முஸ்லிம்களுக்கு மொழி, இலக்கிய ரீதியான அங்கீகாரத்தை வழங்குவதில் பேராசிரியர் யோக ராசா குறிப்பிடத்தக்க பணியாற்றியுள்ளார். அவரது பணி ஈழத்து இலக்கிய ஆய்வுலகில் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையக களத்திலும் தளத்திலும் பேராசிரியர் செ. யோகராசா

பேராசிரியர் செ.யோகராசா 1976 எனக்கு பாடசாலை ஆசிரியராக 7ம் வகுப்பில் அறிமுகமாகும் போது அவரும் மலையகத்துக்கு அறிமுகமாகின்றார் அல்லது மலையகம் அவருக்கு அறிமுகமாகின்றது. கொழும்பில் அரசு தொழில் புரிந்த கொழும்பு பல்கலைக்கழக தமிழ் சிறப்புப் பட்டதாரியான அவருக்கு ஹோல்புருக் என்று ஆங்கிலத்திலும் பசுமலை என்று தமிழிலும் அழைக்கப்படும் இடத்தில் அமைந்த பாடசாலைக்கு ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்தது வெறுமே ஒரு நியமனத்தின் ஆரம்பம் என சொல்லிவிட முடியாது அது அந்த பாடசாலை மற்றும் பிரதேசத்தின் மறுமலர்ச்சியின் கால்கோள் என்றே பதிவுசெய்ய வேண்டியிருக்கின்றது. அவரின் அக்கால பணியின் சமூகப்பெறுமதி இன்றளவிலும் பேசுபொருளாக நீள்கின்றது.

பசுமலையிலே நடைபெறும் அம்மன் திருவிழாவையொட்டி பாடசாலை ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இணைந்து “போவமடி ஊருக்கு...” நாடகம் இராம கிருஷ்ணன் மற்றும் யோகராசா ஆசிரியர்கள் பங்களிப்பில் பொது மேடையில் மேடையேறிய போது இராமகிருஷ்ணன் ஆசிரியர் ஊரிலுள்ள பிரசித்த அரசியல்வாதியினால் தாக்கப்பட்டிருந்தார். யோகராசா மயிரிழையில் தப்பினார் என்பதாக நினைவு. தோட்ட மக்கள் சிங்கள மக்களால் துன்புறுத்தப்பட்டு தமிழகம் செல்வதாக நாடகத்தில் காட்டி யாழ்ப்பாண ஆசிரியர்களால் மலையக மக்களுக்கு தமிழ் துவேஷம் ஊட்டப்படுகின்றது என்பதே நாடகத்தின் மீது வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டு. அவரின் பாடசாலை ஆசிரியர் காலத்தின் பிற்பகுதியில் மலையகத்தில் முக்கிய ஆளுமைகளாக கொள்ளத்தக்க முத்துவேல் மற்றும் நாகலிங்கம் ஆசிரியர்கள் அவரோடு இணைந்து கொண்டார்கள். இவர்கள் முற்போக்கு சிந்தனை கொண்ட செயற்பாட்டாளர்களாகவும் இசைப் பிரியர்களாகவும் இருந்தார்கள். இந்த கூட்டு செ.யோ அவர்களை சிறந்த மெல்லிசை பாடலாசிரியராக மாற்றியது. இவரின் பாடல்வரிகள் புதிய இசை வடிவம் பெற்று மாணவர்கள் சினிமா பாடல்கள் பாடும் வழக்கத்தை மாற்றி இப்பாடல்களை உறங்கப் பாடியும் முணுமுணுப்பதாகவும் இருப்பதோடு அப்பாடலின் கருத்துக்களால் உற்சாகம் கொள்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அக்காலத்தில் செ.யோ ஆக்கிய மெல்லிசை பாடல்களும் வில்லிசை பாடல்களும் பாஞ்சாலி சபதம் உள்ளிட்ட

பாடசாலை நாடகங்களும் பதிப்பாக வரவேண்டிய பாக் கியம் இழந்தது இத்தகைய துறையில் பங்காற்றியுள்ளார் என்பதை இலக்கிய உலகம் அறியாமலே இருக்கப் போவதாக இருக்கும்.

இனகியவுள்ளமும் மாணவர்களை ஆற்றுப்படுத்தும் பண்பும் புதிய முறையான கற்பித்தல் பாணியும் குறித்து கட்டாயமாக அவர் குறித்து தேடி ஆராயப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அதன் தாக்கம் இன்றும் பசுமலை பிரதேசத்தில் எதிரொலிப்பதாக இருக்கின்றது. அக்கரப்பத்தனை பிரதேசத்திலும் தலவாக்கொல்லை யிலும் (தலவாக்கொல்லை தமிழ் மகா வித்தியாலயம், தலவாக்கொல்லை ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலை, அமரர் சந்திரசேகரனின் மலையக இலக்கிய வட்டம், லோரன்ஸ் அவர்களின் பத்திரிகை முயற்சி, மல்லிகை சி.குமாரின் இலக்கிய செயற்பாடுகள் போன்றவை) மாணவர்கள், பெற்றோர், தொழிலாளர்கள், இலக்கிய சமூக சிந்தனை கொண்டோர்களோடு ஊடியங்கி தன்னையும் ஒரு மலையகத்தவனாக சிந்திக்கும் அளவுக்கு செயற்பட்டார் என்பதற்கு நல்ல உதாரணம் அக்காலத்தில் மல்லிகை சஞ்சிகையில் பசுமலை யோகன் என்ற புனைபெயரில் கவிதை எழுதியதாகும். (இதற்கு முன்னர் தனது ஊரான கரணவாய் என்பதை யொட்டி கருணையோகன் எனும் புனை பெயரில் கவிதைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார் என்பதும் அது இன்னும் யாராலும் ஆய்வு செய்யப்படாமலே இருக்கின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது) அதற்கு அப்பால் கட்டாயமாகச் சொல்லவேண்டியது அவர் மலையகத்திலேயே தனது வாழ்க்கைத் துணைவியை தேடிக்கொண்டதாகும். யாழ்ப்பாணத்து பட்டதாரி அரசு உத்தியோகத்தன் மலையகத்தில் சாதாரண குடும்ப பெண்ணை திருமணம் செய்து கொண்டார் என்பது அவரின் உள வலிமை மற்றும் செயலளவில்லாத புரட்சிகரத்தன்மை என்பதற்கு சிறந்த உதாரணமாகும். அது மட்டுமல்லாமல் இடைக்காலத்தே அப்பாடசாலை அதிபராக கடமையாற்றிய போது அவரது தலைமைத் துவ பண்பு ஆக்சிங்கத்தக்கதாக இருந்தது என்பதும் சுட்டப்பட வேண்டியவொன்றாகும்.

தனது பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமாவுக்காக அவர் யாழ். பல்கலைக்கழகம் சென்றதும் அதன் பின் 1983ம் ஆண்டு இனக்கலவரம் மலையகத்தே பணிபுரிந்த யாழ்ப்பாணத்தவர்களுக்கு பெரும் அதிர்வாக இருந்ததும் காரணமாக செயோகராசா அவர்களை மலையகத்தை விட்டு உடலளவில் இடம் பெயர்த்து கரவெட்டி விக்னேஸ்வரா கல்லூரி ஆசிரியனாக்கி விட்டது. என்றாலும் அவரின் மலையகத்து உறவு முறிந்ததாக இல்லை. இடைக்கிடை வந்து செல்பவ ராகவும் மலையக இலக்கியவாதிகளோடு உள்ளன் போடு உறவு பூண்பவராகவும் இருந்தார். தமிழக அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தின் தொலைக்கல்வி பிரிவு ஹட்டனில் செயற்பட்ட போது அதிலே தமிழ் விரிவுரை யாளராக இருந்தது கொழும்பு பல்கலைக்கழக ஊடகவி யற் கற்கை துறை விரிவுரையாளராக இருந்ததும் அவரது மேதமையை மலையகம் தொடர்ந்தும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பை தந்திருந்தது.

அது மட்டுமல்லாமல் அவரது ஆய்வு மற்றும் தேடல் முயற்சிகளிலும் மலையகம் ஒரு கூறாக

இருப்பதை காணலாம். ஏற்கனவே படைப்பாளர் களாலும் ஆய்வாளர்களினாலும் மலையகம் குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்டவை குறித்து மீள பாராயணம் செய்யாமல் புதிதாக யாதும் இனங்கண்டு வளம் சேர்க்க வேண்டும் எனும் அவாவில் செயற்படுவது அவரது மலையக ஆய்வுகளில் புலப்படுவதாக இருக்கின்றது.

குறிப்பாக மலையகம் தொடர்பில் பேசப்படும் ஆளுமைகளை குறித்து பார்க்கும் போது அவர்களை மேலும் நுணுக்கமாக பார்ப்பதும் பேசப்படாததும் பேசவேண்டியதுமான ஆளுமைகளை மலையகத்தும் பொது இலக்கிய பரப்புக்கும் அறிமுகம் செய்வதாக அவரின் பணி தொடருகின்றது.

“சாரல்நாடனும் ஈழத்துத் தமிழியல் ஆய்வு வளர்ச்சியும்” எனும் தலைப்பில் செயோ அவர்களின் கட்டுரையும் (பிரசுரம் - சாதனையாளர் சாரல்நாடன்) சாரல்நாடனின் மறைவுக்கு பின் அவரது புதிய முயற்சிகளையும் அவரின் வகிபாகம் தொடர்பிலும் மட்டக்களப்பிலும் ஹட்டனிலும் அவர் ஆற்றிய நினைவுரைகளும் சாரல்நாடனை சரியாக படம் பிடித்து காட்டுவதற்கு அவர் மேற்கொள்ளும் உழைப்பின் செழுமையை காட்டி நிற்கின்றது. நாட்டாரியல், அரசியல் வரலாறு, இதழியல், பெண்ணிலை வாதம், மலையக இலக்கியம், ஆளுமைகளுக்கான தேடல் போன்ற முயற்சிகளை சாரல்நாடன் அறிவு பூர்வமாக எவ்வாறு மேற்கொண்டார் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதோடு, கடந்த அரை நூற்றாண்டில் சாரல் நாடன் அவர்கள் நடேசய்யர், சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, நல்லம்மாள், மீனாட்சியம்மாள் குறித்து எழுதிய நூல்கள் எல்லா நூல்களையும் விஞ்சியிருப்பதை அடிக்கோடிட்டும் வலியுறுத்துபவராக இருக்கின்றார்.

அதைப்போலவே பரவலாக அறிந்த மூத்த எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் பற்றி ஞானம் இதழில் எழுதிய கட்டுரையின் தலைப்பே “தெளிவத்தை ஜோசப்பின் நன்கறியப்படாத முகங்கள்” என இருப்பது செயோ அவர்கள் தனது புதிய முனைப்பை வெளிப் படுத்துவதாக அமைகின்றது. இதில் படைப்பாளர் எனும் பெரும் வெளிச்சம் தெளிவத்தையார் மீது பீச்சப் பட்டிருந்தாலும் அவர் இலக்கிய ஆய்விலும் இரசனை கட்டுரை வரைவதிலும் எவ்வாறு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மலையக சிறுகதை வரலாறு பற்றி தெளிவத்தை ஜோசப் எழுதியுள்ளதன் முக்கியத்துவத்தையும் அதிலுள்ள பலவீனமான அம்சங்களும் கூட எவ்வாறு மற்றொரு வகையில் அவசியமாகவும் பலமாகவும் இருக்கின்றது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மேலும் பத்திரிகையில் தொடராக வெளிவந்ததும் நூலுரு பெறாததுமான “இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்து இதழியல்” பற்றி தனது வாசிப்பு ஞாபகத்தையொட்டி அது எவ்வாறு எதிர்கால ஆய்வாளர் களுக்கு பயன்படும் என்பது குறித்தும் சொல்வதோடு, ஜோசப்பின் மலையக நாவல் ஆய்வு கையெழுத்துப் பிரதியாகவே இருப்பதையும் அறியத்தருகின்றார். அது மட்டுமல்லாமல் ஜோசப் அவர்கள் படைப்பிலக்கியம் தவிர்த்து பத்திரிகைகளில் எழுதிய பதிவுகள் எவ்வாறு இளம் எழுத்தாளர்களுக்கும் வாசகர்களும் நல் வழி காட்டுதல்களாக இருக்கின்றன என்பதையும் அந்த வகையில் ஜோசப் பெரும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றார்.

என்பதை எடுத்துக்காட்டும் போது கட்டுரைத் தலைப்பில் அவர் வைத்த காத்திரம் தெரியவருகின்றது.

போராசிரியர் யோகராசா கவிதைத் துறையில் ஆய்வு செய்து கலாநிதி பட்டம் பெற்றவர் என்ற வகையில் மலையக கவிஞர்கள் பற்றியும் கவிதைகள் பற்றியும் தொடர்ந்தும் பிரக்ஞைபூர்வமாக வெளிப்படுத்தல்களை மேற்கொண்டு வருவதோடு தனக்கு பட்ட புதிய உண்மைகளையும் ஆங்காங்கே வெளிப்படுத்துவது மலையக கவிதை வரலாற்றுக்கு செழிப்பூட்டக்கூடியதாகும். அவர் மலையக கவிதை ஆளுமைகளில் மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர், சக்தீ. ஆ. பால அய்யா, பரமஹம்சதாசன், கபாலி செல்லன், குறிஞ்சிவாணன் பற்றி விரிந்தும் பொதுவாக மலையக கவிதை போக்குகள் பற்றியும் பதிவுசெய்தவராக இருப்பதோடு வாய் மொழி பாடல் பாரம்பரியம் மலையக கவிதை இலக்கியத்துக்கு புதிய பலமும் வளமும் சேர்த்துள்ளது என்பதை தமிழ்குறு உலகத்துக்கு தெளிவாகவே அறியத்தந்தவராக இருக்கின்றார்.

மலையக கவிதைத்துறை குறித்து கூறும் போதும் இலங்கை கவிதைத் துறை குறித்து கூறும் போதும் முதற் பெண் கவிஞராக மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரை இனங்காண்கிறார். ஈழத்தில் இந்திய தேசியம் இலங்கை தேசியம் ஆகிய இரண்டும் முதன்மை பெற்ற காலகட்டத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தினருக்காக குரல் கொடுத்த மீனாட்சியம்மாள் பாரதி புகழ் பரப்பு முன்னோடியாகவும் எதிர்ப்பிலக்கியக் குரலாகவும் விளங்கியதை அவர் பாடல் வழியே எடுத்துரைக்கின்றார்.

சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் ஆங்கில கவிதைகளை மொழிபெயர்த்தமையால் அள்ளிச் சொரிந்த புகழ் மழை காரணமாக சக்தீ. ஆ. பால அய்யா அவர் தம் கொண்டிருந்த மொழி உணர்ச்சி கவிதை ஆளுமையானது பிரசித்தம் அடையாமையை, புதுமைப்பித்தனை வெளிப்படுத்தியதன் காரணமாக தொ.மு.சி.ரகு நாதனின் தன்னடையாளம் தொலைந்து போனதோடு ஓட்டிச்சுட்டுவது கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

களநிலையில் எழுபதுகளில் தீவிர கவிதை (பாடல்) செயற்பாடாற்றிய கவிஞர் கபாலி செல்லனை முறைப்படி ஒரு மேதமையோடு செ.யோ அவர்கள் அறிமுகப்படுத்துவது கபாலி செல்லனை குறித்து மேலும் ஆய்வுகளை தீவிரப்படுத்த வேண்டிய எண்ணத்தை ஊட்டுகின்றது. கபாலி செல்லனை தான் மலையகத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் சந்தித்தும் அவரின் கவிதை பிரசுர வெளியீட்டில் கலந்து கொண்டுள்ள செ.யோ அவர்கள் 2012ம் ஆண்டே கபாலி செல்லனை குறித்து கருத்துக்களை முன் வைக்க காரணமாக இருந்திருப்பது தான் வாய்மொழிபாடல்கள் அல்லது முச்சந்தி பாடல்கள் தொடர்பில் புதிதாக ஆய்வுகளை முன்னெடுக்கும் போது கபாலி செல்லனின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தவாரானர் என்பதாக குறிப்பிடலாம். அதைப் போல ஒப்புநோக்கில் மலையகக் கவிதை எனும் கட்டுரையில் மலையகத்தில் குறிஞ்சித்தென்னவனின் படைப்பாற்றலை காட்டுவதோடு, கவிதையை அடிநிலை மக்களுக்கு எடுத்துச்செல்வதில் அக்கறையுடன் செயற்பட வேண்டிய ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

2013 ஆண்டு அவரின் ஈழத்து முச்சந்திப்

பாடல்கள் எனும் நூல் வெளிவந்த போது ஏனைய தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்களோடு ஒப்பிடும்போது குறைந்த வரலாற்றுக் காலத்தை கொண்ட மலையகம் ஏனைய பிரதேசத்தோடு ஒப்பிடும் போது அரை வாய் மொழி பாடல்களில் பெரும் பங்களிப்பு செய்திருப்பதை எடுத்துக் காட்டி மலையகத்துக்கு புது வெளிச்சம் பாய்ச்சியிருக்கின்றார். வீடற்ற நிலை, மது பாவனை, தொழிலாளர் நிலை, தோட்ட நிகழ்வுகள், தொழிற்சங்க பிரச்சாரம், பிரஜாவுரிமை பிரச்சனை, மலையக வரலாறு அரசியல் விமர்சனம், பக்தி என்பதாக முச்சந்தி பாடல்கள் பிறந்த கள நிலைகளை பகுப்பாய்வு செய்கின்றார். குறிப்பாக தமிழகத்தில் வழக்கிலிருந்த கொலைச்சிந்து மரபு மலையகத்திலும் தொடருகின்றது தொட்டு காட்டும் போது அது ஓர் புதிய ஆய்வு பாதைக்கு தளமிடுவதைக் காணலாம்.

கொழும்பு பல்கலைக்கழக இளந்தென்றல் மலரில் வெளிவந்த அவரின் “ஈழத்தின் ஆரம்ப காலத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் மலையகம்” என்ற கட்டுரை அவரின் மலையக நாவல் முயற்சிகள் குறித்த தேடலும் நாவல்கள் உணர்த்தும் செய்திகளை சரியாக அர்த்தங் கோடலும் தொடர்பாக அமைகின்றது. “கண்ணனின் காதலி” எனும் 1940யில் சாமுவேல் எழுதிய நாவல் இதுவரை மலையக நாவல் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் பதிவாகவில்லை. அந்நாவலின் உள்ளடக்கத்தில் இருந்து அவர் உய்த்துணர்ந்த கருத்துக்கள் மூலம் அக்கால மலையக நிலைமைகளின் யதார்த்தை நம்ப வைக்கின்றார். மு.சிவலிங்கம் அவர்களின் பஞ்சம் பிழைக்க வந்த சீமை நாவலுக்கு முன்னுரை எழுதும் போது தமக்கிருக்கும் மலையக நாவல் குறைந்த பிரக்ஞை முன்வைப்பதோடு, ஜீவநதி மு.சிவலிங்கம் சிறப்பிதழில் மலையக நாவல் வரலாற்றில் மு.சிவலிங்கத்தின் நாவல்கள் எனும் கட்டுரையில் அந்த நாவல் மலையகத்தில் மேலெந்த வாரியாக பேசப்பட்ட தமிழகத்திலிருந்து தொழிலாளர்களாக நெடுவழி கால் நடை பயணத்தை சிவலிங்கம் தன் நாவலில் படம் பிடித்துள்ளதை சிலாகித்து பேசும் பொருளை பேசும் நாவலென நிலைநிறுத்துகின்றார். அது மட்டுமல்லாமல் மு.சிவலிங்கத்தின் உயிர் நாவல் மலையகம் குறித்து பேசப்படாவிட்டாலும் மருத்துவ உலகம் பற்றி பேசும் போது அது ஈழத்திலே ஏலவே வெளியான ஆறு மருத்துவம் தொடர்பான பேசும் நாவல்களோடு எவ்வாறு வேறுபடுகின்றது என்பதை தொட்டுக் காட்டுகின்றார். இது அவர் எவ்வாறு அவர் ஈழத்து நாவல் துறையில் தன்னை ஒரு ஆய்வாளாக நிலைநிறுத்தியிருக்கின்றார் என்பது வெளிப்படுகின்றது.

போராசிரியர் கிழக்கு பல்கலைக்கழக பணிக்கு சென்ற பின் அவருக்கு மட்டக்களப்பு, திருமலை மற்றும் அம்பாறை பகுதியில் வெளிக்கொணராதது இருக்கும் அம்சங்களை தேடித்தீர்க்க வேண்டிய பொச்சத்தில் மலையகம் குறித்த மண் தோய்ந்த அனுபவம் இருந்தும் அதன்பால் கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்பட இயலாது போய்விட்டது என்று தான் கூறவேண்டும்.

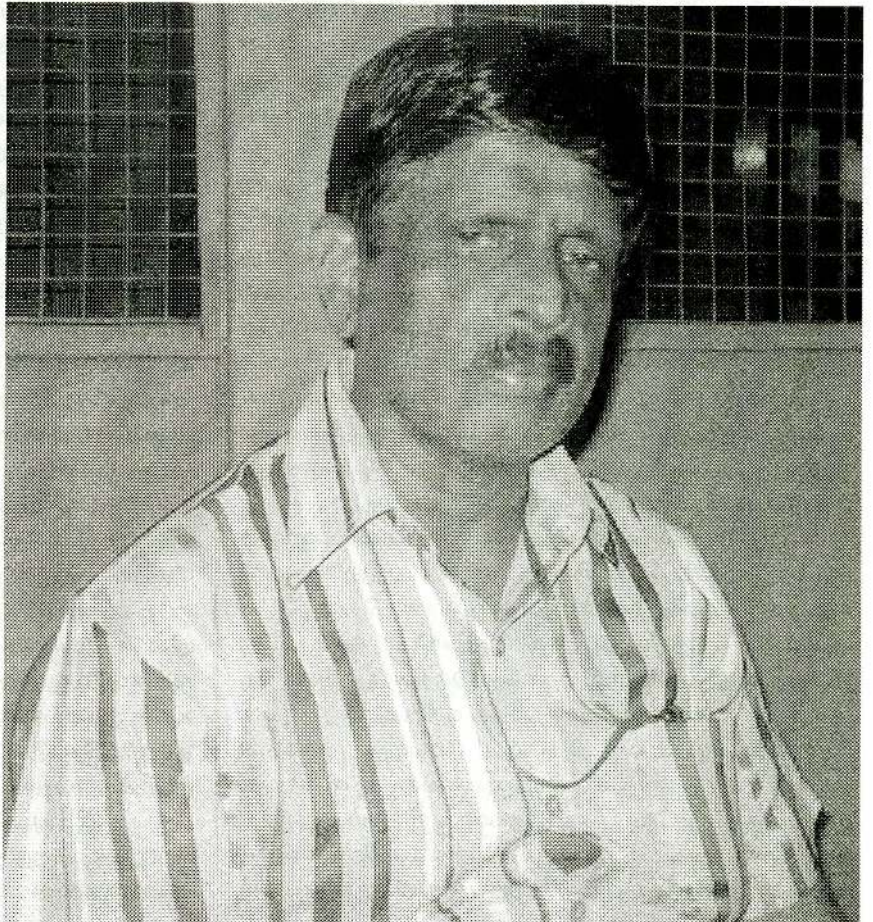
தற்போதும் அவர் மலையகத்தின் பாற்ற கொண்டுள்ள கூருணர்வு வருங்காலத்தில் புதிய தெளிவுகளை ஏற்படுத்தி தருமென நம்பிக்கை கொள்ளலாம்.

ஈழத்து நவீன கவிதை ஆய்வு முன்னோடி பேராசிரியர் செ.யோகராசா

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையை ஆழமாக வாசித்து அதன் போக்கையும் நோக்கையும் அறிந்து நுணுகி ஆராய்ந்து செயல்பட்ட விமர்சகர்களில் முக்கியமானவர் பேராசிரியர் செ.யோகராசா. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழியியல்த்துறைத் தலைவராகச் செயற்பட்ட இவர் மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, நவீன கவிதைகளில் ஆழமான பரிச்சயம் கொண்டவர். குறிப்பாக ஈழத்து நவீன கவிதையின் தோற்றம் குறித்தும் அதன் உள்ளடக்கம் குறித்தும் நுட்பமாகவும் ஆழமாகவும் அலசி ஆராய்ந்தவர். பேராசிரியர் க.கைலாசபதியினது மாணவராகிய செ.யோகராசா கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் ஈழத்திலக்கிய வரலாற்றை ஒரு பாடமாகக் கற்றமையாலும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் அதனை ஒரு பாடமாகக் கற்பித்தமையாலும் தொடர்ந்து நவீன கவிதைகள் குறித்து பேசியும் விவாதித்தும் வந்ததையாலும் கவிதை குறித்து பரந்த அறிவு அவரிடம் இயல்பாகவே குடியிருந்தது. இதன் விளைவே ஈழத்து நவீன கவிதை புதிய உள்ளடக்கம் - புதிய தரவுகள் - புதிய போக்குகள் என்ற நூல். ஈழத்துக் கவிதையின் வளர்ச்சியை இருபத்தி நான்கு கட்டுரைகளுக்கூடாக விபரிக்கும் இந்நூல் நவீன கவிதையின் தோற்றம், முக்கிய ஆளுமைகள் கோட்பாடுகள் குறித்துப் பேசுகிறது. இந்நூல் ஈழத்து நவீன கவிதையின் புதிய உள்ளடக்கம், அதன் புதிய

போக்குகள் குறித்துப் பேசுவதுடன் கவிதைகளைப் பிரதேச ரீதியில் பகுத்தும் ஆராய்கிறது.

இந்நூலில் இடம் பெறும் ஈழத்து நவீன கவிதை ஊற்றுக்களும் ஓட்டங்களும், கிளைகளும் என்ற கட்டுரை நவீன கவிதைக்கான அறிமுகமாக அமைகிறது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் நவீன கவிதையின் ஊற்றாக சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் தத்தை விடு தூதை அடையாளப்படுத்தும் இக்கட்டுரை இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன கவிதையின் திறவுகோலாக அமைந்த பாவலரின் கவிதை முயற்சி குறித்தும் ஆராய்வதுடன் 1930 காலப் பகுதியில் மறுமலர்ச்சி குழுவினரின் வருகையைத் தொடர்ந்து நவீன கவிதையில் உள்ளடக்க, உருவ ரீதியாக ஏற்பட்ட புதிய மாற்றங்கள் குறித்தும் விரிவாகப் பேசுகிறது. பாரதி(மண்டூர்), உதயன் (மட்டக்களப்பு), எரிமலை (திருகோணமலை), பாரதி(கொழும்பு) முதலான சஞ்சிகைகள் நவீன

கவிதைகளுக்கு ஆற்றிய பங்களிப்புகளையும் சுட்டி நிற்கும் இந்நூல் நவீன கவிதை முயற்சியில் மீனாட்சியம்மாள், சாரதா, அ.ந.கந்தசாமி, ஆரையூர் அமரன், சில்லையூர் செல்வராஜன், முருகையன், சண்முகம் சிவலிங்கம், எம்.ஏ. நுஃமான், தா. இராமலிங்கம், மு.பொன்னம்பலம், சு.வில்வரத்தினம், சி.சிவசேகரம், போன்ற இலக்கிய ஆளுமைகளின் பங்களிப்புகுறித்தும் எடுத்துரைக்கிறது.

“ஈழத்து நவீன கவிதை ஊற்றுக்களும் ஓட்டங்களும், கிளைகளும்” என்ற கட்டுரையின் தொடர்ச்சியினை ஈழத்தில் நவீன கவிதையின் தோற்றமும் மறுமலர்ச்சிக் குழுவினரும் என்ற கட்டுரையிலும் காணலாம். பேராசிரியர்கள் க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி போன்றவர்கள் முற்போக்கு இலக்கியத்தை முன்னிறுத்தி ஈழத்திலக்கிய வளர்ச்சியை நோக்கிய நிலையில் பேராசிரியர் செ.யோகராசா “மறுமலர்ச்சி”க் கவிதைகளை முன்னிறுத்தி ஆராய்ந்த முதல் பேராசிரியர் ஆவார். இதன் தொடர்ச்சியைச் செ.யோ. அவர்களின் “ஈழத்து இலக்கியச் சஞ்சிகை களும் நவீன கவிதையின் தோற்றமும் மதிப்பீடு” என்னும் கட்டுரையிலும் காணலாம். இக்கட்டுரை நவீன கவிதையின் வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்புச் செய்த ஆரம்ப கால இதழ்களான மறுமலர்ச்சி, பாரதி (கொழும்பு), பாரதி(மணூர்), எரிமலை(திருகோணமலை) முதலான இதழ்களை முன் வைத்தும் ஆய்வு செய்கிறது. கவிதைகள் வாயிலாக பொதுமக்கள், தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்திய இதழ் என்னும் வகையிலும் முற்போக்குக் கருத்துக்களைக் கொண்டதும் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளை பிரசுரித்த இதழ் என்னும் வகையிலும் “பாரதி”யை(கொழும்பு) முன் வைத்து ஆய்வு செய்யும் இக்கட்டுரை மணூரில் இருந்து வெளிவந்த “பாரதி” சமூக நோக்குமிக்க கவிதைகளைப் பிரசுரித்தமையையும் ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறது.

“ஈழத்தில் புதுக்கவிதையின் தோற்றம்” என்ற கட்டுரை தமிழகச் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த புதுக்கவிதைகளை ஆரம்பகால ஈழத்துப் புதுக்கவிதை முயற்சிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது. 13.06.43இல் வெளிவந்த வரதரின் “ஓர் இரவிலே” என்ற கவிதையே ஈழத்தில் வெளிவந்த முதலாவது புதுக்கவிதை என்ற தரவினைப் பகிரும் இக்கட்டுரை புதுக்கவிதையின் உள்ளடக்கம் பற்றிக் கூறுவதுடன் பாரதிச் சஞ்சிகையில் எழுதிய “க”, விஜயன், தங்கம், ராம் முதலானவர் எழுதிய புதுக்கவிதைகள் குறித்தும் பேசுகிறது.

ஈழத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் காத்திரமான இலக்கியப் பணியை ஆற்றிய பத்திரிகையாக ஈழகேசரி விளங்குகின்றது. ஈழகேசரி தொடர்பான ஆய்வுகள் ஈழத்தில் பேரளவில் முன்னெடுக்கப் படாத நிலையில் இவ்வாய்வை முன்னெடுத்தவராக செ.யோ. அவர்கள் காணப்படுகின்றார். சாதி எதிர்ப்பு, மது ஒழிப்பு, கோயிலில் பலியிடல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் முதலான சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை உள்வாங்கி வெளிவந்த ஈழகேசரி கவிதைகள் குறித்தும் இந்நூல் பேசுகிறது. அல்லையூர் மு.செல்லையாவின கவிதைகளுக்கூடாக இரட்டைத் தேசியத்தின் தன்மைகள்

குறித்தும் பேசும் கட்டுரையாகவும் “ஈழகேசரி கவிதைகள்” காணப்படுகிறது. இது தவிர ஈழகேசரி தொடர்பாக பிறிதொரு கட்டுரையொன்றினையும் செ.யோ.அவர்கள் ஞானம் பொன்விழா மலரில் எழுதியுள்ளார். “ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கால வரலாற்றில் ஈழகேசரி கவிதைகள்” என்ற தலைப்பில் செ.யோ எழுதிய இக்கட்டுரை ஈழகேசரி கவிதைக்கு ஆற்றிய பணியை மதிப்பிடுவதுடன் ஆரம்ப கால ஈழத்துக் கவிஞர்களான மனுப்புலியார், அகிலேஸ்வரசர்மா, மு.நல்லதம்பி, அல்லையூர் மு.செல்லையா, நாவலியூர் நடராசன், யாழ்ப்பாணன், சோமசுந்தரப்புவர், வேந்தனார், மஹாகவி, அ.ந.கந்தசாமி, வரதர், சாரதா முதலானோர் ஈழகேசரி பண்ணையில் ஊற்றெடுத்த கவிஞர்கள் என்பதையும் இனங்காட்டிச் சென்றது. சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை முன்வைத்தும் தமிழ்த் தேசியத்தை வலியுறுத்தியும் ஈழகேசரி ஆற்றிய பணிகளை இக்கட்டுரை நன்காராய்கிறது.

இந்நூலில் இடம் பெறும் பிரதேச அடிப்படைகள் என்ற பகுதி “மலையக்கவிதைகள்”, “தமிழிலக்கியப் பரப்பில் ஈழத்து நவீன கவிதை”, “தமிழ்த் தேசியமும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கவிஞர்களும்” என்னும் கட்டுரைகளைத் தன்னுள் உள்ளடக்கியது. மலையக் கவிதைகள் என்னும் கட்டுரை 1930களில் ஈழத்து மலையகக் கவிதைகளுக்கு வித்திட்ட கோ.நடேசய்யர், மீனாட்சியம்மையர் முதலானவர்களின் பணிகளைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதுடன் சக்தி அ.பாலையா, தமிழோவியன், குறிஞ்சிநாடான், சண்முகநாதன், மல்லிகை சி.குமார், குறிஞ்சித் தென்னவன், முரளிதரன், தம்பையா, சிவ.ராஜேந்திரன், பன்னீர்ச்செல்வம், முதலானவர்களின் கவிதைகளுக்கூடாக மலையகக் கவிதைகளின் எழுச்சியையும் எடுத்துரைக்கிறது.

மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளிவரும் “தேனகம்” 2004 இல் செ.யோ. எழுதிய கட்டுரையே “புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை : மட்டக்களப்பு பிரதேச நவீன கவிதையின் ஊற்றுக்கால்”. இக்கட்டுரை இந்நூலில் “தமிழிலக்கியப் பரப்பில் ஈழத்து நவீன கவிதை” என்ற தலைப்பில் மறுபிரசுரம் செய்யப்படுகிறது. தாம் வாழ்ந்த சமூகத்தை முன்னிறுத்தி நாட்டில் நிகழும் அநீதிகளுக்கு எதிராக புலவர்மணி பாடிய பாடல்களையும் முஸ்லிம் தமிழ் ஒற்றுமையை வலியுறுத்திப் புலவர்மணி பாடிய பாடல்களையும் இக்கட்டுரை ஆழமாக ஆராய்கிறது.

மொழியுரிமை, ஸ்ரீ எதிர்ப்பு, சிங்களமொழி எதிர்ப்பு, தேசியவிடுதலை என்பவற்றை முன்னிறுத்தி செ.யோ. எழுதப்பட்ட கட்டுரையே “தமிழ்த் தேசியமும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கவிஞர்களும்”. இக்கட்டுரையில் ராஜபாரதி, நீலாவண்ணன், ஆரையூர் அமரன், ஜீவா ஜீவரத்தினம், எருவில் மூர்த்தி, புரட்சிக்கமால், காசி ஆனந்தன், பாண்டியூரான் கவிதைகளுக்கூடாக தமிழ் தேசிய விடுதலைக்காக கால் கோலிட்ட மட்டக்களப்புக் கவிதைகளை நோக்கியுள்ளார்.

இந்நூலில் இடம்பெறும் “கோட்பாட்டு நோக்கு” என்னும் பகுதி “இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதைகளில் பெண்களும் பெண் கவிஞர்களும்”,

“ஈழத்துக்கவிதைகளில் எதிர்ப்புக்குரல்”, “உருவ நோக்கில் ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சி” என்ற கட்டுரைகளைக் கொண்டது.

ஆறாவதாக இந்நூலில் இடம்பெறும் “பொதுப் பார்வை” என்ற பகுதியில் “ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதை ஒரு புதிய அலை”, “தமிழிலக்கியப் பரப்பில் ஈழத்து நவீன கவிதை, ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சி”, “இன்னும் சில பக்கங்கள்”, “ஈழத்து நவீன கவிதையின் வளம் நோக்கி” போன்ற கட்டுரைகள் உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளன.

இந்நூலில் இடம்பெறும் ஏழாவதும் இறுதிப் பகுதியுமான பகுதி “அண்மைக் காலப் போக்குகள்” என்ற தலைப்பின் கீழ் “தொண்ணூறுகளுக்குப் பின்னர் ஈழத்தில் நவீன கவிதை முயற்சிகள்” என்ற கட்டுரையினை ஆழமாக நோக்குகின்றது. விரிவாக எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை சரிநிகர்க்காலம், புதிய பிரதேச அறிமுகம், புதியபோக்குகள், வித்தியாசமான முயற்சிகள், புதிய தலைமுறைப் பெண்கவிஞர்கள், புதிய வடிவங்கள், மொழி பெயர்ப்புகள், நிறுவனஞ்சார் வெளியீடுகள் என்னும் பகுதிகளுக்கடாக தொண்ணூறுகளுக்குப் பின்னரான ஈழத்துக் கவிதைகளின் போக்கையும் ஈழத்துக் கவிதாஞமைகளையும் ஆராய்கிறது.

இலக்கையில் நவீன கவிதைகள் குறித்து வெளியான முதல் எழுந்த நூல் என்ற அடிப்படையில் பேராசிரியர் செ.யோகராசாவின் ஈழத்து நவீன கவிதை புதிய உள்ளடக்கம் - புதிய தரவுகள் - புதியபோக்குகள் என்னும் நூல் கனதியான தகவல்களைத் தருகிறது. செ.யோ.வின் ஆழ்ந்த தேடலையும் நிறைந்த வாசிப்பையும் இந்நூல் சுட்டி நிற்கிறது. ஈழத்து நவீன கவிதையின் தோற்றம் குறித்தும் அதன் கோட்பாடு குறித்தும் ஆளுமைகள் குறித்தும் விரிவாக ஆராயும் இந்நூல் ஈழத்துக்கவிதையின் உள்ளடக்கம், உணர்த்தும் முறை குறித்தும் ஆழ்ந்து நோக்குகிறது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாறை ஒரு பாடமாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்கும் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்க் கற்கை தொடரும் மாணவருக்கும் இந்நூல் நிறைந்த பயனுடையது.

“தற்கால ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சியும் முஸ்லிம் கவிஞர்களும்”, “புலம்பெயர் கலாசாரமும் புகலிட இலக்கியமும்”, “ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சி ஒரு மதிப்பீடு”, “ஈழத்துக் கவிதை”, “சுதந்திரத்திற்குப் பின் ஈழத்துக் கவிதை மாற்றமும் வளர்ச்சியும்”, “எதிர்ப்பு இலக்கிய நோக்கில் ஈழத்து நவீன கவிதை”, “ஈழத்தின் புதுக் கவிதை வளர்ச்சி - ஒரு கண்ணோட்டம்”, “மலைய கத்தில் மக்கள் இலக்கியம் கவிதையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சில அவதானிப்புகள்”, “இந்திய அமைதிகாக்கும் படையின் செயற்பாடுகள் பற்றிய இலக்கியப் பதிவுகள்”, “சமகால ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை ஒரு கண்ணோட்டம்”, “ஈழத்துக் கவிதை”, “ஈழத்தின் புதுக் கவிதை வளர்ச்சி - ஒரு கண்ணோட்டம்” முதலான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இவரால் எழுதப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன.

பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்கள் படைப்பிலக்கியங்களுக்கு எழுதிய முன்னுரைகளைத் தொகுத்து கலாநிதி த.மேகராசா “பேராசிரியர்

செ.யோகராசாவின் ஈழத்து நவீன இலக்கியங்கள் - படைப்பாளர்கள் - தடங்கள்” என்ற நூலினையும் வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார். இத்தொகுப்பில் இடம் பெறும் முன்னுரைகளில் அதிகமானவை கிழக்கிலங்கைப்படைப்பாளிகளின் கவிதைத் தொகுப்புக்கு வழங்கப்பட்டவை. இலங்கையின் கிழக்கு பகுதியில் வாழும் கவிதா ஆளுமைகளை இனங்காட்டுவதற்கும் அப்பகுதியில் வாழும் கவிஞர்களின் படைப்புக்களை வாசகன் சென்றடைவதற்கும் இந்நூல் உதவியாக அமைந்துள்ளது. இத்தொகுப்பிலுள்ள உள்ள “ஆணிவேர் அறுந்த நான்” என்ற முன்னுரை ஈழத்து கவிதை இலக்கியத்தில் சோலைக்கீரியின் கவிதையின் இடத்தையும் இருப்பையும் நிலைத்துகிறது. செ.யோகராசா அவர்கள் “ரணங்கள்” தொகுப்பு எழுதிய முன்னுரை ஜவ்ஹர்காளை தேசம் மதிக்கும் மனிதாபிமானியாக முன்நிறுத்தியது. தமிழகக் கவிதைகள் அதிலும் குறிப்பாக வானம்பாடிக் கவிஞர்களின் தாக்கம் ஈழத்துக் கவிதைகளை எவ்வாறு பாதித்தது என்ற விடயத்தையும் இம்முன்னுரையில் தொட்டுக் காட்டியிருந்தார் பேராசிரியர். ஒட்டமாவடி அறபாத்தின் “எரிநெருப்பி லிருந்து” தொகுப்புக்கு எழுதிய முன்னுரை 1990களில் ஈழத்தில் நிலவிய ஈழத்துக் கவிதைச் சூழலை எமக்கு எடுத்துரைக்கிறது. யாவராலும் கவனிக்கப்படாது ஓரங்கட்டப்பட்ட மண்தூ தேசிகளை ஈழத்திலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகம் செய்த பெருமையும் செ.யோகராசா அவர்களையே சாரும். இவர் “அக்னி நாட்கள்” தொகுப்புக்கு எழுதிய முன்னுரை புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, மண்தூ சோமசுந்தரம்பிள்ளை ஆகியோரின் கவிதைகளில் இருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதை ஆய்வுக்குப்படுத்துகிறது. “தாய் நாட்டு அகதிகள்” தொகுப்பு கிழக்கிலங்கை கவிதையில் மாறிமுத்து யோகராஜனின் இடத்தை இயற்கை, காதுல், பெண்களின் வாழ்நிலை ஊடாக ஆராய்கிறது. போர்ச்சுழல், பேரிழப்புகள், மனித அவலங்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் “மறுக்கப்பட்ட நியாயங்கள்” தொகுப்பு குறித்த முன்னுரை கடந்த கால அரசியல் நெருக்கடியில் அத்தொகுப்பு குறித்த இடத்தை அலசி ஆராய்கிறது. “இரண்டு கார்த்திகைப் பறவைகள்” தொகுப்புக்கு எழுதிய முகவுரை மண்தூ கவிஞரான எஸ்.புலப்பானந்தனின் கவிதைகளின் இயங்கு தளத்தை விரித்து நோக்குகிறது. ஈழத்தின் அரை நூற்றாண்டு கால அரசியலின் போக்கையும் நோக்கையும் விவரித்து நிற்கும் இத்தொகுப்பு கிராமத்தின் அழகு கோலங்களையும் இயற்கை வனப்புக்களையும் எமக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிநிற்கிறது. திருமலை அஷ்ரப்பின் அறுவடைக் காலமும் கனவும் தொகுப்புக்கு எழுதிய முன்னுரை இன்றைய அரசியல் நிகழ்வுகளுக்குள் அல்லாடும் மக்களின் குயரை எடுத்துக் காட்ட, ராஜாத்தியின் “தனித்திருத்தல்” தொகுப்பு அவர் வானம்பாடிக் கவிதைகளில் இருந்து விடுபடாத தன்மையையும் சுட்டிநிற்கிறது. முற்போக்கு கவிஞர்களுள் ஒருவராகவும் மெல்லிசைப் பாடலாசிரியராகவும் அறியப்பட்ட ஷெல்லி தாசனின் “செம்மாதூளம்பூ” தொகுப்புக்கு எழுதிய முன்னுரை சமூகவியல் கண்ணோட்டத்தில் ஷெல்லி தாசனின் கவிதைகளை ஆராய்கிறது. பாலமுனை

பாறாக்கின் “தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா” குறித்த செ.யோ.வின் பார்வை ஆழமானது. தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மாவுக்கூடாக கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் சமூத்தின் வழக்காற்று வாழ்வியலை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறார். புதுக்குடியிருப்பில் இருந்து முதன் முதலில் வெளிவந்த கவிதைத் தொகுப்பான உயிரோவியம் தொகுப்புக்கு எழுதிய முகவுரை மதனின் கவிதையில் உள்ள பலம் பலவீனங்களை எடுத்துரைக்கிறது. ஈழத்தில் முக்கிய கவிஞர்களுள் ஒருவராகவும் மொழி பெயர்ப்பாளர்களால் ஒருவராக அறியப்பட்ட மு.சடாட்சரனின் “பாதை புதிது” தொகுப்புக்கு எழுதிய முன்னுரை நூலின் கனதியை விதந்துரைக்கிறது. நீலாவணனின் பாதையில் காலடி எடுத்து வைத்த சடாட்சரன் அவரின் பாதையில் இருந்து விலகிச் செல்வதையும் இம்முன்னுரை சுட்டிநிற்கிறது. அகூர்பா நூர்தீனின் “ஆகக்குறைந்த பட்சம்” நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரை பெண்ணிலைவாத நோக்கில் கிழக்கிலங்கை மக்களின் வாழ்க்கைக் கூறுகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. சிறுகதைகள், நாவல்கள் முதலான வற்றில் ஆழத்தடம் பதித்தவர் செ.குணரத்தினம். கவிஞர் வாகதேவனைப் போன்று சுனாமியால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் செ.குணரத்தினமும் ஒருவர். நூற்பது வருடமாக அவரெழுதிய கவிதைகளைச் செ.யோகராசாவின் முன்னுரையுடன் வெளிக்கொண்டு வந்த தொகுப்பே “செ.குணரத்தினம் கவிதைகள்”. மீனவர்களின் வாழ்க்கைக்கோலங்கள் இவரது கவிதைகளில் எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்பதை இவ்வாய்வில் முன்வைக்கும் செ.யோ ஏழ்மையை எதிர்கொண்டவனின் உள்ளத்துணர்வுகள் இத்தொகுப்பில் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்பட்டது என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறார். ஆசிரியப் பணியின் முக்கியத்துவம், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் வேலை பார்க்கும் பெண்கள் முதலானவரின் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தி எழுதப்பட்ட தம்பிலுவில் ஜெகாவின் கவிதைகளை “விடை தேடி”. தொகுப்பு முன்னுரையில் ஆழமாகப் பார்க்கிறார். ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பில் அறியப்படாத பலரைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை செ.யோகராசாவையே சாரும் என்பதற்கு இத்தொகுப்பு ஆவணமாகத் திகழ்கிறது.

எழுபதுகளில் எழுதத் தொடங்கிய சித்திரா சின்னராஜனின் “வல்லைவெளி”த் தொகுப்புக்கு எழுதிய முன்னுரை கவிஞரின் கவிதைகளில் வெளிப்படும் பாடுபொருளை சுட்டிநிற்கிறது. சாதியப் பிரச்சினையால் ஏற்பட்ட நெகிழ்ச்சியான தருணங்களைக் கூறிநிற்கும் இம்முன்னுரை ஈழத்துத் தமிழ் சமூகத்தில் பெண்கள் கடந்து வந்த பக்கங்களையும் எமக்கு கூறிநிற்கிறது. இல்மி அகமட்டின் “உடையாத ஏணி” தொகுப்புக்கு எழுதப்பட்ட முகவுரை சுயஅனுபவங்களுக்கூடாக வெளிப்படும் கவிதைகளை முன்வைத்து எழுதப்பட மருதமுனை ஹரிசாவின் “சொட்டும் மிச்சம் வைக்காமல்” தொகுப்புக்கு எழுதப்பட்ட முகவுரை மண் வாசனையோடு பேச்சுமொழி கலந்து எழுதப்பட்ட கவிதைகளின் செழிப்பை வாசகருடன் பகிர்ந்து செல்கிறது. வேலியைத் தாண்டும் வேர்கள்” தொகுப்புக்கு

எழுதிய முன்னுரை ஈழத்து இலக்கியப் பெருவெளியில் அனூராதபுரக் கவிதைகளின் இடம் இருப்பு குறித்துப் பரிசீலனை செய்கிறது. இத்தொகுப்பில் அடங்கும் கவிதைகளை செ.யோ. அன்பு ஜவகர் சூாவின் கவிதைகளுடன் ஒப்பிட்டு விளக்குகிறார்.

மலையகத் தொழிலாளர் சுமக்கும் அவலங்களைக் காவி வந்த குறிஞ்சித் தென்னவனின் கவிதைகளை மேலோட்டமாக விமர்சிக்கும் விமர்சனமே “துயரம் சுமக்கும் தோழர்களாய்” என்ற முன்னுரை. புதிய கவிஞர்களை ஒரேயடியாக அடித்து மூலையில் போடாமல் தொகுப்பிலுள்ள நல்ல கவிதைகளை எடுத்துக் காட்டிக் கவிஞனைத் தூக்கிவிடும் உயர்ந்த பண்பை இம் முகவுரை விளக்கி நிற்கிறது. எம்.எம்.ஜானைதாவின் “ஒரு கூண்டின் ஆதங்கம்” நூலுக்கு எழுதப்பட்ட முன்னுரை தன்னுணர்வுக் கவிதைகள் முதலானவற்றின் ஊடாக ஜானைதாவின் கவிதைக் கலையின் செழிப்பை முன்னிறுத்துகிறது. வாழ்க்கை என்பது மனித தேடல்களின் பதிவே என்பதை கவின் மகள் சுதாகரியின் “ஒரு துளி வாழ்வு” எனும் தொகுப்புக்கு எழுதிய முன்னுரையில் செ.யோ முன்வைக்கிறார். மாறன் யூ ஸெயினின் “இரத்த நரம்புகள்” தொகுப்புக்கு எழுதிய முகவுரை கவிதைகளில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களுக்கூடாக கவிதைகளின் பேசுபொருட்களை நினைவுசூர்கிறது. தயாளனின் சிறியகவிதைகளின் பேசுபொருட்களைத் அவருடைய குறும்பாக்களுக்கு எழுதிய முகவுரை விளக்கி நிற்கிறது. காதலின் பிரிவைப் பாடிய நிலாந்தி சசிசுமாரின் கவிதைகளை முன்வைத்து எழுதப்பட்ட முகவுரை பெண்ணுணர்வுகளுக்கூடாகக் கட்டமையும் பெண்ணிருப்பை துல்லியமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. முகமட் அபாரின் “அடிமரத்து மண்”னுக்கு வழங்கிய முன்னுரை வீட்டுப் பாவனை பொருட்கள் அபாரின் கவிதைகளில் எவ்வாறு துலங்குகின்றன என்பது குறித்து கவனம் செலுத்துகிறது. ஏனக் நௌசாத்தின் “மௌனத்தின் அதிர்வுகள்” சமூக, சமய, அரசியல் மாற்றங்கள், சீர்கேடுகளை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது என்பதை ஆய்வுக்குட்படுத்தி நிற்கிறது. “பேராசிரியர் செ.யோகராசாவின் ஈழத்து நவீன இலக்கியங்கள் - படைப்பாளர்கள் - தடங்கள்” என்ற நூல் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் நவீன கவிதைகள் பெறும் முக்கியத்துவத்தை அவாவி நிற்பதுடன் இம்முகவுரைகள் ஈழத்துக்கவிதைகளின் பாடுபொருளையும் அதன் அமைப்பையும் விளங்கிக் கொள்வதற்கும் துணை செய்கின்றன.

புலம் பெயர் கலாச்சாரமும் புகலிட இலக்கியமும் (பண்பாடு 1995 ஆனி) என்ற கட்டுரை புலம் பெயர் மக்களின் வாழ்க்கைமுறையைக் கவிதைகளுக்கூடாக ஆராயும் ஆரம்பகாலக் கட்டுரைகளில் ஒன்றே ஆகும். அகதிவாழ்வு, ஆட்கடத்தல், குழந்தையைப் பிரிந்து கண்காணாத இடத்தில் வாழும் தகப்பனின் மன உளைச்சல், செய்தொழில், இனவாதம், புகழிட வாழ்வின் கெடுபிடிகள், பெண் நிலைவாதம் முதலானவை இக்கட்டுரையில் புலம்பெயர் கவிதைகளுக்கூடாக ஆராயப்படுகின்றன. புகழிடக் கவிதைகளில் இடம் பெறும் புதிய உவமைகள், படிமங்கள், குறியீடுகள்

போன்றவற்றையும் இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகிறது. புகழிட இலக்கியங்கள் எடுத்தாரயப்படாத கால கட்டத்தில் புகழிடக் கவிதைகளினை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிய கட்டுரை இதுவென்றால் அது மிகையில்லை.

ஈழத்தில் பாடல்மரபு சார்ந்த கவிதைகள் குறித்தான ஆய்வுகள் பேரளவில் முன்னெடுக்கப்பட வில்லை. மலையகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேராசிரியர் தில்லைநாதன், பேராசிரியர் அருணாசலம், சு.முரளிதரன், மல்லியப்பு சந்தி திலகர் முதலானோரால் இவ்வாய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டாலும் அதனை ஓரளவுக்கு கண்டடைந்தவராகப் பேராசிரியர் செ.யோக ராசா காணப்படுகின்றார். அவ்வகையில் மலையகத் தொழில்சார்க் கவிஞர் கபாலிச் செல்லன் கவிதைகளை “கவிஞர் கபாலி செல்லன் கவிதைகள் சில குறிப்புகள்” என்ற கட்டுரையூடாக ஆவணப்படுத்திய ஒருவராகவும் பேராசிரியர் விளங்குகின்றார். தொழிலாளர் வாழ் வினைத் தத்துருபமாகப் பாடிய கபாலிச்செல்லனின் கவிதைகளை அறிமுகப்படுத்தும் இக்கட்டுரை அவர் பாடல்களில் இடம்பெறும் வர்க்க எதிர்ப்பு, சமூக ஏற்றத் தாழ்வு, அரசியல்வாதிகளின் இரட்டை முகம் முதலானவற்றையும் ஆராய்கிறது.

முகடும் 2012 ஏப்ரல் - ஜூன் இதழில் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் தாமரைத் தீவான் தடங்கள் என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை தாமரைத் தீவானின் கவிதைப் பணிகள் குறித்தும் விரிவாக ஆராய்கிறது. 1950களில் சிங்களமொழி எதிர்ப்பு முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட தழுவில் தமிழ் மீது கொண்ட பற்றினால் கவிதை இலக்கிய உலகுக்கு நுழைந்த தாமரைத்தீவான் மக்களின் வாழ்க்கை மீது படிந்த ஆறாத துயர்களைக் கவிதையாகப் படைத்தார் என்பதை செ.யோ.வின் இக்கட்டுரை தாமரைத்தீவானின் இலக்கியப் பிற்புலத்தை மையமாகக் கொண்டு ஆராய்கிறது.

1960களில் ஈழத்து கவிதை இலக்கியத்துள் புகுந்த யூ.எல்.எம்.இஸ்மாயிலின் ஆளுமையை அவரின் கவித்துவத்தை தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தி அடையாளப்படுத்திய ஒருவராக பேராசிரியர் செ.யோகராசா காணப்படுகின்றார். கிழக்கிலங்கைவாசிகளால் தோழர் இஸ்மாயில் என அழைக்கப்பட்ட இவர் “கூன் நிமிர்கிறது” தொகுப்பின் வாயிலாகவும் சமவுடமை கருத்துக்களின் வாயிலாக தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொண்ட போதிலும் இவரை ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய சமூகம் பெரிதும் கண்டு கொள்ளவில்லை. இத்தகைய தழுவில் ஜீவந்தி 50வது இதழில் வெளிவந்த செ.யோ. அவர்களின் கட்டுரை முற்போக்கு கவிஞராக இவரை அறிமுகப்படுத்தியது. நெசவுத்தொழிலாளர், மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர், மீன்பிடித் தொழிலாளர், விவசாயிகள், பெண்தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கை முறைகளை பாடிய இவரின் கவிதைகள் சாதிப் பிரச்சினைகளை முன்வைத்தும் கிழக்கு மாகாணப் போடிகளின் வல்லாட்சியை எதிர்த்தும் பாடப்பட்டதையும் பேராசிரியர் எடுத்துக் காட்டி விளக்குகிறார். பேராசிரியரின் இக்கட்டுரை தோழர் இஸ்மாயிலின்

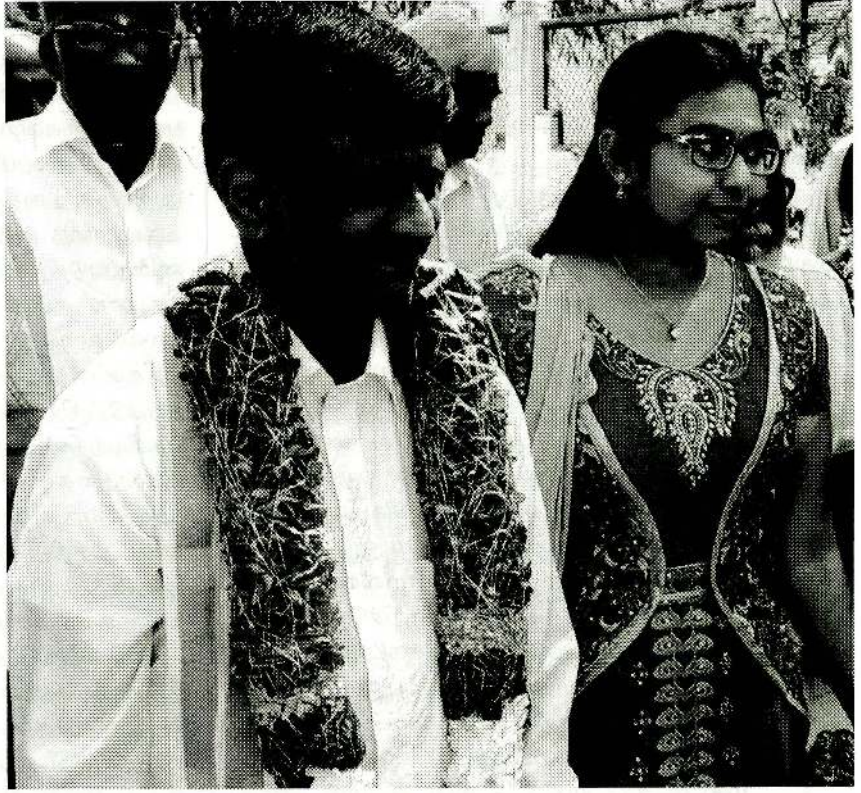
தூலசிந்தனையையும் மனித நேயத்தையும் உணர்வின் வாயிலாக நுட்பமாக வெளிப்படுத்துகின்றது.

கவனிக்கப்படாத கவனிக்கப்பட வேண்டிய புலவர்கள் என்ற கட்டுரை (தென்றல் - தை பங்குனி 2015) புலவர் பூபாலப்பிள்ளை பாடியுள்ள பாடல்கள் குறித்த ஒரு அறிமுகத்தைத் தருகிறது. சமகால அரசியல் வரலாற்றை புலவர் பாடிய “வன்செயல்க் கும்மி”யை மையப்படுத்தி இக்கட்டுரையில் செ.யோ. ஆராய்கிறார். சிங்கள, தமிழ் உறவுகள் சீர்குலைந்தமையை இட்டு புலவர் வருந்தும் வருத்தமும் தேர்தல் காலங்களில் தமிழ் மக்களின் உணர்வுகள் வீட்டுச் சின்னத்தின் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கத்தையும் இக்கட்டுரை தமிழ்த் தேசியத்தின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இலங்கையில் 1950களில் மொழிப்பிரச்சினை முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்ட தழுவில் மன்னார் மாவட்டத்தில் தமிழ்மொழியின் முக்கியத்துவத்தையும் அதன் சிறப்பையும் ஆழவலியுறுத்தி காத்திரமான கவிதைகளைப் புனைந்தவர் புலவர் குழந்தை. சிங்கள மொழி எதிர்ப்பு, சிங்கள ஆட்சி எதிர்ப்பு என வெளிப்பட்ட இவரின் கவிதைகளை முன்னிறுத்தி கலைத்தவசி இதழில் செ.யோ. எழுதிய கட்டுரையே “மன்னார்ப் பிரதேச நவீன கவிதை முன்னோடி கவிஞர் குழந்தை”. இக்கட்டுரை தமிழுக்குப் பணிசெய்த குழந்தை செப மாலை அவர்களின் தமிழ்ப் பற்றை ஆழவெளிப்படுத்தும் ஆவணமாகும்.

மல்லிகை 22வது ஆண்டுமலரில் எழுதிய “சமகால ஈழத்துப் தமிழ்க்கவிதை ஒரு கண்ணோட்டம்” என்ற கட்டுரை 1978 - 1983 காலப்பகுதியில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையின் பரிணாம வளர்ச்சியை ஆய்வு செய்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த தமிழாராய்ச்சி மாநாடும் இனக்கலவரங்களும் தமிழ்க்கவிதை வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட தாக்கத்தை அனுபவப் புலத்தின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தும் இக்கட்டுரை காலவீதி, வெலிக்கடைச் சிறை முதலானவற்றில் அரங்கேற்றப்பட்ட வன் கொடுமைகள், பூவரசங்குளம், குமுதினிப்படுகொலைகள் முதலானவற்றுடன் பெண்விடுதலை, பெண்நிலைவாதம் முதலானவற்றையும் உணர்வு பூர்வமாக ஆராய்கிறது.

ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்களிப்பினை தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டிய முக்கியமானவர்களுள் பேராசிரியரும் ஒருவர். இவருடைய பல்வேறு கட்டுரைகள் ஈழத்துப் பெண் கவிகள் தொடர்பாக எழுதப்பட்டவையாகும். நவீன வாய் மொழிப் பாரம்பரியத்தில் கிழக்குப் பெண் கவிஞர்கள், தமிழக - இலங்கைப் பெண்கவிஞர்கள் ஓர் ஒப்பு நோக்கு முதலான கட்டுரைகள் ஈழத்து கவிதை இலக்கியத்தில் பெண் கவிஞர்களின் பங்களிப்பினை ஆழமாக மதிப்பிடுகின்றன. நவீன வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தில் கிழக்குப் பெண் கவிஞர்கள் கட்டுரையில் அக்கரைப் பற்று கிராமத்தின் கவிதைப் பாரம்பரியம் சிறப்பாக நோக்கப்படுகிறது. தமிழக - இலங்கைப் பெண் கவிஞர்கள் ஓர் ஒப்பு நோக்கு என்ற கட்டுரை நவீன கவிதையின் பெண்கவிஞர்களை அறுபதுகளில் வைத்து நோக்குகிறது. இக்கட்டுரையில் சங்கரி, சிவரமணி,

சன்மார்க்கா, ரங்கா, மதரா ஏ மஜீட், ஓளவை, ரேணுகா நவரட்ணம். ஊர்வசி முதலான ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளுடன் திலகவதி. பொன்மணி வைரமுத்து, கனிமொழி முதலான தமிழகப் பெண் கவிகளின் கவிதைகளும் எடுத்து ஆராயப் படுகின்றன. மேலும் இக்கட்டுரையில் சீதனக்கொடுமை, ஆணாதிக்க எதிர்ப்பு என விரியும் புகலிடப் பெண் கவிஞர்களின் தொகுப்பான மறையாத மறுபாதி நூலில் இடம்பெறும் கவிதைகளும் பேராசிரியர் அவர்களால் கூர்ந்து நோக்கப்படுகின்றன. “ஈழத்துப் பெண் போராளி களிந்து படைப்புக்கள் சில அவதானிப்புக்கள்” என்ற கட்டுரை நிவேதினி (கார்த்திகை.2005) இதழில் வெளி வந்தது. பெண் போராளி களிந்து நாவல், சிறுகதைகளுடன் இணைத்து அவர்களால் எழுதப்பட்ட கவிதைகளையும் இக் கட்டுரை நுண்ணாய்வு செய்கிறது. புதிய அனுபவங்கள், பேசுபொருட்களுக்கூடாக விரியும் இக்கவிதைகள் நாளாந்த வாழ்க்கையின் அனுபவங்களைப் பேசுகின்றன.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பழமை வழியில் வீறநடை போட்ட விபுலாநந்தருடைய கவிதைகளை பொருண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு வகைபிரித்து ஆழமானதொரு ஆய்வை மேற்கொண்டோருள் முதன்மையானவர் செ.யோ.ஆவார். கனடாவில் இருந்து வெளிவந்த விபுலம் சிறப்பிதழில் “ஆய்வு நோக்கில் சுவாமி விபுலாநந்தரது கவிதைகள்” என்ற தலைப்பில் இவரெழுதிய கட்டுரை விபுலாநந்தரது சமகால கவிதைப் போக்குகளை உற்று நோக்குவதுடன் அவருடைய தனித்துவமான பண்புகளையும் ஆழமாக எடுத்தாய்கின்றது. இதன் விரிவினை “விபுலாநந்தர் கவிதைகள் ஒரு கண்ணோட்டம்” என்ற தலைப்பில் சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா நினைவு மலரில் செ.யோ. எழுதிய கட்டுரையில் காணலாம். திரை இசைப்பாடல்கள் தொடர்பாகவும் பேராசிரியர் ஆராய்ந்துள்ளார். “தற்காலத் திரைப்படப் பாடல்கள் சில குறிப்புக்கள்” (மல்லிகை, ஆகஸ்ட், 1984) என்ற கட்டுரை தமிழ் சினிமாவின் நிகழ்கால மாற்றங்களுக்கூடாக வெளிவந்த திரைப்படப் பாடல்களை பழைய திரைப்படப் பாடல்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது.

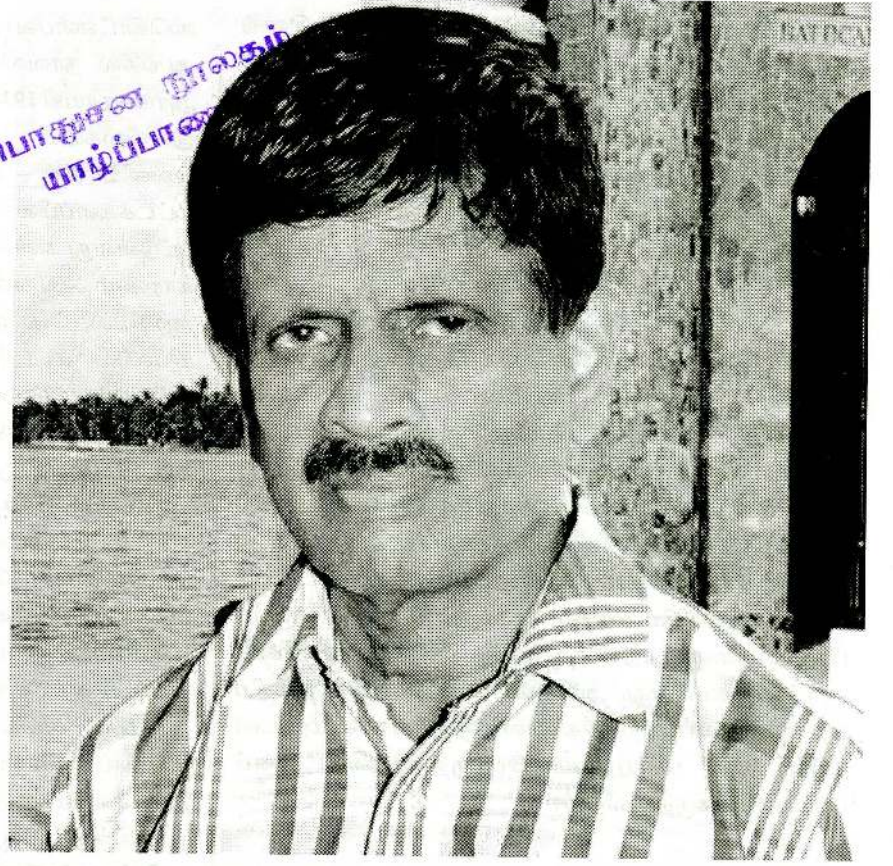
பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்கள் “கவிதை மொழிபெயர்ப்பு” ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டவர். ஈழம் தொடர்பான மொழிபெயர்ப்பு ஆய்வுகளை நேர்த்தியாக செய்தவர் செ.யோ. ஆவார். மறுபாதி முதலாம் ஆண்டு இதழில் இவர் எழுதிய ஈழத்தில் - தமிழில் - கவிதைமொழிபெயர்ப்பு சில அவதானிப்புக்கள் என்ற கட்டுரை 1906 இல் விபுலாநந்தரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு முதல் 2009 இல் வெளிவந்த

ஹெக்கிராவ ஸுலைகாவின் மொழிபெயர்ப்பு வரை ஈழத்தில் தமிழில் நிகழ்ந்த கவிதை மொழிபெயர்ப்புகள் குறித்துப் பேசுகிறது. மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளை உள்ளடக்கீதியில் அணுகும் இக்கட்டுரை மொழிபெயர்ப்பு நுட்பங்கள், மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியால் வாசகர்கள் பெற்ற பயன்கள் குறித்தும் பேசவில்லை என்பதையும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. மூலக்கவிதைக்கும் மொழிபெயர்ப்பு கவிதைக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் குறித்தும் இக்கட்டுரை நுட்பமாக ஆராயவில்லை என்பது கட்டுரையின் குறைபாடாக கருதப்பட்டாலும் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பாக ஈழத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளை விரிவாகச் சுட்டி நிற்கும் ஆய்வு என்னும் அடிப்படையில் இக்கட்டுரை முதன்மையானது.

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தில் கவிதையைச் சிறப்பாக ஆராய்ந்து ஒரு புதுப்பாதையை தமிழுக்கு வகுத்தவர் செ.யோகராசா ஆவார். பண்டிதர் வீரகத்தியிடம் யாப்பினை ஆழமாகக் கற்றதனால் மரபுக்கவிதை குறித்தான ஆய்வுகளை செம்மையாக செய்தவர். பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் பூலோகசிங்கம் முதலியோரிடம் கற்றமையால் இவருடைய நவீன கவிதை குறித்தான ஆய்வுகளும் செய்நேர்த்திமிக்கவை. நிறைந்த அனுபவத்தின் ஊடகவும் ஆழமான வாசிப்பினூடாகவும் புலமையைப் பெற்ற இவர் தமது ஆய்வுகள், படைப்புக்களுக்கூடாக பெரும்விச்சை ஏற்படுத்தியவர். விஸ்தீரணமிக்க இவரின் ஆய்வுகள் ஆழ்ந்த மனிதத்தேடல்களின் வாயிலாக பெறப்பட்டவை. ஆகையால் இவருடைய திறனாய்வு குறித்தான பார்வைகள் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டும். அவ்வாறு விரிவாக ஆராயப்படும் பட்சத்தில் ஈழத்து இலக்கியம் புதிய எல்லைகளைக் கண்டடையும்.

“நண்பர் யோகராசாவின் இலக்கிய ஆர்வம் பன்முகப்பட்டது. இலக்கியத்தின் மூலை முடுக்குகளையெல்லாம் சளைக்காமல் துழாவுவது அறியப்படாதவற்றை அறிமுகப்படுத்துவதிலும் கவனிக்கப்படாதவற்றைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதிலும் பெரிய ஆளுமைகளைவிட புதிய இளைஞர்களின் ஆக்கங்களை கவனப்படுத்துவதிலும் அவர் அதிகம் அக்கறை காட்டுகிறார். இவ்வகையில் அவருடைய பணி மிகுந்த முக்கியத்துவம் உடையது”

- போராசிரியர் எம்.ஏ.நூட்டான் -

பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்களின் அரியன தேடும் முயற்சியும் அவற்றின் முக்கியத்துவமும்

முன்னுரை:

ஆய்வுலகில் அறியப்படாத ஆக்கங்கள், நூல்கள், சஞ்சிகைகள் மற்றும் ஆளுமைகளை வெளிக் கொணர்வதும் பெயரளவில் அறியப்பட்டிருந்தும் கூட அவற்றின் முக்கியத்துவம் உணரப்படாத நிலையில் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவதும் ஆய்வுகளாகவே அமைகின்றன. அப்படியான ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டுள்ள சிலருள் பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்கள் முக்கியமானவராவார். அவ்வகையில் பேராசிரியர் ஈடுபட்டுள்ள ஆய்வுப் புலங்களான கவிதை, நாவல், சஞ்சிகை, வாய்மொழி இலக்கியம், ஆய்வு, பாட நூல் போன்றவற்றில் அவர் வெளிப்படுத்திய புதிய விடயங்களையும் ஆய்வுலகில் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கவிதை:

திருமதி கோ.நமீனாட்சியம்மாள், ஞானாம்பிகை, ஆ.க.வித்தியாவல்லியம்மாள் ஆகிய மூன்று கவிஞைகளும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப தசாப்தங்களில் மூன்று வேறு தளங்களில் நின்று தனித்துவமான தடங்களைப் பதித்திருந்தனர் என்பதைப் பேராசிரியர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

மீனாட்சியம்மாள் மலையகத்தைச் சேர்ந்தவர். மலையகத்தில் வாழ்ந்த இந்தியத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் எழுச்சியை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் பாடல்கள் இயற்றியவர். இத்தகைய பாடல்கள் கொண்ட தொகுப்பு 1940 இல் “இந்தியத் தொழிலாளர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை” என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளது. மத்தியதர வர்க்கத்தினரை மனங்கொண்டு தேசிய ஒற்றுமை பற்றியும் சமூகக் குறைபாடுகள் பற்றியும் பாடப்பட்டு வந்த தழுவல் மலையகத்தில் வாழ்ந்த இந்தியத் தொழிலாளர்கள் பற்றியும் அவர்கள் மத்தியில் போராட்ட உணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது பற்றியும் பாடமுற்பட்ட மீனாட்சியம்மாளின் குரல் முற்றிலும் புதியதாகும். இன்னும் நுணுக்கமாக நோக்கினால் அது சமூக, அரசியல் நோக்கிலான முதல் எதிர்ப்புக் குரலாகும், பொதுமக்களுக்குப் பரிச்சயமான மெட்டுக்களில் இப்பாடல்கள் அமைந்திருந்தன.

மயிலிட்டி வாசியான ஞானாம்பிகையின் பாடல்கள் “மேலைத்தேய மதுபான வேடிக்கைக் கும்மி” என்ற பிரசுரமாக வெளிவந்துள்ளது. அந்நூல் தரும் அகச்சான்றின் அடிப்படையில் 1925 களில் இது வெளிவந்திருக்க வாய்ப்புள்ளதாகக் கருதுகின்றனர்.

சமகாலத்து போலியான தேசோபகாரிகளை இனங் காட்டுவதில் - கண்டிப்பதில் - நையாண்டி செய்வதிலே கவிஞரின் கவனம் குவிந்துள்ளது. சமகால சமூகத் தேவைகளை அதிகளவு பாடிய பாவலர் துரையப்பாப் பிள்ளை உட்பட உதிரியான பாடல்கள் பாடிய எவருமே இப்பொருள் பற்றிப் பேசவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆ.ச.வித் தியாவல் லியம் மான் திரு நெல்வேலியைச் சேர்ந்தவர். இவர் இயற்றி வெளியிட்ட பிரசுரம் "சிறிமான் சேனாதிராசா கொலை விசித்திரக் கவிகள்". சேனாதிராசா என்பவர் கோப்பாய் ஊரைச் சேர்ந்தவர். உடையார் அல்லது மணியகாரர் பரம்பரையில் வாழ்ந்தவர். தேவதாசிகளால் கோயிலில் ஏற்பட்ட அசம்பாவிதம் காரணமாக திருவிழா பார்க்கச் சென்ற போது திட்டமிட்டுக் கொலை செய்யப்படுகின்றார். இது "விசித்திரக் கவிகள்" என்று அழைக்கப்பட்டாலும் எழுத்து இலக்கிய மரபில் நோக்கும் போது உள்ளூர்ப் பிரமுகர்களைப் பாடுகின்ற பிரபந்த இலக்கிய மரபினைச் சார்ந்ததாகவுள்ளது. அதைவிட வாய்மொழி இலக்கிய மரபில் உருவாகின்ற "கொலைச்சிந்து" பாடல் மரபுடன் பொருத்திப் பார்ப்பதும் பொருத்தமானது எனப் பேராசிரியர் கருதுகின்றார்.

நாவல் :

காரைநகர் வே. தில்லைநாதன் என்பவரால் 1942 அளவில் எழுதப்பட்டு 1953 இல் பிரசுரிக்கப்பட்டது "அனிச்சமலரின் காதல்" என்ற நாவல். நாவலாசிரியர் கல்லூரி ஆசிரியர், சட்டத்தரணி. சமகாலச் சமூகத்தில் முக்கியம் பெறுகின்ற பிரச்சினையைப் பற்றி அதாவது பெண்ணுக்கு விருப்பமில்லாத திருமணத்தைப் பெற்றோர் செய்துவைப்பதுபற்றி இந்நாவல் பேசுகின்றது. கற்பனைப் பாங்குடைய நாவல்களே அதிகளவில் வெளிவந்துகொண்டிருந்த சூழ்நிலையில் இது யதார்த்த நோக்கிலான நாவலாக அமைகின்றது. பெண்கள் விருப்பத்தை அறியாமல் அவர்களுக்கு இசைவில்லாத மணத்தினைச் செய்து வைக்கும் முறையை வேருடன் அறுக்கும் நோக்கத்துடன் எழுதப் பட்டதாக நாவலாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இவர் சட்டத்தரணியாக இருந்ததினால் ஏற்பட்ட சய அனுபவங்களும்பத்திரிகைச் செய்திகளைப் படித்ததினால் ஏற்பட்ட அருட்டுணர்வும் யதார்த்த நோக்கில் நாவல் அமையக் காரணமாகவிருந்திருக்கலாம். இன்னொரு விதத்தில் இன்றைய பெண்ணிலைவாத நோக்கிலும் இந்நாவல் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. விருப்பமற்ற திருமணத் திற்கான தீர்வு சட்டபூர்வமான விவாகரத்துப் பெறுதலும் தான் விரும்பிய காதலனை மறுமணம் செய்வதுமாக அமைகிறது. அத்தோடு சமகால சீதன முறைகள், நீதிமன்ற விசாரணை முறைகள் பற்றியும் நாவலுடாக அறிய முடிகின்றது.

மட்டக்களப்பு தாமரைக்கேணிப் பகுதியைச் சேர்ந்த வே. ஏரம்பமுதலி எழுதியது "அரங்கநாயகி" என்ற நாவல். இது ஆங்கில நாவலாசிரியரான வால்டர்

ஸ்கொட் என்பவர் 1811 இல் எழுதிய "கெனில்வேர்த்" என்ற ஆங்கில நாவலின் தழுவலாகக் காணப்படு கின்றது. அரங்கநாயகி 1934 இல் வெளிவந்தமை தமிழ்நாட்டிலோ இலங்கையின் பிற பிரதேசங்களிலோ நாவல்கள் வெளியாகிச் சில வருடங்களுக்குப் பின்னரே மட்டக்களப்பில் நாவல் முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. இதற்கான காரணம் ஆங்கில ஆட்சியினால் ஏற்பட்ட சமூக, அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்கள் இக்காலப் பகுதி யிலேயே மட்டக்களப்பில் ஏற்படத் தொடங்கியமை என்று பேராசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இன்னும் நுணுகிப் பார்த்தால் இலங்கையில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட தீவிர மதமாற்றமும் அது தந்த எதிர்ப்புணர்வும் மத்தியதர வர்க்கத்தின் தோற்றமும் கல்வி வளர்ச்சியும் சீர்திருத்த வேட்கையுணர்வும் பிந்தியே மட்டக்களப்பில் ஏற்படுகின்றன. மேலும் இங்கு மத்தியதர வர்க்கத்தினர் மத்தியில் நவீன இலக்கிய வேட்கை தீவிரமாகக் காணப்பட்டது என்றும் கூற முடியாது. இத்தகைய நிலையில் மட்டக்களப்புப் பிரதேச நாவல் வளர்ச்சியின் ஆரம்பம் சமூக சீர்திருத்த நாவலாக அமையாமல் தழுவல் நாவலாகவும் மர்ம நாவலாகவும் அமைவது தவிர்க்கவியலாததாகிவிடுகின்றது. அதேவேளையில் நாவல் தமிழ்ச் சூழலில் நடப்பதாகவிருந்தாலும் அச்சூழல் தமிழ் நாட்டிற்குரிய சூழலே தவிர இலங்கைக் குரிய அல்லது மட்டக்களப்புப் பிரதேசச் சூழலுக்குரிய தல்ல எனப் பது மனங் கொள்ளத்தக்கது. நாவலின் உள்ளடக்கமும் தமிழ்நாட்டு நாயக்கர் காலச் சூழலுக்கே ஏற்புடையதென்பதும் உண்மையே.

சஞ்சிகை :

நவீன இலக்கியத்தின் தோற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் அவ்வக் காலத்தில் தோன்றும் இலக்கியச் சஞ்சிகைகளுக்கு முக்கியமான பங்குள்ளது. 1940 கள் காலப்பகுதி ஈழத்து நவீன இலக்கியம் தோற்றம் பெற்ற அல்லது மாற்றங்கண்ட காலப்பகுதியாகும். ஈழத்தின் பல பிரதேசங்களிலிருந்தும் இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கியமையே இதற்கான காரணமாகும். அவ்வாறானவற்றுள் அறியப்படாமலிருந்த மண்டலிலிருந்து வெளிவந்த "பாரதி" என்ற சஞ்சிகையை முதன்முதலாக அறிமுகப்படுத்தி ஆய்வுக்குப்படுத்தியவர் பேராசிரியராவார். இச்சஞ்சிகை மட்டக்களப்பு, ஈழம், தமிழகம் என்று பார்க்கின்ற போது பல வகைகளில் முக்கியத்துவமுடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

நவீன கவிதை முன்னோடியான பாரதியின் பெயரைக் கொண்டு வெளிவந்த பாரதி சஞ்சிகை நவீன கவிதை வளர்ச்சியில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. வர்க்க நோக்கில் ஈழத்து தமிழ்ச் சமூக நிலைமையை வெளிப்படுத்துகின்ற கவிதைகள் இச்சஞ்சிகையில் பிரச்சாரமின்றி அழகியலம்சம் விரவிவர வெளிவந்தமை விதத்துரைக்கப்படவேண்டியதாகும். அவ்வகையில் ஜி.எம்.செல்வராஜ் எழுதிய கவிதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. அதேவேளை மொழியுணர்ச்சிக் கவிதையின்

ஆரம்பத்தையும் இச்சஞ்சிகையில் காணலாம். உதாரணமாக பரமஹம்சதாசன் குறிப்பிடத்தக்கவர். வசன கவிதையின் ஆரம்பம் ஏற்கெனவே ஈழகேசரியில் துளிர்விட்டிருப்பினும் அதன் தொடர்ச்சியாகவும் மட்டக்களப்பு பிரதேச முதன் முயற்சியாகவும் கருத்தக்க வசனகவிதை பாரதியில் வெளிப்படுகின்றது.

ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சியிலும் பாரதி சஞ்சிகைக்கு முக்கியமான இடமுண்டு. முஸ்லிம் மக்களது குடும்ப வாழ்க்கைப் பின்னணியைக் கருவாகக் கொண்ட சிறுகதை வெளிவந்தமை, ஈழத்தில் முதன்முதலாகச் சிறுகதைப் போட்டி நடத்தி இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தமை என்ற விதங்களில் மட்டக்களப்பு பிரதேச சிறுகதையின் தோற்றத்தில் “பாரதி”க்கு முக்கியமான இடமுள்ளது. அதேவேளை ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிப் போக்கு ஆழமும் அகலமும் பெறுவதும் கவனிக்கப்படவேண்டியதாகும்.

இலக்கியம், கலை விமர்சனம், மருத்துவம், வரலாறு, மேலைத்தேய, தமிழக ஈழத்து ஆளுமைகள் முதலியன சார்ந்த கட்டுரைகள் மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகையிலும் கொழும்பிலிருந்து வந்த பாரதியிலும் வெளிவந்துள்ளன. மண்பூரிலிருந்து வந்த பாரதியில் இவை சார்ந்த கட்டுரைகள் வெளிவந்திருப்பினும் சமகால ஈழத்துச் சமூகப் பிரச்சினைகள், அரசியல் நிலைமைகள் பற்றிய கட்டுரைகளுக்கும் குறிப்புக்களுக்கும் அதிக இடம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. பாரதியில் வெளிவந்த கட்டுரைகளை அவதானிக்கும் போது பொதுவாக ஈழத்திலும் குறிப்பாக மட்டக்களப்பிலும் சமூக, அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டுவதிலே இச்சஞ்சிகை கொண்டிருந்த ஆர்வத்தையும் அக்கறையையும் உணர முடியும். முக்கியமாக “பேற்றினுள் - பேனாப்புரட்சி வீரன் C.N. அண்ணாத்துரை” என்றதைப்பில் வெளிவந்த கட்டுரை ஈழத்தில் குறிப்பாக மட்டக்களப்பில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சிந்தனைகள் பரவ ஆரம்பித்த தூழலில் அதற்கு வலுச் சேர்த்திருக்கும். தவிர இக்காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பில் தி.மு.க.வின் கூட்டங்கள் நிகழ ஆரம்பித்த செய்திக் குறிப்புக்களும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. பாரதி சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் உலக அரசியல், ஈழத்து அரசியல், மட்டக்களப்பு பிரச்சினைகள், தமிழ்மொழி, மறைந்த ஆளுமைகள், சமகால நிகழ்வுகள் பற்றி வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மட்டக்களப்புப் பின்னணியில் சில எழுத்தாளர்களை இனங்காட்டியமையும் (கு.மூர்த்தி, வ.ச.சேகர், புரட்சிக்கமால், கவிஞர் ஜி.எம்.செல்வராஜ்) ஈழம் என்று பார்க்கின்ற போது பலருக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தமையும் குறிப்பாக அனுராத புரத்தில் அன்புதாசன் (கவிதை), திருகோணமலையில் வ.அ.இராசரத்தினம் (சிறுகதை), மலையகத்தில் பரமஹம்சதாசன் (கவிதை) “பாரதி” இலக்கிய உலகில் பெறுகின்ற முக்கியத்துவத்திற்குக் காரணமாகின்றன.

மாதர்பதிமாலிகை 1927 1930 வரையான காலப் பகுதியில் திருகோணமலை மாதர் ஐக்கிய சங்க

வெளியீடாக வெளிவந்தது. நான்கு இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்தன. இது பெண்கள் அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்ட முதல் சஞ்சிகை என்ற சிறப்புக்குரியது. பெண்கள் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் இந்தியாவிலுள்ள அறிஞர்கள், அறிஞைகள் எழுதிய கட்டுரைகள் இடம்பெற்றிருப்பது காரணமாக பெண்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படும் வாய்ப்பு உருவாகியது. உதாரணமாக திருமகள் இரத்தின சுப்பிரமணியம் எழுதிய “பெண்கள் மூளையில் போதிய அறிவில்லையா?” என்ற கட்டுரையைக் குறிப்பிடலாம். அதேவேளையில் அறிவுவளர்ச்சிக்கருந்த கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வகையில் இராஜராஜனின் “உலகத்தின் உற்பத்தி” என்ற கட்டுரை குறிப்பிடத்தக்கது. 1919 இல் திருகோணமலையில் உருவாகிச் செயற்பட்ட மாதர் ஐக்கிய சங்கம் பற்றிய தகவல்கள் இடம்பெற்றிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வாய்மொழி இலக்கியம் :

வாய்மொழி இலக்கியங்கள் பற்றி புலமைசார் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்கள் வரிசையில் பேராசிரியர் முக்கியமானவர். மட்டக்களப்பு எண்ணெய்ச் சிந்து பற்றி ஏற்கெனவே அறியப்பட்டிருந்தாலும் அதனுடைய முக்கியத்துவத்தையும் ஈழத்தின் ஏனைய பிரதேச எண்ணெய்ச் சிந்துகளின் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக்காட்டி ஈழத்து மரபுவழிக் கல்விமுறையில் எண்ணெய்ச்சிந்தின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தியமை பேராசிரியரின் முக்கியமானதோர் ஆய்வாக அமைகின்றது. அதேவேளை தமிழ்நாட்டுக் காயல் பிரதேசம் சார்ந்த முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் வழக்கிலிருந்த எண்ணெய்ச் சிந்து ஒன்றையும் வெளிக்கொணர்ந்தார்.

1975 இல் அருள்செல்வநாயகம் தொகுத்த பாஞ்சாலி சபதம், பூசணியாள் கதை¹⁰ என்ற இரு கதைப் பாடல்களின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டினார். பாஞ்சாலி சபதம் மகாபாரதத்துடன் தொடர்புபட்டது. பூசணியாள் கதை கண்டி அரசன் ஒருவன் உலாவந்த வேளையில் மட்டக்களப்பிலே பூசணியாள் என்பவளைக் கண்டு காதல் வயப்படுவதும் அவள் அரசனின் காதலை ஏற்க மறுத்துத் தற்கொலை செய்வதும் பற்றியது. இவ்விதத்தில் கண்டி அரசு மட்டக்களப்பு தொடர்பு பற்றிய வாய்மொழி இலக்கிய ஆதாரங்களுள்ளொன்றாக இது அமைகிறது. இவை ஊஞ்சல் பாடல்களாய் இருந்தன. மட்டக்களப்பு மரபுவழிக்கல்வியில் ஊஞ்சல் பாடல்கள் முக்கியமான ஊடகமாக இருந்துள்ளன. சித்திரை வருடப்பிறப்பு முதலான கொண்டாட்டங்களின் போது வீடுகளில் ஊஞ்சல் கட்டி ஆடுகின்ற போது இத்தகைய பாடல்கள் பாடப்பட்டு வந்துள்ளன. ஆழ்ந்து சிந்திக்கின்ற போது மட்டக்களப்புப் பாரம்பரியக் கல்வி முறை சார்ந்த செவியேற்றற் கல்விமுறைக்குரிய ஊடகமாக வாய்மொழிப் பாடல்கள் விளங்கி வந்துள்ளன என்பதும் இவ்விதத்தில் கதைப்பாடல்களும் முக்கியமானவை என்பதும் மனங்கொள்ளப்படவேண்டியது. அதேவேளை ஊஞ்சல் பாடல்கள் மூலம் புராணக்

கதைகள், வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் என்பன போதிக்கப் பட்டன.

ஆய்வு :

தமிழ் ஆய்வு முன்னோடியாகத் தி.த.சரவண முத்துப்பிள்ளை "இனங்காணப்படுகின்றார். ஆரம்பகால தமிழ்மொழி, இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வு வளர்ச்சியில் ஆழமான தடங்கள் பதித்தவராகப் பார்க்கப்படுகின்றார். இவரின் ஆய்வுகள் தமிழ்மொழி, தமிழ்இலக்கிய வரலாறு சார்ந்த அடிப்படைப் பிரச் சினைகளில் கவனம் செலுத்துவதாகவும் விஞ்ஞான பூர்வமான முறையில் அவற்றை அணுகுவதாகவும் அவை பற்றிய நவீனப் பார்வையை வெளிப்படுத்துவதாகவும் விளங்குகின்றமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. இவ்வகையில் இவர் எழுதிய "தமிழ்ப்பாறை" என்ற நூல் முக்கியமானது.

தமிழ்மொழியின் பிறப்பு அன்றைய நிலையில் கடவுளுடன் தொடர்புபட்டே பார்க்கப்பட்டு வந்தது. நவீன கவிதை முன்னோடியான பாரதியுட்படப் பலரும் தமிழ்மொழி கடவுளால் படைக்கப்பட்டது என்பர். இவ்வாறு தமிழ்மொழியின் பிறப்புக் குறித்து பகுத்தறிவிற்கு முரணான விடயங்களை முன்வைத்துள்ள துழலில் "தமிழ் கடவுள் பேசும் பாறை என்பாராயின் மறு பாறைகள் கடவுளுக்குத் தெரியாதா? மறுபாறைகள் பேசுவோரிடத்துக் கடவுள் பேச வேண்டுமாயின் தமிழிலேயா பேசுவார்? அல்லது மொழி பெயர்ப்பதற்கென்றொருவரை வைத்திருக்கின்றனரா?" போன்ற வினாக்களையெழுப்புகின்றார். இவ்வாறேதான் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு குறித்த தி.த.சரவண முத்துப்பிள்ளையின் பார்வைகளும் அமைகின்றன. தொன்மையான இலக்கண நூல் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது அகத்தியம் இன்று வரை கிடைக்காவிடினும் அதுவே முதல் நூல் என்று அடித்துக் கூறும் ஆய்வாளர்கள் இன்றுவரையுள்ளனர். ஆயின் தி.த.சரவண முத்துப்பிள்ளை இந்நூல் பற்றிய தெளிவான திட்டமான அபிப்பிராயமுடையவர். தமிழில் இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னரே அகத்தியம் என்ற பேரிலக்கணம் தோன்றியது என்ற கருத்துப் பொருந்தாது என்பது அவரின் நிலைப்பாடு. ஏனெனில், "இலக்கியங் கண்டதற்கிலக்கணமியம்பல்" என்பதே வழக்கமாகும்.

தமிழ்நாட்டில் சங்கம் அமைத்துத் தமிழ்வளர்த்த செய்தி பற்றி இன்று கேள்வியெழுப்பப்படு கின்றது. அ.மார்க்ஸ் "சங்கம் இருந்தது ஒரு கட்டுக் கதை" என்று எழுதினார். இக்கருத்தை அன்றைய கால கட்டத்தில் தி.த.சரவண முத்துப்பிள்ளை வெளிப்படுத்தினார். அவர் ஓரிடத்தில் "உள்ளதை உள்ளபடி கூறல் தமிழ்ப் பண்டிதர் குணமின்மையின் உண்மையும் அவ்வாயில் வரும் போது நிறம்மாறிப் பொய்யாகிறது. ஆகவே சங்கங்களைப் பற்றிக் கூறியவற்றுள் உண்மையெவ்வளவு, பொய், புளுகு எவ்வளவெனக் கண்டுபிடிக்கத் தொடங்கல் பகீரதப்பிரயத்தனமாகும்" என்று எழுதினார்.

தமிழ் ஆய்வினை விஞ்ஞான பூர்வமான

முறையிலே முதன்முதல் அணுகியவர் என்ற பெருமை பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளைக்கேயுரியதாகக் கருதப் பட்டு வந்துள்ளது. ஆயினும் அவருக்கு முன்பே தி.த.சரவண முத்துப்பிள்ளையால் தமிழ்மொழியும் தமிழ் இலக்கியங்களும் விஞ்ஞானபூர்வமான முறையில் அணுகப்பட்டிருப்பது மேற்கூறியவற்றை நோக்கும் போது புலனாகின்றது.

இவ்வாறு பார்க்கும் போது தி.த.சரவண முத்துப் பிள்ளை என்ற ஆளுமையை தமிழாய்வுலகில் முன்னிறுத்தியவராக பேராசிரியர் செ.யோகராசா காணப்படுகின்றார். அதேபோல தி.த.கனகசுந்தரம் பிள்ளை, தோழர் ஸ்மையில் ஆகியோரையும் வெளிக் கொணர்ந்தவர் அவரே. தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை பற்றி F.X.C.நடராசா அவர்கள் எழுதியிருப்பினும் அவருடைய பார்வை வலுவற்றதாகும். அவசியமற்ற மேற்கோள் சான்றுகள் மற்றும் குடும்பப் பின்னணி என்பவற்றை அடுக்கிச் செல்கின்றார். ஆனால் பேராசிரியர் அவர்கள் தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளையை பதிப்பாசிரியராக மட்டு மன்றி தமிழியல் ஆய்வாளராகவும் காணும் வகையில் அறிவியல் அணுகுமுறையை மேற்கொண்டார். ஆக, தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை பற்றி தவறுகளும் திரிபுகளும் இருந்த காலகட்டத்தில் அவற்றை இனங்கண்டதோடு மட்டுமன்றி அவை களையப்படவேண்டியதன் அவசியத்தையும் தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை பற்றி விரிவான ஆய்வுகள் நிகழ வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வற்புறுத்துகின்றார்.

தோழர் ஸ்மையில்¹² சம்மாந்துறைப் பிர தேசத்தைச் சேர்ந்தவர். தொழிலாளர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர். படிப்பறிவு குறைந்தவர். போராட்ட குணம் கொண்டவர். இவரை முக்கியமான ஈழத்து முற்போக்குக் கவிஞராகப் பேராசிரியர் இனங்காண்கிறார். மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த இடதுசாரிக் கட்சியோடு தொடர்பு கொண்ட சில கவிஞர்கள் வெற்றுக்கோசங் களையும் பிரசாரங்களையும் முன்னெடுத்தனர். வேறு சிலர் இப்போக்கில் நெகிழ்ச்சியைக் கொண்டு வந்து சம்பவங்களைக் கூறியும் குறியீட்டுப் பாங்கிலும் கவிதை படைத்தனர். இந்நிலையில் இயல்பாகவே போராட்ட குணம் கொண்ட தோழர் ஸ்மையில் தனது எண்ணங் களை எளிமையாகக் கவிதைகளினூடே வெளிப்படுத்தினார். நாட்டார் பாடல் வடிவங்களைக் கையாண்டார். எல்லா வகையான தொழிலாளிகளைப் பற்றியும் பாடியுள்ளார். ஆக, ஈழத்து முற்போக்குக் கவிஞர் வரிசையிலே தனித்துவமான அடையாளத்துடன் வெளிப்பட்ட கவிஞராக தோழர் ஸ்மையிலை பேராசிரியர் இனங் காண்கிறார்.

பேராசிரியர் அவர்களால் கருத்தரங்கில் வாசிக் கப்பட்ட கட்டுரை எழுத்துருப்பெற வேண்டியுள்ளது. மஹாசூப்¹³ என்ற கவிஞரை தமிழ் இலக்கிய விமர்சன ஆளுமையாக இனங்கண்டவர் பேராசிரியர். மஹாசூப் பொருளியல் துறையில் பட்டம் பெற்றவர். எனினும் தனது ஆழ்ந்த வாசிப்பினால் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான விமர்சனங்களைத் துணிந்து மேற்கொண்டார்.

நா.காமராசன், அப்துல் ரஹ்மான், இன்குலாப், மேத்தா முதலிய தமிழ்நாட்டுப் புதுக்கவிஞர்களை முதன் முதலாக விமர்சனத்துக்குட்படுத்தியவர் மஹூபு. அதாவது தமிழகப் புதுக்கவிஞர்களின் கவிதைகளை மேலைத்தேயப் புதுக்கவிஞர்களின் கவிதைகளோடு ஒப்பிட்டு அவர்களின் பாணியிலேயே தமிழகப் புதுக் கவிஞர்களும் கவிதை எழுதினார்கள் என்று கணிப்பிடுகின்றார். 1967 இல் தினகரனில் “தமிழ் நாட்டுப் புனை கதையின் தோற்றமும் விழ்ச்சியும் என்ற தலைப்பில் பத்து தொடர் கட்டுரைகளை எழுதினார். ஐம்பது வருட காலத்துநாவல் மற்றும் சிறுகதை வளர்ச்சிப் பற்றி விமர்சன நோக்கில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளாக இவை அமைந்தன. கைலாசபதியின் “தமிழ்நாவல் இலக்கியம்” என்ற நூல் வெளிவந்த சமகாலத்திலேயே இக்கட்டுரைகளும் வெளிவந்தன. இருப்பினும் மஹூபு என்ற பெயர் புனைகதை ஆய்வுத்துறையில் இதுவரை பேசப்படாதிருந்தமை கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

பேராசிரியர் அவர்கள் எதிர்காலத்தில் சில ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவிருப்பதாகவும் அதற்கான ஆய்வு மூலங்களைத் திரட்டியிருப்பதாகவும் அறிய முடிகின்றது. சென்னையில் ரத்தினநாயகர் என்பவர் வைத்திருந்த அச்சுக்கூடத்தில் பல்வேறு விடயங்கள் பற்றிப் பாடப்பட்ட சிறிய சிறிய புத்தகங்கள் நாளாந்தம் வெளியிடப்பட்டன. விநாயகர் அகவல், பின்னைத் தாலாட்டு, அரிச்சந்திரன் ஏற்றப்பாட்டு, அகப்பேய்ச் சித்தர் பாடல் முதலியன அத்தகையவற்றுள் சில. இவ்வாறு வெளியிடப்பட்ட இருநூறு புத்தகங்களை ஒன்று சேர்த்து 1953 இல் “பல்பாட்டு சில்லறைக் கோவை” என்ற தலைப்பில் ஒரு நூல் வெளிவந்தது. இன்று முச்சந்தி இலக்கியம் என்று பேசப்படுகின்ற இலக்கிய வகை ஈழத்தில் வளர்ச்சியடைவதற்கும் அக்கருத்தியல் பற்றிப் பேசப்படுவதற்கும் “பல்பாட்டு சில்லறைக் கோவை” காரணமாக இருந்தது என்பதை ஈழத்துப் பூராடனார் குறிப்பிடுகின்றார். அதேபோல கண்டியிலிருந்த யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரால் எழுதப்பட்ட “சதி லீலாவதி சரித்திரம்” என்ற ஒரு நூலும் பேராசிரியரிடம் உள்ளதாக அறிய முடிகிறது. இது அம்மாணப்பாங்கில் அமைந்த ஒரு கதைப்பாடலாகும்.

பாடநூல்:

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்திலிருந்து தமிழ்நாடு சென்று தமிழ்ப்பணி புரிந்தோர் வரிசையில் தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை முக்கியமானவர். அவரால் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட “இல்லாண்மை என்ற பாடநூலின் முக்கியத்துவம் பற்றி மிக அண்மையில் பேராசிரியர் செ.யோகராசா வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.¹⁴ நிறுவனமயப்பட்ட பாட சாலைகள் உருவான பின்னணியில் தி.த.கனகசுந்தரம் பிள்ளையால் இம் மொழிபெயர்ப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தி.த.கனகசுந்தரம் பிள்ளையின் மொழிபெயர்ப்புத் திறனையும் கற்றல்

கற்பித்தல் மீதான அவரது கரிசனையையும் இதனூடாக அறியமுடிவதாகப்பேராசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

முடிவுரை:

இவ்வாறு பார்க்கும் போது பேராசிரியரின் அரியன தேடும் முயற்சி பற்றி இரண்டு விடயங்கள் அழுத்திக் கூறப்படவேண்டியனவாக உள்ளன. ஒன்று பல்கலைக்கழக சேவையிலிருந்த போது ஆய்வுலகில் கவனிப்புப் பெறாத விடயங்களில் தனது ஆய்வுப் பார்வையைச் செலுத்தியமை. இரண்டு சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்பும் அத்தகைய மேலும் பல ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்குத் திட்டமிட்டுள்ளமை. ஆக, தமிழாய்வுலகில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற ஆய்வாளராகவும் ஈழத்துப் பேராசியர்கள் வரிசையில் தனித்துவமான அடையாளத்தைப் பெறுகின்ற பேராசிரியராகவும் பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்கள் உள்ளமை நம் அனைவரின் கவனத்திற்குமுரியதாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. “ஈழத்தின் திருவிளக்கம்”, 2000/2001
2. “இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்து ஈழத்து கவிஞர்கள்”, பெண், 2014 (தொகுதி:19, இலக்கம்:02), மட்டக்களப்பு: சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்
3. மேதை
4. “அனிச்சமலரின் காதல் : ஓர் ஈழத்து நாவல் பற்றிய சில குறிப்புகள்”, மல்லிகை, 1984
5. “அரங்கநாயகி : மட்டக்களப்பின் முதல் நாவல்”, மட்டக்களப்பு பிரதேச சாகித்திய விழா மலர், ஆவணி 1993
6. “ஈழத்து இலக்கிய சஞ்சிகை : ஒரு நோக்கு” (ஈழத்து இதழியல்சார் வரலாறும் மதிப்பீடு), திருகோணமலை, 2003.
7. “ஈழத்தின் முதற் பெண்கள் சஞ்சிகை : மாதர் மதிமாலிகை”, கலைக்குறள்கள், கொழும்பு 1999
8. “வாய்மொழி மரபுகளினடியாக மட்டக்களப்பு பாரம்பரியக் கல்விமுறை”, சித்திரகோகா மௌனகுரு (புதிப்பாசிரியர்), 2004, வாய்மொழி மரபுகள் வரலாற்று மூலங்களாக, (மட்டக்களப்பு நாட்டார் வழக்காற்றியல் கட்டுரைகள்), இலங்கை: மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
9. “ஆவணப்படுத்தப்படவேண்டிய ஆவணப்படுத்தத்தவறிய ஈழத்து ஆரம்பகால இலக்கிய முயற்சிகள்”, ஆய்வுக் கட்டுரைக்கோவை, தமிழ் ஆவண மாநாடு, 2013, கொழும்பு : நூலக நிறுவனம்
10. மேதை
11. “திருகோணமலை தி.த.சுவணமுத்துப்பிள்ளை”, தமிழ் உலகு, 2003, கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்
12. ஜீவநதி, அல்வாய், அக்டோபர் 2013
13. “அறியப்படவேண்டிய தமிழ் விமர்சன ஆளுமை”, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை 2013 இல் நடத்திய கருத்தரங்கில் சம்பாிக்கப்பட்ட கட்டுரை
14. “பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுப் பாடநூல் வரிசையில் தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளையின் இல்லாண்மை”, குளம் - 277 (ஒளி 23, சுடர் - 11)

பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்களும் வாய்மொழி இலக்கியமும்

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியப் பரப்பின் பல்வேறு துறைகளிலும் கவனஞ் செலுத்தியோருள் பேராசிரியர் செ.யோகராசாவிற்குச் சிறப்பிடமுண்டு. அவ்வகையில் ஈழத்து வாய்மொழி இலக்கியங்கள் தொடர்பாகவும் முக்கியமான சில விடயங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவை பற்றி சுருக்கமாக எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. வாய்மொழி இலக்கியம் என்பது நாட்டாரிலக்கியம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு கூறும்போது அது மக்களைக் கருதுகின்றது. வாய்மொழி இலக்கியம் என்றும் போது அது வாய்வுழி ஊடக முறையைக் கருதுகிறது. வாய்மொழி இலக்கியத்துள் நாட்டாரிலக்கியம் அடங்கும். நாட்டாரிலக்கியத்தில் வாய்மொழிக் கூறுகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்க வேண்டும் என்பதன்று.

01. நாட்டார் பாடல் என்பது ஏலவே அழைக்கப்பட்டு வந்த வடிவம். இது சமூகத்திலுள்ள பெரும்பான்மையினரான பொதுமக்களால் பாடப்படுவது. இத்தகைய பாடல்கள் பிறப்புத் தொடக்கம் இறப்பு வரையான பல சந்தர்ப்பங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுவது. கூட்டு முயற்சியாக வெளிப்படுவது. எனவே பாடியவர் யாரென்று இனங்காண முடியாமலிருக்கும். நீண்ட காலமாக நிலவி வருவது. அச்சுவடிவம் வந்த பின்னர் ஓரளவு நூலுருப் பெற்றுள்ளது.

02. வாய்மொழிப்பாடல் என்பது தனியொருவரால் பாடப்படுகின்ற பாடல் மரபாக இனங்காணப்படுகின்றது. இவை பல்வேறு சமூகப் பிரச்சினைகளைச் சார்ந்து எழுவதையும் கவனிக்க முடிகிறது. இவ்வாறு பாடுவோர் பொது இடங்களில் அதாவது சந்தி, சந்தை, வாகனத்தரிப்பிடங்கள், கோயில், திருவிழாக்கள், பாலத்தடி முதலான இடங்களில் இசையோடு அவற்றைப் பாடி வருகின்றனர். பண வருவாயையும் எதிர்பார்க்கின்றனர். அச்சில் வந்தபின் நூலுருவிலும் வெளியிட்டு வருகின்றனர். வலுவான, வளமான இம்மரபு தமிழ்ச் சூழலில் இப்போதுதான் இனங்காணப்பட்டு வருகின்றது.

மேலே இறுதியாகக் கூறப்பட்டுள்ள வாய் மொழிப் பாடல் மரபை ஈழத்தில் இனங்கண்ட மிகச் சிலருள் ஒருவராக பேராசிரியர் செ. யோகராசா விளங்குகின்றார். இம்மரபினை இவர் “எண்ணொரு வகையான வாய்மொழி மரபு” என்றும் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி “அரை வாய் மொழி மரபு” என்றும் கூறி வந்துள்ளனர். கலாநிதி எம். சந்திரசேகரம் ஓரளவு எழுத்து நிலைப்பட்ட வாய்மொழி மரபு எனக் குறிப்பிடுகின்றார். எனினும் பேராசிரியர் செ. யோகராசா இப்பொழுது இம்மரபை “முச்சந்தி இலக்கியம்” என அழைத்து வருகின்றார். முச்சந்தி என்னும்போது முச்சந்தியை மட்டும் குறிக்காமல் பொதுமக்கள் கூடுகின்ற

இடத்தையும் அவர் கருதுவதாகவே தெரிகிறது. இவ்வகையான பாடல் வகை சார்ந்து பேராசிரியர் செ. யோகராசா பல கட்டுரைகளை எழுதியிருப்பினும் முக்கியமான சில வற்றைப் பற்றி மட்டும் கூறுவது இவ்வேளை வசதியாக வுள்ளது.

முதலில் நாட்டார் பாடல் வகை சார்பில் நோக்கும் போது இவரது இரு கட்டுரைகள் முக்கியம் வாய்ந்தவையாக உள்ளன. இவற்றுள் ஒன்று, மட்டக்களப்பில் நிலவி வந்துள்ள எண்ணெய்ச்சிந்து தொடர்பானது. இவ் எண்ணெய்ச்சிந்து குறிப்பாக திண்ணைப் பள்ளிக் கல்வி முறை பற்றிக் காட்டுகின்ற - நீண்ட காலமாக நிலவி வருகின்ற - வாய்மொழிப் பாடல்களுள் ஒன்றாகும். இவை பற்றி FXC. நடராசாவும், அளகேச முதலியாரும் ஒவ்வொரு தொகுப்பினை வெளியிட்டுள்ளனர். எனினும் இதுபற்றிய பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்களின் விளக்கமான கட்டுரை கவனிப்பிற்குரியதாகும்.

பேராசிரியர் செ.யோகராசா எழுதிய “மட்டக்களப்பு எண்ணெய்ச்சிந்து - ஒரு பன்முக நோக்கு” எனும் மேற்குறித்த கட்டுரை (பார்க்க - நாட்டாரியல் ஆய்வு (2000) பக் 79-93) பாரம்பரியக் கல்வி முறை நோக்கிலும் பண்பாட்டு நோக்கிலும் சமூகவியல் நோக்கிலும் அதன் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இக்கட்டுரையில் ஓரிடத்திலே மட்டக்களப்பிற்கும் தமிழகத்திற்கு மிடையிலான பாரம்பரியத் தொடர்பு முறையொன்றினை வெளிப்படுத்தும் சான்றாக எண்ணெய்ச்சிந்துப் பாடல் உள்ளது என்ற புதிய தகவலையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

மேற்கூறிய மட்டக்களப்பு எண்ணெய்ச்சிந்துப் பாடல் ஆய்வினை மேலும் விரித்து யாழ்ப்பாண எண்ணெய்ச்சிந்தையும் உள்ளடக்கி “ஈழத்து எண்ணெய்ச்சிந்து” என்ற கட்டுரையினை “கிழக்கொளி” (ஆண்டு மலர் - 2015) யில் எழுதியுள்ளார். மேலும் தனது கள ஆய்வின் காரணமாக மட்டக்களப்பின் பல பகுதிகளிலும் (உ+ம் : கிரான், ஏறாவுர், கன்னன்குடா, பாண்டிருப்பு) நிலவி வருகின்ற எண்ணெய்ச்சிந்துப் பாடல்களையும் தேடி வைத்துள்ளார். இவற்றில் பாடபேதங்கள் இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கின்றார். இவற்றையும் உள்ளடக்கி இவர் மலையகத்தில் நிலவி வருகின்ற எண்ணெய்ச்சிந்துப் பாடல்களையும் முஸ்லிம் மக்களிடத்தில் நிலவி வருகின்ற எண்ணெய்ச்சிந்துப் பாடல்களையும் சேர்த்து முழுமை யான ஓர் ஆய்வைச் செய்வது அவசியமானது என்பது கூறாமலேயே விளங்கும். முன்னர் கூறியவற்றுள் மற்றொன்று “வாய் மொழி மரபுகள் வரலாற்று மூலங்களாக” இருக்கின்றன என்னும் அடிப்படையில் மட்டக்களப்பு பாரம்பரிய கல்வி முறை பற்றி அறிவதற்கு உதவுகின்ற முக்கியமான ஆய்வு ஆகும். (பார்க்க : வாய்மொழி மரபுகள் வரலாற்று மூலங்களாக... (2014) பக் 01-11) “வாய்மொழி மரபுகளினடியாக

மட்டக்களப்பு பாரம்பரிய கல்வி முறை” என அமையும் இக்கட்டுரையில் முதலில் கல்வி முறையினை முறைசார் கல்வி, செவியேற்ற கல்வி என இரண்டாக வகைப்படுத்தி தனது கட்டுரையை அமைத்துள்ளார். முறைசார் கல்வியை மேலும் திண்ணைப் பள்ளிக்கல்வி, தொழில்சார் கல்வி என இரண்டாக வகுக்கின்றார். செவியேற்ற கல்வியை நோக்கும்போது வாய்மொழிப் பாரம்பரியங்கள், நாட்டாரி லக்கியங்கள், நாட்டார் வழக்காறுகள் என்பன வற்றின் ஊடாக வெளிப் படும் கல்வி முறை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். முடிவாக புதிய பல ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாய் மொழி மரபுகள் எவ்வாறு கல்வி வரலாற்று மூலங்களாகியுள்ளன என்பதை வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

மேற்குறிப்பிட்ட இரு கட்டுரைகளும் தவிர மற்றொரு கட்டுரை கிழக்கிலங்கை நாட்டார் பாடல் ஆய்வுகள் பற்றியதாகவுள்ளது. இதில் முத்துமீரனது ஆய்வுகள் பற்றி விரிவாகக் கவனஞ் செலுத்தி யுள்ளார். ஏனையோருடன் ஒப்பிட்டு இவரது ஆய்வின் சிறப்புக் களை முதன் முறையாக எழுத்துருப் படுத்தியுள்ளார். பேராசிரியர் செ. யோகராசாவின் பிற்தொரு கட்டுரை இந்திய ஆதிவாசி களது பாடலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதாவது இவ்வகைப்பாடலின் சில அம்சங் களை மட்டக்களப்பி லுள்ள நாட்டார் பாடல்களோடு இணைத்துப் பார்க்கும் புதியதொரு முயற்சியையும் மேற்கொண்டுள்ளார்.

பேராசிரியரின் இன்னொரு கட்டுரை நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் கதைகள், கதைப்பாடல்கள் முதலிய வாய்மொழி இலக்கிய மரபுகள் கிழக்கிலங்கை யின் வரலாற்றை அறிவதற்கு உதவி செய்கின்றமை பற்றியதாக அமைகிறது. இதில் கண்டிக்கும் மட்டக் களப்பிற்கும் கண்டிக்கும் திருகோணமலைக்குமிடை யிலான தொடர்புகளை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு மகாமாநித் திவ்விய கரணி, வசந்தன் கவித்திரட்டு முதலியவற்றிலுள்ள சில பாடல்களையும் ஓரிரு கதைகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கின்றார். இக்கட்டுரை சுருக்கமாக வெளி வந்துள்ள நிலையில் அக்குறையினைத் தீர்க்கும் பொருட் டாகத் தன்னிட முள்ள வேறு ஆதாரங்களை வைத்துக் கொண்டு (உ+ம்: கண்டியரசன் ஒப்பாரி, பூசணியாள் கதை, கண்டியரசன் நாடகங்கள்) விரிவான ஆழமான கட்டுரை யினை எழுத இருக்கின்றார் என்பதை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

“மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திலுள்ள தனித்துவமான ஊஞ்சல் பாடல்கள்; என்ற தலைப்பிலே பேராசிரியர் அண்மையில் எழுதிய கட்டுரை ஒன்று பற்றியும் (கிழக்கொளி - 2016) இறுதியில் குறிப்பிட விழைகின்றேன். ஊஞ்சல் ஆடுவது என்பது மட்டக்களப்பிலே குறிப்பாக சித்திரைப் புத்தாண்டு காலத்திலே சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்ற நிகழ்ச்சியாகும். இவ்வேளை யிலே பாடப்பட்டு வந்துள்ள ஷண்ஞ்சல் கவிதைகள்; வெறுமனே பொழுது போக்கிற்காக மட்டு மன்றி அறிவைப் பரப்பும் ஊடகமாகவும் இடம்பெற்று வந்திருப்பதை ஆதாரங்களுடன் பேராசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

மேற்கூறிய கட்டுரைகளைவிட பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்கள் முற்குறிப்பிட்ட இவ்விடயம் தொடர்பாக தொகுத்த இரு நூல்கள் முக்கியமானவை. அவற்றுள் ஒன்று “ஈழத்து வாய்மொழிப்பாடல் மரபு” (2002) என்பதாகும். முற்குறிப்பிட்ட புதிய பார்வைக்குட் பட்ட வாய்மொழிப் பாடல் மரபு சார்ந்து ஈழத்தில் வெளி வந்த

முதல் நூல் என இதனைக் கூறலாம். இந்நூலில் கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த 30 புலவர்களுடையதும் மலையகத்தைச் சேர்ந்த 05 புலவர்களுடையதுமான பாடல்கள் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. இந்நூலின் முக்கி யத்துவம் பற்றி பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி சிலாகித்து முன்னுரை எழுதியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியர் செ. யோகராசாவின் அண்மைக் காலத்து வெளியீடு “ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம்” (2013) என்பதாகும். இந்நூல் முன்னைய தொகுப்பு நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஓரளவு விரிவாக எழுதப் பட்டுள்ள நூலாகும். (இந்நூலின் அறிமுக விழா எம். பெளலரின் ஏற்பாட்டில் லண்டனிலும் கல்லாறு சதீஸின் ஏற்பாட்டில் சுவிலிலும் நடைபெற்றது) முச்சந்தி இலக்கியம் சார்ந்து ஈழத்தில் வெளிவருகின்ற முதல் நூலாகவும் இதனைக் கருத முடியும்.

ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம் தொடர்பான தொடர் கட்டுரையொன்றும் பேராசிரியரால் தென்றல் எனும் பத்திரிகைக்காக எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரை யில் முச்சந்தி இலக்கியம் பாடிய எட்டுப் புலவர்கள் பற்றி எழுதியுள்ளதுடன் மலையகக் கவிஞர் ஒருவர் பற்றிய கட்டுரையிணையும் “மகுடம்” இதழில் எழுதியுள்ளார். அது இம்மரபில் வந்த - மலையகத்தைச் சேர்ந்த - பலரும் அறியாத “கபாலிச் செல்வன்” என்பவரைப்பற்றியதாகும். இம்மரபு பற்றியதாக முஸ்லிம் மக்களின் வாய்மொழிப் பாடல்கள் பற்றிய ஒரு கட்டுரையினை காயல் பட்டணத்தில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமிய மாநாட்டுக் கருத்தரங்கில் வாசித்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் விடயம் தொடர்பாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சமர்ப் பித்த கட்டுரையொன்றும் முக்கியத் துவம் பெறுகின்றது. அக்கட்டுரையில் நவீன கவிதை பற்றிச் சிந்திக்கும் போது அதற்குச் சமமாக இத்தகைய வாய்மொழிப்பாடல்களையும் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தியுள்ளார். சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த எஸ். முகம்மதுத்தம்பி ஹாஜியார் 1948 இல் எழுதிய பாடலின் (பார்க்க : ஈழத்து வாய்மொழிப் பாடல் மரபு (2002) பக் 42-43) அதற்கு ஆதாரமாகக் கொள்கிறார்.

“இன்னம் என்ன செய்யப்போறாங்கோ
சுதந்திரம் தனை என்னமுறையில் நடத்தப்
போறாங்கோ (இன்)

வட்டமேசை கூடியாச்சு
வந்தேமாதரம் பாடியாச்சு
இஸ்டமுடன் இலங்கை நகர்க்கு
சுதந்திரமும் கிடைச்சுப்போச்சு (இன்)

என்னும் ஆரம்ப வரிகளை எடுத்துக்காட்டி இக்காலப் பகுதியில் ஈழத்தில் நவீன கவிதை பாடிய எவருமே அரசியல் பற்றி பாடாமையை எடுத்துக் கூறி இவரது பாடலில் இவ்விடயம் பேசப்பட்டுள்ளமையை எடுத்துக் காட்டி வாய்மொழிப் பாடல்களின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்த தியிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தொகுத்து நோக்கும்போது ஈழத்து வாய்மொழி இலக்கியம் தொடர்பான பேராசிரியர் செ. யோக ராசாவின் ஆய்வுகளும் அவை பற்றிய வெளிப்பாடுகளும் இத்துறை சார்ந்த புதிய கருத்தியல்களுக்கும் விரிவான ஆய்வு களுக்கும் வழிவகுத்துள்ளது எனக் கூறின மிகையாகாது.

பேராசிரியர் கலாநிதி செ.யோகராசாவின் எழுத்து முயற்சிகளில் புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான கட்டுரைகள் விரிவான ஆய்வுகளுக்கு வழிகாட்டிகளாக அமைந்துள்ளன. 90 களில் இருந்து புலம்பெயர்ந்தோரின் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றி ஈழத்தில் தொடர்ச்சியாக எழுதியிருக்கிறார். நூல்கள் மற்றும் படைப்பாளிகள் பற்றி எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் ஆகியவற்றை முதலாவதாக எடுத்துக்காட்டலாம். இவை தவிர நூல் வெளியீடுகள் மற்றும் கருத்தரங்குகளில் உரையாற்றி முன்வைத்த கருத்துக்களும் உள. என்னும் செ. யோகராசா எழுதிய கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு சில கருத்துக்களை இக்கட்டுரை முன்வைக்கின்றது.

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் செ. யோகராசா, சித்திரலேகா மௌனகுரு, சி.சிவசேகரம் ஆகியோர் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் பற்றி 90களில் கவனஞ் செலுத்தியவர்களாக அமைகின்றனர். சித்திரலேகா மௌனகுரு, 1995 இல் எழுதிய இலங்கைத் தமிழர்களின் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற நூலும் சி.சிவசேகரம் 1994 இல் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் நல மாநாடு சிறப்பு மலரில் எழுதிய கட்டுரையும் முக்கியமானவை. ஆனால் தொடர்ச்சியாக புலம்பெயர் படைப்புக்களை வாசிப்பதிலும் அவை தொடர்பான கட்டுரைகளை எழுதியதிலும் செ.யோகராசா கவனத்திற்குரியவராகின்றார்.

செ.யோகராசா எழுதியவற்றை புலம்பெயர் இலக்கியங்களின் வளர்ச்சிப் போக்குப் பற்றிய பொதுவான அவதானிப்பில் எழுதிய கட்டுரைகள், படைப்புக்களை மையப்படுத்தி (கவிதை, புனைகதைகள், சஞ்சிகைகள்) எழுதிய கட்டுரைகள், தனி ஆளுமைகளின் படைப்புக்களை மதிப்பிடும் வகையில் எழுதிய கட்டுரைகள் எனப்பகுத்து நோக்கலாம்.

இவர் 1995 இல் பண்பாடு இதழில் எழுதிய “புலம்பெயர் கலாசாரமும் புகலிட இலக்கியங்களும்” என்ற நீண்ட கட்டுரை முக்கியமானதாக அமைந்துள்ளது. அதில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் புனைவு சார்ந்த எழுத்துக்களையும் புனைவுசாராத எழுத்துக்களையும் ஏனைய கலை இலக்கிய முயற்சிகளையும் பற்றி விரிவான பதிவொன்றினை செய்திருந்தார். அந்தக் கட்டுரையில் இருந்து ஆய்வுக்கான பல களங்கள் விரிகின்றன. புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் கொண்டிருக்கக்கூடிய இலக்கியப்போக்கின் வகைப்பாட்டுக் கான விரிவான களங்களையும் அக்கட்டுரையில் இனங்காணமுடியும்.

(1)

புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் பற்றிய பொதுவான அவதானிப்பில் எழுதிய கட்டுரைகள் என்ற வகையில் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டலாம். ஈழத்து இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியாக புலம்பெயர்ந்தோரின் இலக்கிய முயற்சிகளையும் ஒப்புநோக்கி அவை தொடர்பாக எழுதப்பட்டவற்றை ஈழத்து நாவல் வளமும்

இலக்கியத் தேட்டத்துத் தேனீ : பேராசிரியர் செ.யோகராசா

கலாநிதி சு.குணேஸ்வரன்

வளர்ச்சியும் (2008) என்ற நூலில் காணலாம். அத்தோடு கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் நிகழ்த்திய உரையின் எழுத்து வடிவமாக வெளிவந்த இலக்கியத் தேட்டம் ஈழத்து நவீன இலக்கியம் (2000) என்ற நூலிலும் இதன் தொடர்ச்சியைப் பதிவு செய்துள்ளார். இந்த அடிப்படையில் பின்வருவன முக்கியமானவை.

1) புகலிட இலக்கியங்கள் ஒரு கண்ணோட்டம், முத்தமிழ் விழா மலர், 1992.

2) புலம்பெயர் கலாசாரமும் புகலிட இலக்கியங்களும், பண்பாடு, 1995.

3) விமர்சன நோக்கில் எண்பதுகளுக்குப் பிற்பட்ட ஈழத்து நூல்கள், 2002.

4) ஈழத்துப் புகலிட இலக்கிய வளர்ச்சி ஒரு நோக்கு, ஞானம், அவுஸ்திரேலிய எழுத்தாளர் விழா சிறப்புமலர், 2004.

5) இலங்கைப் புகலிட நாவல்கள். சிந்தனை, தொகுதி XIV 2004.

6) புலம்பெயர் இலக்கியங்களும் தமிழும், சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டுக் கட்டுரைக்கோவை, 2011.

7) புலம்பெயர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வடமராட்சியின் பங்களிப்பு, வேலாயுதம் மகாவித்தியாலயம், நிறுவுநர் நினைவுப் பேருரை, 2011.

8) துன்பியல் மிகுந்த பெருங்கதையாகும் புலம்பெயர் பயண அனுபவங்கள் : சில அவதானிப்புகள், ஞானம் 175, 2014.

9) நோர்வேத் தமிழர் வரலாறும் வாழ்வியலும், 2016.

ஈழத்து நாவல் இலக்கியத்தின் போக்கினை வரையறுக்கும்போது எண்பதுகளுக்குப் பின்னர் தோற்றம் பெற்ற புலம்பெயர்ந்தோரின் நாவல்களை இனங்கண்டு அவற்றை வகைப்படுத்தி தொடர்ச்சியாகப் பதிவுசெய்த முறைமை முக்கியமானது. இங்கு கவிதை தொடர்பாக எழுதிய ஆய்வுகளிலும் மிகக் கூடிய கவனம் செலுத்தி புதிய படைப்பாளிகளின் வித்தியாசமான கவிதைகளையும் வித்தியாசமாக களங்களையும் முன்வைத்திருக்கிறார். படைப்புக்களின் செல்நெறிகள் பற்றி பகுத்து நோக்கும்போது வழமையான உள்ளடக்கத்திற்கு மேலதிகமாக புகலிட நிர்வாகக் கெடுபிடிகள், புதிய நாஸிகளின் தோற்றம், அந்நியம், சர்வதேச விகாரங்கள், தனிமை, பாலுறவு முதலான உபயிரிவுகளில் புலம்பெயர்ந்தோரின் படைப்புக்களைப் பகுத்து நோக்கியிருக்கிறார். இவை புலம்பெயர் இலக்கியங்களின் உள்ளடக்கத்தின் புதிய போக்குகளை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன. அவற்றுக்குப் பொருத்தமான படைப்புக்களையும் உதாரணங்களாகக் காட்டுகிறார்.

பருத்தித்துறை வேலாயுதம் மகாவித்தியால நிறுவுநர் நினைவுப் பேருரை என்ற கட்டுரையில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்ற வடமராட்சிப் படைப்பாளிகளை இனங்காட்டியுள்ளார். புனைவிலக்கியங்கள் மட்டுமன்றி மொழிபெயர்ப்புத் துறை, ஊடகத் துறைகளிலும் பணியாற்றுவவர்களையும் தேடி எழுதியிருக்கிறார்.

(2)

படைப்புக்களை மையப்படுத்தி எழுதிய கட்டுரைகள் அடுத்து முக்கியம் பெறுகின்றன. புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தில் கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள், சஞ்சிகைகள், கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் ஆகியவற்றை இங்கு வகைப்படுத்தியுள்ளார். இவற்றில் புகலிடச் சஞ்சிகைகள் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, கனடாவில் இருந்து வெளிவந்த நான்காவது பரிமாணத்தில், “புகலிடச் சஞ்சிகைகள் வாசகரின் எதிர்பார்ப்பு” என்ற சிறிய கட்டுரையுடன் இந்த எழுத்து முயற்சி தொடங்குகிறது. “அபிமன்யு” என்ற புனை பெயரிலும் படி சஞ்சிகையில் தொடர் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.

1. புகலிடச் சஞ்சிகைகள் வாசகரின் எதிர்பார்ப்பு, நான்காவது பரிமாணம் கனடா, 1991.

2. ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள், படி, ஐப்பசி, 1993.

3. கி.பி அரவிந்தனின் முகங்கொள், படி 2, 1996.

4. சுகனின் நுகத்தடிநாட்கள், படி 4, 1996.

5. பொ. கருணாகரமூர்த்தியின் ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம், படி 5, சித்திரை, 1997.

6. எஸ்.பொவின் மாயினி ஒரு அறிமுகம், ஞானம் எஸ்.பொ சிறப்பிதழ், 2009.

7. ஈழத்து நாவல் வளர்ச்சியில் ஒரு பூ என்றொரு நாவல் - “ஆறு” நூற்றாண்டு விழாமலர், தொண்டைமானாறு வீரகத்திப்பிள்ளை மகாவித்தியாலயம், 2014.

8. வ.ந கிரிதரனின் அமெரிக்கா, முன்னுரை.

9. ஆ.மு.சி வேலழகனின் நெஞ்சில் நிலைத்த நினைவுகள், முன்னுரை.

(3)

தனி ஆளுமைகளின் படைப்புக்களை மதிப்பிடும் வகையில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளை அடுத்து குறிப்பிடலாம். ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் போன்ற அறியப்பட்ட படைப்பாளிகளின் நாவல்களை பல கட்டுரைகளில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். நாவல்களில் உருவம், உள்ளடக்கம், அவற்றின் போதாமைகள் ஆகியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டும் அதேவேளை, புதிய படைப்பாளிகளை இனங்கண்டு பதிவுசெய்யும் முக்கிய பணியையும் செய்திருக்கிறார். இவர்களில் குறிப்பிடக்கூடிய படைப்பாளிகளில் இ.தியாகலிங்கத்தின் நாளை, அழிவின் அழைப்பிதழ் ஆகிய படைப்புக்களின் வித்தியாசமான கதைகளையும் களங்களையும் தொடர்ச்சியாகத் தனது எழுத்துக்களில் பதிவு செய்திருக்கிறார். அதேபோல் பொ. கருணாகரமூர்த்தி, பார்த்திபன், ஆதவன் ஆகியோரின் படைப்புக்களை முழுமையாகப் பெறமுடியாத காலகட்டத்திலேயே தனது வாசிப்பின் மூலம் ஈழத்தில் வெளிவந்த கட்டுரைகளில் கவனப்படுத்தியிருக்கிறார். அ. முத்துலிங்கம் (ஞானம் முத்துலிங்கம் சிறப்பிதழ்) தமிழ்நதி (ம.சுடம்), மணுவல் யேசுதாசன் (ஜீவநதி), மு. தயாளன், இளைய அப்துல்லா ஆகியோர் குறித்தும் எழுதியிருக்கிறார். “சமகால ஈழத்து எழுத்தாளருள் தமது வீச்சான தனித்துவமான மொழியாற்றல் காரணமாக தீவிர வாசகரது கவனத்தைப் பெற்றிருப்பவர் தமிழ்நதி”

எனக் குறிப்பிட்டுகின்றார். (மகுடம் கனடாச் சிறப்பிதழ்) அக்கட்டுரையில் தமிழ்நதியின் சிறுகதைத் தொகுப்பினையும் நாவல்களாகிய பார்த்தீனியம், கானல்வரி ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கி தமிழ்நதியின் புனைகதையுலகம் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். இதேபோல் நோர்வேயில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் இ. தியாகலிங்கத்தின் அழிவின் அழைப்பிதழ், பரதேசி ஆகியவை குறித்து தனித்தனியாக எழுதியிருந்தாலும் பின்னர் சில நாவல்களை ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கி எழுதப்பட்ட கட்டுரையை சிங்கப்பூர் ஆய்வு மாநாட்டுக்கு சமர்ப்பித்துள்ளார். இவை தவிர ஈழத்து இலக்கியம் தொடர்பாக எழுதிய பல கட்டுரைகளிலும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளிலும், உரைகளிலும் புலம்பெயர் எழுத்து முயற்சிகள் பற்றிய கருத்துக்களையும் இற்றைப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்.

“எந்த நாட்டினது இலக்கியமும் உலக இலக்கியத் தரத்தினை எட்டுவதென்பது இருவகைகளில் அமைய முடியுமொன்று கருதலாம். அவ்விரு நிலைகளையும் அளவுகோல்களாகக் கொண்டு ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கினை நோக்குவது வசதியானது எனலாம். அவையாவன, உலகப் பொதுவான விடயங்கள் ஈழத்து இலக்கியங்களில் இடம்பெறுதல், ஈழத்திற்குரிய பிரச்சினைகள் உலகப் பொதுவான பிரச்சினைகளாக பரிணாமம் பெறுதல்” (உலக இலக்கியத்தை நோக்கி ஈழத்து இலக்கியம், மறுகா) என்ற கருத்தை முன்வைத்து உலக இலக்கியங்களில் எவையெவை கவனிப்புப் பெற்றுள்ளன என்ற உதாரணத்தையும் தனது வாசிப்பு அனுபவத்தின் ஊடாக முன்வைத்துள்ளார். ஈழத்து போர்க்கால இலக்கியங்களும் புலம்பெயர் இலக்கியங்களும் தான் ஈழ இலக்கியத்தை உலக இலக்கியத்தை நோக்கி நகர்த்துவதற்குக் காரணமாகவும் அமைந்திருக்கின்றன என்ற கருத்தை பல உரையாடல்களில் முன்வைத்துள்ளார்.

எனவே, ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறியைத் தனது தொடர்ச்சியான வாசிப்பின் ஊடாகவும் எழுத்துக்களின் ஊடாகவும் பேராசிரியர் செ. யோகராசா முன்வைத்துள்ளார். நெருக்கடி மிக்க இன்றைய வாழ்வுச் சூழலில் தனது குடும்பவாழ்வில் இருந்த நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் கல்விப்புலத்திலும் இலக்கியப் புலத்திலும் ஆய்வுப்புலத்திலும் இயங்கி வந்திருக்கிறார். அவரின் அர்ப்பணிப்பான சேவைக்கு அவரிடம் இருக்கக்கூடிய மனவுறுதியும் சுறுசுறுப்பும் நாம் கற்றுக் கொள்ளவேண்டிய ஆளுமைப்பண்புகளாக அமைந்துள்ளன. இலக்கியத்துறை மட்டுமல்லாமல் இலங்கை அரசுசார்ந்த பாடநூல், பாடங்களைத் திட்டமிடுதல், பரீட்சைக்குழு என மிகப் பொறுப்பான பணிகளிலும் செயற்பட்டு வருகின்றார்.

பேராசிரியர் செ. யோகராசாவின் பணிகள் ஈழத்து இலக்கியத்துறையில் மிகக் கணிப்புக்குரியதாக அமைவதனை யாரும் எளிதில் மறுத்துவிடமுடியாது. தனது பல்கலைக்கழகக் கற்பித்தல் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றாலும் எழுத்துப்பணியில் இருந்து ஓய்வு பெறாது தமிழ்ச் சமூகத்தின் இலக்கியத் தேட்டத்திற்கு இன்னமும் தேனீபோல தேனைச் சேகரித்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்.

மலையக மெல்லிசைப் பாடல்

எழுக, எழுகவே எங்கள் தலைமுறை
எழுக எழுகவே இளைய தலைமுறை
(எழுக)

அடைக அடைகவே அறிவின் சிகரமே
அடைக அடைகவே அன்பின் சிகரமே
உடைக உடைகவே பழமைப் பாறைகள்
உடைக உடைகவே எமது விலங்குகள்
(எழுக)

தேயும் நிலவுதான் திரும்ப வளருமே
தீயின் நாக்கிலே இரும்பு வளையுமே
பாயும் நீரினால் பாறை நகருமே
நீயும் மாறினால் வாழ்வு ஒளிருமே
(எழுக)

மலைச் சரிவிலே மரக்கிளைகளாய்
மனச் சரிவிலே உரக்கிளைகளாய்
அலைக் குமறலில் அணை உடைவதாய்
அணித் திரளிலே மலை சிதறுமே
(எழுக)

இனிப் பலமுறை இடர்படுவதோ
இறப் பொருமுறை புறப்படுகவே
மணிக் கரங்களும் தளிர்க்கரங்களும்
இணைக் கரங்களாய் தொழிற்படுகவே
(எழுக)

பஞ்சான வெண்பனியின் மூட்டங்களே எங்கள்
பாட்டாளி துயர்காண, விலங்குகளே
பாய்ந்தோடும் பேராற்றின் ஓட்டங்களே விழி
பாய்கின்ற நீரெடுத்து விரையுங்களே

பரந்துள்ள பசுந்தேயிலைத் தோட்டங்களே எங்கள்
வரண்டுள்ள வாழ்வை வெளிக்காட்டுங்களே
நிறைந்துள்ள மலைத்தொடரின் ஆட்டங்களே - நிதம்
நிகழ்ச்சாவை எதிரொலித்துக் காட்டுங்களே

மலைத்தாயின் மடியில் இவர் புரள்கின்றவர் - பின்
மடிந்தாலும் தேயிலைக்குள் புதைகின்றவர்
உழைத்தென்னை கூலி இவர் பெறுகின்றவர் - வெறும்
ஒரு கோப்பைத் தேநீர்க்கு அலைகின்றவர்

ஈழத்தின் நிலையோங்க ரத்தம் கொடுப்பார்
எந்நாளும் ஏழ்மைக்கே முத்தம் கொடுப்பார்
ஞாலத்தில் யார் இவர்க்குச் சித்தம் கொடுப்பார் - மேடை
நாடகத்தில் முன்னேற்றச் சத்தம் கொடுப்பார்.

- செ.யோகராசா

அகதிகள்

செ.யோகராசா

மழை ஒரு பாட்டம் பெய்து இப்போது தான் ஓய்ந்தது போலிருக்கிறது. அதிகாலை தொடக்கம் பத்து மணி வரையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஷெல் அடிச்சத்தம் இப்போது கேட்கவில்லை மனதில் சுற்று நிம்மதி! சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு புறப்படுகின்றான் சிவராசா.

சிவராசா வள்ளுவர் சனசமூக நிலையச் செயலாளர். சில மாதங்களுக்கு முன்பு சனசமூக நிலையச் சார்பில் அவனும் சனசமூக நிலையத் தலைவர் கந்தையாவும் சேர்ந்து பல இடங்களுக்கும் சென்று அகதிகளுக்காக நிதி சேர்ந்திருந்தனர். சேர்ந்து முடித்துச் சரியாகக் கணக்கு வழக்குப் பார்ப்பதற்கிடையில் வந்திருந்த அகதிகள் திரும்பிச் சென்று விட்டனர். இன்னொரு தடவை அகதிகள் வந்து சேர்ந்த போது கந்தையா ஊரில் இருக்கவில்லை... சேர்த்த நிதி இன்னமும் அவரிடமே இருந்து வருகிறது.

கந்தையாவின் வீட்டை நோக்கி, சிவராசா சைக்கிளில் சென்று கொண்டிருக்கிறான். வழியில்

தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள், ரிகப்பைகள், அழுக்கை, புலம்பல், ஒப்பாரிகளுடன் பலர் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்...

“இவர்களும் மணியகாரன் தோட்டப் பாடசாலைக்கே செல்கின்றனர் போலும்” என்று சிவராசா எண்ணுகின்றான்.

“கந்தையா அண்ணை, கந்தையா அண்ணை” பல தடவைகள் கூப்பிட்டுப்பதில் கிடைக்கவில்லை.

உள்ளே ஏதேதோ ஆரவாரங்கள்... பலத்த குரலில் எவரோ கதைக்கின்றார்கள்... பின்புறப் படலையால் வீட்டுக்குள் செல்ல எண்ணி அவ்விடத்திற்குச் செல்கின்றான் சிவராசா.

வீட்டுறாய் தனது சாப்பாட்டுக் கோப்பையுடனும் அதில் எஞ்சியிருந்த எலும்புத் துண்டுகளுடனும் அது விளையாடிக் கொண்டிருப்பதால் இவனைக் கவனிக்க வில்லைப் போலும்!

சிவராசா விறாந்தையை நோக்கிச் செல்கின்றான். அங்கே ரீ.வி.யில் ஒரு படம் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்போது ஏதோ ஒரு நடனக்காட்சி நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

“ஓகோ... அதுதான் கந்தையா அண்ணைக்கு நான் கூப்பிட்டது காதிலை விழவில்லையோ?” என்று எண்ணிய வாறு சிவராசா அவரைக் கூப்பிடுகின்றான்.

மீண்டும் உரத்துக் கூப்பிடுகிறான் பிரயோசனமில்லை

அருகில் சென்று மெதுவாகத் தட்டுகின்றான். திடுக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்க்கிறார் கந்தையா!

“ஆர்... ஆர்... என்ன வேணும்?”

சில விநாடிகளின் பின்புதான் சிவராசாவை இனங்கண்டு கொண்டவர், “ஏன்... என்ன விஷயம்...?” என்கிறார். அண்ணை இப்ப ஒருக்கால் மணியாறந் தோட்டப் பள்ளிக் கூடத்திற்குப் போட்டு வருவமே?”

“என்ன இப்பவோ?... ஏன் என்னத்துக்கு, சிவராசா” “இண்டைக்கு காலமை நடந்த பிரச்சினைகளாலே...”

“ஏன்... அங்கை என்ன நடந்தது? ஆமி வந்திட்டாங்களே?... இப்பதானே ஆமி வெளியாலை வாறதில்லையே...”

“பொலி கண்டியிலே விடியப்பறம் தொடக்கம் ஷெல் அடியாம்... பாவம்... நடக்க ஏலாத வயசுபோன மனுசனொண்டும் செத்துப் போச்சாம்...”

“அட காலமை முழுசும் ஷல் அடிச்ச ஆக ஓராளை செத்தது?... உன்னை கதையைப் பாத்தா கனபேர் செத்த

மாதிரி யெல்லை இருக்கு... சரி, சரி... சொல்லு”

காலமை ஹெலியும் வந்து கூட்டமும் கனசனங்கள் ஊரை விட்டு கிளம்பி.... “வழக்கமாய் நடக்கிறதானே. அதுக்கென்ன இப்ப?” இல்லை, இதுவரை வராதளவுக்கு கனசனங்கள் மணியாறந் தோட்டத்துப் பள்ளிக் கூடத்துக்கு வந்திருக்கினம் போலே கிடக்கு...

அவைக்கு ஏதாவது உதவி செய்யலாமெண்டு தான்...?

கந்தையா யோசிக்கிறார். “வீடியோகசுற்றை இண்டைக்கு மத்தியானத்துக் கிடையிலே குடுக்க வேணும்... சரி, அதுதான் போகுதெண்டா... புதுவீட்டுக்கு நிலையம் பார்க்க கந்தப்புச் சாத்திரியாரும் இப்பதான் வாறெண்டவர்... எண்ணண்டு போறது?

தான் வரமுடியாது என்று சிவராசாவுக்குக் கூற வாயெடுத்தவர். விரைவில் நடக்க விருக்கும் சனசமூக நிலையப் பொதுக் கூட்டத்தை நினைத்தும் இரண்டொரு தினங்களில் நடக்கும் இணக்கச்சபைத் தெரிவுக் கூட்டத்தை மனங்கொண்டும்...

இருவரும் மணியகாரன் தோட்டப் பாடசாலையை அடைந்துவிட்டனர். சிவராசா பாடசாலைக்குள் சென்று அங்கு வந்திருப்பவர்களுடன் கதைத்து பல விபரங்களை அறிந்துகொள்கின்றான்.

பாடசாலைக்குள் ஏறத்தாழ இருநூறுபேர் வரை தங்கியிருக்கிறார்கள்... அவர்களில் பலர் பொலிகண்டியிலிருந்து வந்தவர்கள்... கந்தையாவும் அவர்களுடன் பேசுகின்றார்.

இருவரும் சைக்கிளில் வீட்டுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். முன்பு சேர்த்த நிதியை இம்முறையாவது கொடுத்து விடவேண்டுமென்ற எண்ணம் சிவராசாவுக்கு. அவர்களின் நிலைப்பற்றி, தான் அறிந்தவற்றையும் விரிவாகக் கூறிக்கொண்டு வருகிறான்.

கந்தையாவின் வீடு அண்மிக்கிறது. கேற்றடியில் இறங்கி நின்று கொண்டு கந்தையா கூறுகின்றார். “சிவராசா, அந்தக் காசை இவங்களுக்கு இப்ப குடுத்து வீணாக்க வேண்டாம்...”

என்ன அண்ணை சொல்லறியள்?

“இவங்கள் ஆரெண்டு... எந்த ஊரெண்டு... என்ன தொழில் செய்யிறவங்களெண்டு உனக்குத் தெரியாட்டியும் எனக்கு தெரியும்... நல்லாய்த் தெரியும்... இந்த எளிய சாதியளுக்கு, இவங்கடை ஆக்கள் - அதுதான் இங்க இருக்கினமே, அண்ணாசிலையடியார்... அவை, தாங்கள் சேர்த்துக்குடுக்கட்டும்”

கந்தையா தொடர்ந்து கூறிமுடிப்பதற்கிடையில் - தொலைதூரத்தில் ஏதோ பலத்த சத்தம் கேட்கிறது... சில மணித்தியாலங்கள் ஓய்ந்திருந்த ஷெல் அடித்தாக்குதல்கள் மீண்டும் ஆரம்பிக்கின்றனவோ?

கந்தையா வெவெலத்துவிட்டார்!

வீட்டிற்குள் போய்விட வேண்டும் என்ற துடிப்பு அவரை ஆட்கொண்டது! என்றாலும் பதுங்குமுழி வெட்டி முடித்தமையால் ஒருவித நிம்மதி! உள்ளே போவதற்கு காலடி எடுத்து வைத்தவர், சனசமூக நிலையத் தலைவர் தெரிவு இணக்கச்சபைத் தெரிவு என்பவற்றை நினைத்துக் கொண்டு திரும்பி வந்து, நோட்டீஸ் நிற்கும் சிவராசாவுக்கு மெதுவாகக் கூறுகின்றார்.

“எங்கடை ஆக்கள் வாறபோது குடும்பம்... தாராளமாய் குடும்பம் வேண்டுமெண்டால் இன்னும் சேர்த்தும் குடும்பம்”

ஷெல் அடிகள் மறுபடியும் கேட்கத் தொடங்கி விட்டன. மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன!

பல்கலைக்கழகத்தில் கற்பித்தற் பணியும் ஆய்வுசெய்யும் பணியும் மிக முக்கியமான பணிகள் என்பதில் மிகவும் நம்பிக்கை கொண்டவர் என்பதோடு அக்கருத்தை வலியுறுத்தி, அதன்வழி செயற்பட்டு இலக்கியம் தொடர்பான கட்டுரைகள் பலவற்றை வெவ்வேறு தளங்களில் நின்று சமூகத்துக்குத் தந்தவர் பேராசிரியர் செ. யோகராஜா அவர்கள். அத்தகைய ஒருவர் இலக்கணக் கட்டுரைகள் பலவற்றைத் தந்தாரில்லை. ஆனால் இலக்கணத்தை ஆழமாகக் கற்க வேண்டும் என்பதிலும் மாணவர்கள் விரும்பும் விதத்தில் ஆழமாகக் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதிலும் அவர் அக்கறைகொண்ட ஒருவராக விளங்கியவர் என்பதைக் கலந்துரையாடல்களின் பொழுது அவர் வெளிப்படுத்தும் கருத்துக்கள் ஆதாரப்படுத்தி நிற்கும். இலக்கணம் தொடர்பான கட்டுரைகள் விரல்விட்டு எண்ணும் அளவிற்கே தான் எழுதியுள்ளதாகவும் கூறுகின்றார். காரணம் இதற்கான களம் சஞ்சிகைகளில் கிடைப்பது மிகமிக அரிதாக இருக்கின்றமையே என்று கூறியபின் மேலும் இவ்வாறு கூறுகின்றார்: “இலக்கணத்துக்கென்றே ஒரு சஞ்சிகை இப்போது வெளிவருவதால் இனி இலக்கணம் தொடர்பான கட்டுரைகளை எழுத முடியும்.”

தன்னுடைய ரூபசக்தின்படி முதலாவது கட்டுரை “ஜீவநதி” (ஐப்பசி 2010) என்னும் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது என்றும் மற்றைய மூன்று கட்டுரைகளும் 2023 தொடக்கம் மட்டக்களப்பி விருந்து வெளிவரும் “இலக்கணம்” என்னும் காலாண்டுச் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தவை என்றும் திறந்த மனத்தோடு தெரிவிக்கின்றார்.

மேற்குறித்த நான்கு கட்டுரைகளும் நேரடியாக - முற்றுமுழுதாக - இலக்கணச் சூத்திரங்களை விளக்குகின்ற அல்லது அச்சூத்திரங்களின் தெளிவின்மைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்ற கட்டுரைகளாக எழுதப்படவில்லை என்றும் இலக்கணம் தொடர்பாக வெவ்வேறு கோணங்களில் எழுதப்பட்டவை என்றும் கருத முடிகின்றது.

ஜீவநதி சஞ்சிகையில் வெளிவந்த கட்டுரை, “தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கையும் தற்கால இலக்கியக் கொள்கை அடிப்படையில் அதன் பொருத்தப்பாடும்: சில அவதானிப்புக்கள்” என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரை எழுத்து, சொல் என்னும் அதிகாரங்களுக்குள் நிற்காமல் பொருளதிகாரம் என்னும் அதிகாரத்துக்குள் நிற்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

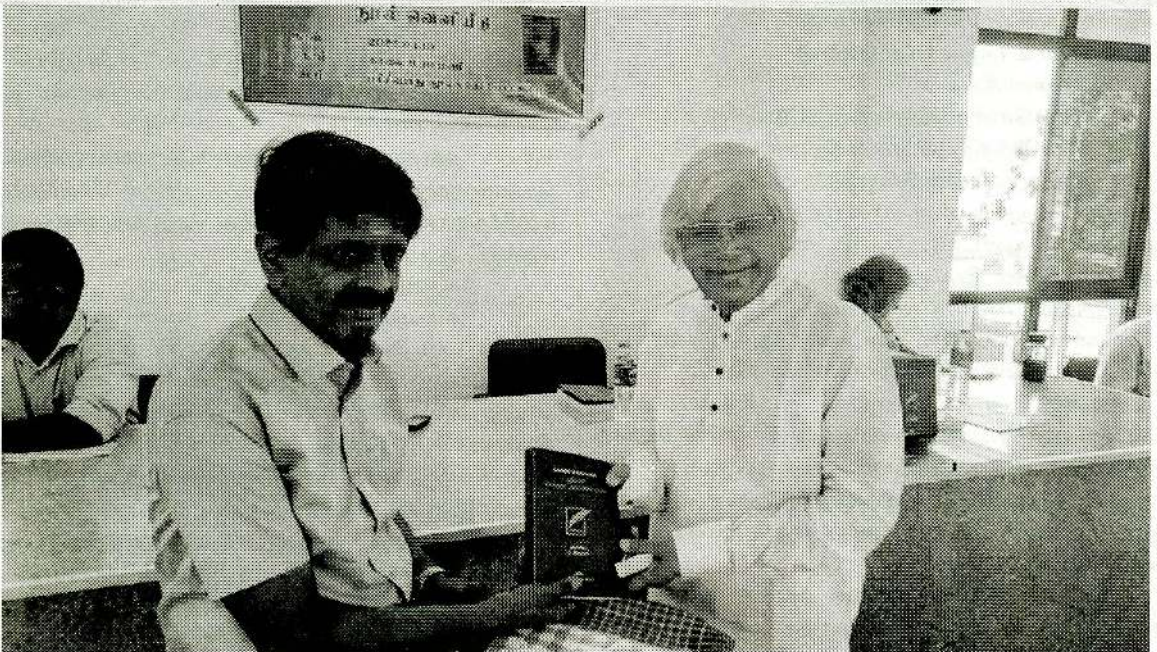
இலக்கணம் என்னும் சஞ்சிகையில் வெளிவந்துள்ள கட்டுரைகளின் தலைப்புக்கள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன: “அறியப்படவேண்டிய இலக்கண நூல்: தமிழ் இலக்கணத் தெளிவு”(2023 தை - பங்குனி), “தமிழ்மொழியில் பயன்பாட்டு இலக்கணம் பற்றிச் சிந்தித்த இலங்கை முன்னோடிகள்”(2023 சித்திரை - ஆனி), “இலக்கண வினா விடை முன்னோடிகள்”(2023 ஆடி புரட்டாதி).

இலக்கணத்துக்குள் நேரடியாக இறங்காமல் இலக்கணம் தொடர்பாக வெளிவந்த நூலை - இலக்கண முன்னோடிகளை இவர் கண்டுபிடிக்கின்றார். இது இலக்கணம் சார்ந்த நல்ல சமூகப்பணி என்பதை அறிந்துகொள்வோம். தாவீது யோசேப்பு உபாத்தியாயரால் எழுதப் பட்ட “தமிழ் இலக்கணத் தெளிவு” என்னும் இலக்கண நூலின் அமைப்பைக் கூறி அது கட்டாயம் கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டிய நூல் என்பதைக் காரணங்களோடு விளக்குகின்றார்.

“தமிழ்மொழியில் பயன்பாட்டு இலக்கணம் பற்றிச் சிந்தித்த இலங்கை முன்னோடிகள்” என்னும் கட்டுரையானது, பயன்பாட்டு இலக்கணம்பற்றி எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நம்மவர்கள் சிந்தித் திருக்கும்

இலக்கணத்தில் அக்கறை கொண்ட பேராசிரியர் செ.யோகராஜா

த.யுவராஜன்

விதம்பற்றி எடுத்துரைக்கின்றார். இந்த விடயத்தில், “சாரதா” என்னும் புனைபெயரில் கவிதை எழுதிய தமிழாசிரியர் சரவணமுத்து, பண்டிதர் அ.பஞ்சாட்சர சர்மா, “பரம்”, “ஐயாறன்”, வ.சுந்தையா என்போர் நினைவுகூரப்படவேண்டியவர்கள் - கவனிக்கப்படவேண்டியவர்கள் என்கின்றார். கவிஞர் ஒருவர் இலக்கணத்தின் மீதும் கவனம் செலுத்துகின்ற கெட்டித் தனத்தையும் “நவீன இலக்கிய வெளிப்பாட்டுக்கென்று தோற்றம்பெற்ற “மறுமலர்ச்சி” என்னும் சஞ்சிகையிலே தான் இக்கட்டுரைகள் வெளிவந்தன என்பதையும் பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுவது, நல்லதொரு முன்னுதாரணமாகும்.

அடுத்து, “இலக்கண வினா விடை முன்னோடிகள்” என்னும் கட்டுரை. இலக்கண வினா விடை என்னும் விடயத்தில் ஜி. யூ. போப், ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர், ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை ஆகியோர் தொடர் புறும் விதம்பற்றி எடுத்துக்காட்டுகின்றார். இவர்களுள் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் போக்கு வித்தியாசப்பட்டுச் செல்வதைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் புதிய இலகுபோத இலக்கணம் I, புதிய இலகுபோத இலக்கணம் II, நன்னூல் உதாரண விளக்கம், Civilians Tamil Grammar என்னும் நூல்கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்னும் கருத்தையும் பதிவுசெய்கின்றார்.

தவிர இதுவரை காலமும் “இலக்கிய முன்னோடிகள்” என்றே (ஏனைய ஆய்வாளர் சிலர் போன்று) கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதிவந்துள்ள தான் “இலக்கணம்” சஞ்சிகை வெளிவந்த பின்னரே “இலக்கண முன்னோடிகள்” என்ற தலைப்புப்பற்றிச் சிந்திக்கவும் எழுதவும் ஆரம்பித்திருப்பதாகவும் அத்தகைய சிந்தனை ஏற்பட “இலக்கணம்” சஞ்சிகையே (எதேச்சையாக) வழி வகுத்ததாகவும் தொடர்ந்தும் அவ்வடிப்படையில் எழுத முடியும் என்றும் இக்காரணங்களால் “இலக்கணம்” சஞ்சிகையைப் பாராட்ட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய பண்பு இவரிடம் காணப்படுவதாலேதான் இவர் தேடுகின்றார் - முயல்கின்றார் - முன்னேறுகின்றார் - இன்றும் துடிப்புள்ள ஒருவராகத்திகழ்கின்றார். இன்னும் தெளிவாகச் சொன்னால் “சோம்பேறித்தனம்” அற்ற ஒருவர் - மாணவர்கள் மீது சிரத்தை கொண்ட மனிதர்.

“இலக்கணம் ஒரு சமூகத்தேவையை நிறைவு செய்ய எழுதப்படுகின்றது. இச்சமூகத்தேவைதான் இலக்கணக் கலைஞனால் இலக்கணத்தின் நோக்கமாக ஏற்றெடுக்கப்படுகிறது. தொல்காப்பியரையும் புத்த மித்திரரையும் தீட்சிதரையும் பிற்காலத்தில் ஐரோப்பிய பாதிரிமாரையும் வற்புறுத்திய சமூகத் தேவைகள் வெவ்வேறு.” என்று கூறும் பேராசிரியர் சு. இராசாராம் அவர்களின் கருத்தினை ஏற்றுக் கொள்ளும் பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்களிடமிருந்து இலக்கணப் படைப்புக்கள் பலவற்றை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

“நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் எழுதுவீர்கள்; காரணம் சொல்லிக் கழன்றுபோகமாட்டீர்கள்; காசுக்காக மட்டும் கடமை செய்யும் கூட்டத்துக்குள் நீங்கள் களில்லை. அதற்கப்பால் உங்களுக்கென்று மரியாதையுள்ள ஒருதனியிடம் உண்டு.”

ஆய்வுத் தாகம் கொண்ட ஈழத்துத் தமிழாறு ஒவ்வொரு துளியையும் சிந்தாமல் சிதறாமல் பேணி நடக்கும் ஆரோக்கியப்பேறு.

யோகராசா

யாருக்கும் பிடிக்கும்

ஈரமான திருப்பேரு

பாரமான வார்த்தைகளால் பிறருக்கு சுமை கொடுக்காத இலக்கிய வயல் விரும்பும் ஓராறு.

போகும்மெல்லாம் இவரால் தமிழ் விளையும் வடக்கில் பிறந்து மலையகத்தில் மலர்ந்து கிழக்கில் உயர்ந்து கலையகமாய் வாழும் கருணையாய் ஓடும் கர்வமில்லா இவர் யாரு?

தட்டிக் கொடுத்து தைரியம் ஊட்டி வெட்டி விடாது நம்பிக்கை ஊட்டி எட்டும் உயரம் காட்டும் எங்கள் பேராசான் சொட்டும் இவரிடம் சுயநலமில்லையே.

நிறம் தரம் பாராது மண்ணில் சமாந்திரமாய் ஓடும் மாபெரும் குணப்பேறு இவர் போலே குணம்கொண்டோர் யாரு?

வளரும் இலக்கிய பயிர்களுக்கும் வளமான நீர் நிலையம் எறும்பாகி ஊர்ந்து இன்று வரை சுறுசுறுப்பை இளையோருக்கு கற்றுத்தரும் செம்மல் செ.யோ.

ஓடும் பேருந்து நிறுத்தும் இடத்தில் ஒரு நூல் படித்து முடித்து இன்னொரு நூலைத் தேடும் வாசகன் செ.யோ ஒரு நடமாடும் நூலகம்.

ஓயாத காற்று காயாத ஊற்று இன்னும் நீடு வாழ்க தமிழ்ப்பணி ஏற்று.

பறந்து பறந்து பரந்து விரிந்த பூமி எங்கும் உரம் சேர்த்து தமிழால் கனிகள் விளையைச் செய்த கருணை யோகன் எங்கள் பேராசான்

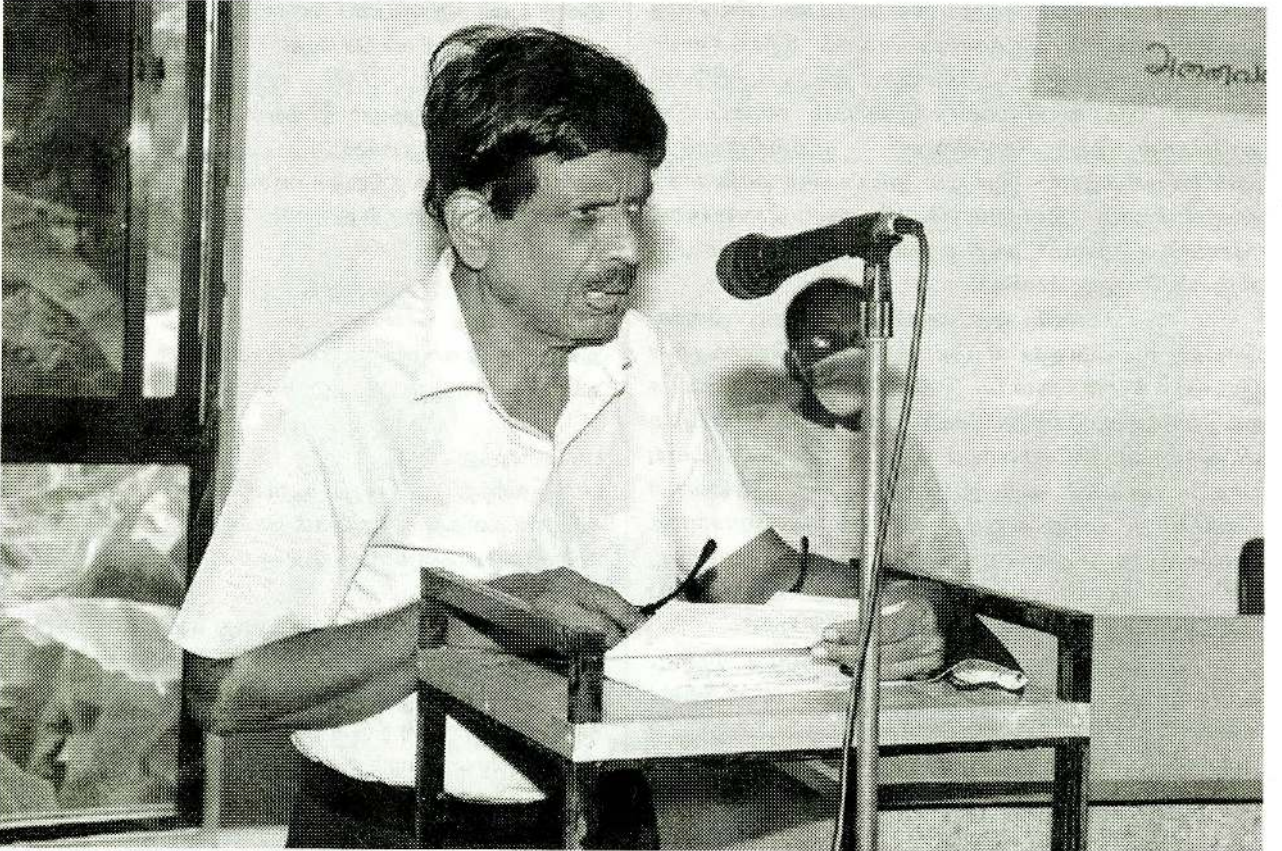
யார் மனமும் புண்பட்டுவிடக் கூடாது என மென்மையாகப் பேசும் குளிர்ந்த பேராறே கண் பட்டுவிடாமல் காலமெல்லாம் வாழும் காவியமே எங்கள் பேராசானே நீடு வாழ்க! நீரும் நிலமும் வாழும் காலமெல்லாம் வாழ்க! எங்கள் காவியமே நீ வாழ்க!

எனக்குக் கற்பித்த தமிழாசிரியர்களில் இலக்கிய ஆர்வத்தினை ஊட்டிப் படைப்பாக்கத்தின் பாதையில் என்னை நகர்த்திய சிலருண்டு. அவர்களுள் மிக முக்கியமானவராகச் செ.யோ அமைந்துள்ளார். க.பொ.த சாதாரண தரம் பயின்ற காலத்திலே அவரது வீட்டிலும் சென்று தமிழைப் படித்தேன். “நளவெண்பா” “கங்கையில் விடுதலை ஓலை” “செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்” போன்ற இன்றுவரை புகழ்மரத்தாணிபோலப் பதிந்துள்ளன. செ.யோ எனது நெருங்கிய உறவினராக இருந்தாலும் எப்போதுமே அவர், பொது வெளியில் சொந்தத்தின் நெருக்கத்தினைப் பதிவு செய்ததில்லை. கரவெட்டி விக்னேஸ்வரக் கல்லூரியில், தனியார் கல்வி நிலையத்தில், கரணவாய் தெற்கில் நடாத்தப்பட்ட இரவு நேர இலவச வகுப்பில், செ.யோவின் வீட்டில் என எனது கல்விப் பயணம் அவரை விடாது தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. பாடத்திட்டத்தினைத் தாண்டி நவீன இலக்கிய நூல்களை வாசிக்கச் செய்தார். வாசித்த நூல்களின் உள்ளடக்கம் குறித்தும் உரையாடினார். அம்புலிமாமா, ராணி காமிக்ஸ், சரித்திர நாவல் எனப் பயணித்த எனது வாசிப்பினை மடை மாற்றினார். க.பொ.த சாதாரண தரம் வரைக்கும் அவரது வீடான “பாரதி இல்லம்” எனக்கு இலக்கிய அடைக்கலம் வழங்கியது. 1991 ஆம் ஆண்டு வரை அவர் கரவெட்டி விக்னேஸ்வரக் கல்லூரியில் பணியாற்றினார். நான் உயர்தர வகுப்பிலே பாதம் பதித்த தருணத்தில் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு விரிவுரையாளராகச் சென்று விட்டார். எனது வாசிப்பிலும் தேக்கநிலை ஏற்பட்டது.

அவரது ஆரம்பகாலப் படைப்புகளை மிக விருப்போடு வாசித்தேன். “கருணையோகன்” என்ற புனை பெயரில் எழுதிய கதைகளையும், கவிதைகளையும்

செ.யோவும் நானும்

இ.சு.முரளிதரன்

செ.யோவின் துணைவியார் எனக்களித்தார். முழுநிலாவைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் எனக்கு செ.யோ ஞாபக இருக்கிலே மின்னுவார். அவரது வீட்டிலே கல்வி கற்ற காலத்தில் பெளர்ணமி தினத்தில் உப்பு வெளியில் நடந்து செல்வது வழக்கம். செ.யோவும், துணைவியாரும், உறவினர்களும் நானும் நீள் தூரம் நிலாவொளியில் நடப்போம். பல பெளர்ணமிகளை நயந்து பலகதை பேசி நடந்தோம். ஆதலால் பெளர்ணமியைக் காணும் போதெல்லாம் செ.யோநினைவில் மின்னுகிறார்.

செ.யோவின் விமர்சனங்கள் மென்பண்புடன் அமையும். படைப்பாளிகளை விரோதிக்காத வகையிலும், நெறிப்படுத்தி படைப்புகளைச் செப்பனிடும் விதத்திலும் அமையும். “அற்பமான சிந்தனை மிக்கவர் களே செ.யோவுடன் முரண்படுவார்கள்” என்று நண்பர் சு.குணேஸ்வரன் ஒரு தடவை குறிப்பிட்டது நினைவுக்கு வருகிறது.

போர்க்கால வாழ்வின் பதிவுகளை ஆழ்ந்து வாசிப்பதில் செ.யோவிற்கு அலாதிப்பிரியம். போராளிகளின் படைப்புகளையும் ஆழமான தேடலோடு சேகரித்து வைத்துள்ளார். செ.யோவின் கிழக்கிலங்கை இல்லத்திற்குச் சோதனைக்காகச் சென்ற படையினர், அவரது புத்தக அடுக்கினை மேலோட்டமாகப் பார்த்தனர். போராளிகள் குறித்தநூல்களும், போராளிகளின் ஒளிப்படங்கள் அடங்கிய சஞ்சிகைகளும் இருந்த சூழலில் செ.யோவிடம் பதற்றம் தொற்றிக் கொண்டது. எனினும் நூல்கள் கிளறப்படாமையால் செ.யோ பயந்தபடி எதுவுமே நிகழவில்லை.

செ.யோவுடன் உரையாடும் தருணம் அற்புதமான அனுபவங்களின் சங்கமமாக அமையும். சின்னச் சின்ன விடயங்களையும் “உண்மையாகவா?” என்று மெய்மறந்து வாய்திறந்து குழந்தைமனத்தோடு கேட்பார். கதை கேட்கும் மழலையொன்றின் கொண்டாட்ட உணர்வை அவரிடம் தரிசிக்கலாம் புதிய விடயங்களை அதிக ஆர்வத்தோடு செவி மடுப்பார். அதனோடு இணைந்த உப விடயத்தைக் கூறி அவரும் சுவாரஸ்ய மூட்டுவார்.

எனது நூல்களை வெகு பிரியத்தோடு வாசித்து, அதிலுள்ள விடயங்களை விமர்சனம் செய்திருக்கிறார். எனது நூல்களில் தலைப்புகளிலே ஈர்ப்புக் கொண்டு பாராட்டிள்ளார். முதுகலைமாணி, முதுதத்துவமாணி எனப் பட்டங்களின் பாதையிலே பயணிக்காத எனது செயற்பாடுகளை அதிருப்தியோடு குறிப்பிடுவார். விருதுகள் பட்டங்கள் மீதான விருப்பின்மையை அறிந்த பின்னர் அவ்விடயங்களைப் பேசுவதைத் தவிர்த்து விட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“நெருநல்” என்ற நவீன கவிதைத் தொகுப்பினை செ.யோ, சோ.ப, குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் ஆகிய மூவருக்குமே சமர்ப்பணம் செய்துள்ளேன். எனது ஆதி முயற்சிகளுக்கு அடித்தளமாக இம் மூவரும் அமைந்திருந்தனர். ஈழத்தில் வெளியான நூல்களில் அதிகமான வற்றுக்கு அணிந்துரை எழுதிய பெருமையும்

செ.யோக்கு உண்டு. அந்த வகையில் என்னுடைய நூலான “கடவுளின் கைபேசி எண்” தொகுப்பும் அவரது அணிந்துரையால் பெருமைபெற்றது.

எனது படைப்புகள் குறித்தும் பலபதிவுகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். ஈழத்து நவீன கவிதை புதிய உள்ளடக்கங்கள் - புதிய தகவல்கள் புதியபோக்குகள் நூலிலே தவறுதலாக எனது கவிதையொன்று இடம் பெற்றுள்ளது. ஈழத்தின் முதலாவது ஹைக்கூ கவிஞரான சு.முரளிதரனைப் பற்றிய பதிவிலே எனது கவிதையினை உதாரணங் காட்டியுள்ளார்.

ஜீவநதி வெளியீடான “நதியில் விளையாடி” கவிதைத் தொகுப்பின் அணிந்துரையில் “பூதகியிடம் பால் குடிப்போம்” என்ற எனது கவிதையை முழுதாக எழுதி, மகாபாரதக் கதை சார்ந்த தொன்மத்தைப் படிமமாகப் பயன்படுத்தும் கடின முயற்சியிலீடுபட்டு வெற்றி பெற்றிருப்பதாக சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். மேலும் 2021 நிகழ்ந்த தமிழியல் ஆய்வு மாநாட்டில் “இ.சு.முரளிதரன் சங்க இலக்கியப்பாடல்களைத் தழுவி, பல கவிதைகள் இயற்றியுள்ளார். சமகாலப் போர்ச் சூழலில் பெண் எதிர்கொள்ளும் பேரவலங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற கவிதையொன்று தலைவி கூற்றாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது” என சங்கப்பித்துக் கவிதையினை கலையுருக்காட்டி தொகுப்பிலிருந்து உதாரணங் காட்டியுள்ளார். மேலும் மிக அண்மையில் வெளியான “திருவுடையாள்” பிரதேசமலரிலும் “வடமராட்சி பிரதேசத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் இரு கவிதைத் தொகுப்புகள் - ஓர் அறிமுகம்” என்ற தலைப்பில் வைத்திய கலாநிதி இரா.முரளிஸ்வரன் எழுதிய “ஒரு மருத்துவரின் மருத்துவமனை நாட்கள்” தொகுப்புக் குறித்தும் எனது “கலையுருக்காட்டி” தொகுப்புக் குறித்தும் எழுதியுள்ளார்.

“தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் ஏழு காலப் பிரிவுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அவ்வக்காலத்துப் பாவடிவங்கள் மூல இலக்கிய வடிவங்களைப் பயன்படுத்தி சமகால சமூக, அரசியல், அறிவியல் சார்ந்த பிரச்சினைகளைப் பேச பொருளாக்கி முதன் முதலாக தனியொரு கவிதைத் தொகுப்பாக கலையுருக்காட்டி என்ற பெயரில் தந்துள்ளார் எனப் புகழாரம் சூட்டியுள்ளார்.

நாட்டார் இலக்கியம், நவீன இலக்கியம், செந்நெறி இலக்கியம், குழந்தை இலக்கியம், சினிமா, போரிலக்கியம், புலம் பெயர் இலக்கியம் என்று அனைத்துத் துறைசார்ந்த விடயங்களிலும் ஆழமான அறிவைக் கொண்டிருக்கின்ற செ.யோ இலக்கிய உலகினுள் மென்மேலும் பயணித்து பன்முக விமர்சனங்களை முன்வைக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றேன். அவருக்குள் எங்கோவோர் ஓரத்தில் உறைந்திருக்கும் “கருணையோகன்” மீளூயிர்த்து வந்தால் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவேன்.

எனது இலக்கிய வழிகாட்டிகளில் ஒருவரான செ.யோ நீண்ட காலம் வாழ வேண்டுமென வாழ்த்தி நிறைவு செய்கிறேன்.

“இன்றுவரை யோகராசா ஒரு
புத்தகக் காதலர்தான். புதிய
நூல்களை அறிந்து கொள்வதும்
தேடிச்செல்வதுமான அவரது
இயல்பு அவர் ஓய்வு பெற்ற
பின்னும் மாறவில்லை.
பேராசிரியர் செ.யோகராசா
நம்பிக்கையை வீணாக்காத
நல்ல மனிதர்”

-பேராசிரியர் சி.மௌனசூரு

இலக்கிய ஆளுமைகள் பற்றி பேராசிரியர் செ.யோகராசாவின் ஆய்வுகள்

ஈழத்து இலக்கிய ஆய்வுப்புலத்தில் பேராசிரியர் யோகராசா அவர்களுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. முக்கியமாக படைப்பாளியை மையப்படுத்திய ஆய்வுகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து பல படைப்பாளிகளை, விமர்சகர்களை, கலைஞர்களை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்தார் என்ற வகையிலும் சில ஆளுமைகளின் பேசப்படாத பக்கங்களைப் பேசியுள்ளார் என்ற வகையிலும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் அவருக்கு முக்கிய இடமுண்டு. அவரது ஆய்வுகளில் “புது அடையாளப் படுத்தல்கள்” என்பது பிரதானம் பெற்றன. அவரது இத்தகைய பணி பெரும்பாலும் நவீன தமிழ் இலக்கியம், வாய்மொழி இலக்கியம் ஆகியவற்றை மையப்படுத்தியதாக அமைந்தது.

நவீன இலக்கியப் படைப்பாளிகள் பற்றிய ஆய்வுகள்

நவீன தமிழ் இலக்கியங்களிலே அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்த பேராசிரியர் அத்துறை சார்ந்த படைப்பாளிகளின் ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பெரும்பாலான ஆய்வுகளை எழுதினார். முக்கியமாக ஈழத்து இலக்கியப் புலத்திற்குப் பல ஆளுமைகளை அறிமுகப்படுத்தினார் சிலரை நவீன இலக்கிய ஊற்று களாகவும் பலரை முன்னோடிகளாகவும் அடையாளப் படுத்தினார்.

“ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய உருவாக்கத்தில் இந்திய தமிழகச் செல்வாக்கு” என்ற கட்டுரையிலே 1960 கள் வரையான ஈழத்து நவீன இலக்கியச் செல்நெறிகளின் வளர்ச்சியிலும் தளர்ச்சியிலும் தமிழகப் படைப்பாளிகள் பலர் செல்வாக்குச் செலுத்தியமையைக் காட்டுகின்றார். பாரதியில் இருந்து பிரேம் - ரமேஸ் முதலான பின்நவீனத்துவப் படைப்பாளிகள் வரையிலான

படைப்பாளிகள் ஈழத்துத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளுக்கு முன்னோடிகளாக இருந்தனர் என்ற பதிவைத் தருகின்றார்.

மற்றும், ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய ஊற்று களாகவும் முன்னோடிகளாகவும் பலரை அடையாளம் காட்டுகின்றார். அந்தவகையில், “நவீன (Modern) உருவாக்கமும் குமாரசுவாமிப் புலவரும்” என்ற கட்டுரையில் மேனாட்டுமயவாக்கச் சூழலில் நவீன கல்விசுற்றை பலர் புதிய இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த நிலையில் மரபுவழிக் கல்வி சுற்றவரான அ.குமாரசுவாமிப் புலவர் இலக்கியத் துறையிலே புதிய - முன்னோடியான முயற்சிகளை மேற்கொண்டமை எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. குறிப்பாக அவரது “தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம்” என்ற நூல் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று எழுதியலின் ஆரம்ப முயற்சிகளில் ஒன்றாகக் கூறப்படுகின்றது. முக்கியமாக இந்நூலுக்கு முன் எழுதப்பட்ட “தமிழ் புராணம்”, “பாவலர் சரித்திர தீபகம்” ஆகிய இரு நூல்களுடனும் ஒப்பிட்டு இந்நூலின் முக்கியத்துவம் பேசப்படுகின்றது. முக்கியமாக முதன் முதல் ஈழத்துப் பூதன் தேவனார் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுவது, சில புலவர்கள் பற்றி விரிவாகவும் தெளிவாகவும் கூறுவது, பல்லவ காலத்திற்கு முற்பட்ட புலவர்கள் பற்றிய விபரங்களையும் தருவது முதலான அதன் சிறப்புகள் எடுத்துரைக்கப்படுவதோடு குமாரசுவாமிப் புலவரின் ஆராய்ச்சி நோக்குப் பற்றியும் நோக்கப் பட்டுள்ளது.

இதைவிடப் புதிய அகராதி வகையைச் சார்ந்த “இலக்கியச் சொல்லகராதி”யை எழுதி அத்தகைய அகராதி உருவாக்கத்திற்கு வழிசமைத்தவர்களில் ஒருவராக அவர் காட்டப்படுகின்றார். இதற்கும் மேலாக தமிழக அகராதி முயற்சிகளுக்கும் அவர் ஆலோசகராக இருந்தார் என்பதும் பாடநூல், உரைநூல், கண்டனம், கட்டுரைகள் முதலான பலவகை இலக்கிய முயற்சிகளிலும் பணி

யாற்றிய முன்னோடி ஆளுமையாகச் செயற்பட்டார் என்பதும் இங்கு நோக்கப்படுகின்றன.

ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தின் ஊற்றுக் காலாக பேராசிரியர் பல கட்டுரைகளிலும் அடையாளப்படுத்துகின்ற மற்றொரு ஆளுமை தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை யாவார். ஈழத்தில் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நான்காம் தசாப்தங்களில் நவீன கவிதை உருவாவதற்கான ஊற்றுகளாக அமைந்த 19 ஆம் நூற்றாண்டுப் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்த புலமையாளர்களில் முக்கியமானதொரு ஆளுமையாக தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை விளங்குமாற்றை “திருகோணமலை தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை” என்ற கட்டுரை வெளிப்படுத்துகின்றது. குறிப்பாக பெண் விடுதலைச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தியவர் என்றவகையில் அவரது முக்கியத்துவம் பேசப்படுகின்றது. அந்தவகையில் அவரது தத்தைவிடுதாது பெண்களின் கல்வி, பெண்ணடிமை, பொருந்தாத் திருமணம், திருமணத்தின் பின்னான பெண்ணின் வாழ்க்கை முதலியன பற்றி விரிவாகவும் உணர்ச்சி முனைப்புடனும் பேசுவது எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. இத்தொகுதியில் உள்ள கவிதைகளில் இடம்பெறும் ஆக்கக் கூறுகள் - அழகியல் அம்சங்களும் பெண்களது வாழ்வைக் கச்சிதமாக எடுத்துக்காட்டுவது பற்றியும் இங்கு பேசப்படுகின்றது.

பெண்களின் நிலை பற்றி தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையும் பாரதியாரும் பாடியுள்ளவற்றை வைத்து அவர்களுக்கிடையில் கவிதா ஒற்றுமை உள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டும் அவர், தத்தைவிடு தூதை பாரதி படித்திருக்கலாம் என்ற கைலாசபதியின் ஊகத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் வகையிலே சில தகவல்களையும் தருவது குறிப்பிடத்தக்கது. முக்கியமாக பெண்களது திருமணம்பற்றி பொருந்தாமணம்பற்றி அவர் பாரதியாரை விட நுணுக்கமாகவும் பல கோணங்களிலும் நோக்கியுள்ளார் என்பதும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

மேலும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் சமூக சீர்திருத்த ஆரம்பகால நாவல்களும் துப்பறியும், மர்ம, நகைச்சுவை நாவல்களும் எழுதப்பட்டுக்கொண்டிருந்த தழுவில் அங்கு வாழ்ந்த ஈழத்தவரான தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை “மோகனாங்கி” என்ற வரலாற்று நாவலை எழுதி மற்றொருவகை நாவலை அறிமுகம் செய்தார் என்ற வகையில் அவரை தமிழில் முதல் வரலாற்று நாவலாசிரியராக பேராசிரியர் யோகராசா பதிவுசெய்கின்றார்.

அத்தோடு உண்மை வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த நாவல் யதார்த்தப்பாங்குடன் அமைந்துள்ளது சாதாரண பாத்திரங்கள் இடம்பெறுவதும் உரையாடல்கள் உயிர்த்துடிப்புடன் அமைவதும் நுணுக்கமான காட்சிச் சித்திரிப்பு காணப்படுவதும் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் பயின்று வருவதும் இந்தநாவலின் சிறப்பம்சங்களாகக் காட்டப்படுகின்றன.

மற்றும் தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் மற்றொரு முன்னோடி முயற்சியாக தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான நவீன சிந்தனை வெளிப்பாடுகளையும் இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. முக்கியமாக அவர் தமிழின் தோற்றம் பற்றிய விஞ்ஞான ரீதியான சிந்தனையைக் கொண்டவராக விளங்கினார்

என்பதும் தமிழ் இலக்கிய நூல்கள், தமிழ்ப் புலவர்கள் பற்றிய விஞ்ஞானபூர்வமான முறையில் சிந்திக்கும் ஒருவராக விளங்கினார் என்பதும் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

“தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை: பெண்விடுதலைச் சிந்தனை முன்னோடி” என்ற கட்டுரையினையும் பேராசிரியர் எழுதினார். இக்கட்டுரையிலும் மயூரம் வேத நாயகம்பிள்ளை, பாரதியார் ஆகியோருடன் தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையை ஒப்பிட்டு அவரது பெண்விடுதலைச் சிந்தனையின் முன்னோடித் தன்மைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தத்தைவிடு தூது எழுதுவதற்கு அவரது காதல் தோல்வி காரணமாக அமைந்தது என்றும் அதனூடாக அது தன்னுணர்ச்சிப் பாடலாக அமைந்துள்ளது என்ற குறிப்பையும் அவர் தருகிறார்.

“தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் தமிழ்ப் பாஷை” என்ற கட்டுரை தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் தத்தைவிடு தூது, மோகனாங்கி ஆகிய நூல்கள் அறியப்பட்ட அளவு அறியப்படாமல் உள்ள அவரது “தமிழ்ப் பாஷை” என்ற நூலை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருவதாக, அதன் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூல் தமிழ் மொழி வரலாற்று உருவாக்கத்திலும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று உருவாக்கத்திலும் இடம்பெறத்தக்க முக்கியமானதொரு நூல் என்பதை இக்கட்டுரை அடிநிலைப்படுத்துகின்றது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இலக்கிய வரலாற்றை எழுதியவர்களில் இருந்து விலகி தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான முக்கியமான புதிய சிந்தனைகளை இந்நூல் வெளிப்படுத்துவது பற்றி இங்கு பேசப்படுகின்றது. குறிப்பாக தமிழ் மொழியின் பிறப்பு, தமிழ் என்ற பெயர் ஏற்பட்டமைக்கான காரணம், தமிழ்ச் சங்கங்கள் இருந்தனவா?, தமிழ் இலக்கியங்கள், சமகாலத் தமிழ் மொழியின் நிலை, சமகாலத் தமிழ்ப் புலவரின் நிலை, மொழிபெயர்ப்பின் முக்கியத்துவம், தமிழ்மொழிப் பற்றின் அவசியம் முதலான விடயங்கள் தொடர்பாக அறிவியல் பூர்வமான முற்போக்குக் கருத்துக்களை அவர் முன்வைத்துள்ளமை இங்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

பேராசிரியர் யோகராசா ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சிப் போக்கில் முக்கிய ஆளுமைகளாகக் கருதப்படுகின்ற நுஃமான், வில்வரெத்தினம், சிவசேகரம், சோலைக்கிளி முதலியோர் பற்றியும் பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அந்தவகையில் 1960 களிலே முகிழ்த்த கவிஞர்களுள் முக்கியமான ஒருவரான நுஃமானின் கவிதைகளின் வளர்ச்சிநிலைகளையும் அந்த வளர்ச்சி நிலைகளின்போது வெளிப்பட்ட தனித்துவத் தன்மைகளையும் இனங்காட்டுவதோடு ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சிப் போக்கில் அவர் ஏற்படுத்திய மடைமாற்றத்தையும் ஆராய்வதாக “ஈழத்து நவீன கவிதையின் மற்றொரு முன்னோடி நுஃமான்” என்ற கட்டுரை அமைகின்றது.

முதலில் நுஃமானின் ஆரம்பகால காதல், இயற்கை, பிரிவு சார்ந்த தனியுணர்வுக் கவிதைகள் நீலாவணன், மஹாகவி ஆகியோரின் கவிதைகளில் இருந்து வேறுபட்டு யதார்த்தப் பாங்கு மிகுந்தவையாக அமைவது பற்றி நோக்கப்படுகின்றது. அடுத்த நிலையில் அவர் மாக்கிய நோக்குடைய முற்போக்குக் கவிஞராக

முகிழ்த்த நிலையில் அவரது கவிதைகள் சமகாலத்துக் குரிய ஈழத்தினதும் தமிழகத்தினதும் முற்போக்குக் கவிதைகளில் இடம்பெற்ற குறைபாடுகளை நீக்கி காட்சிப் படுத்தல், நாடகப் பாங்கு, சிறுகதைத் தன்மை முதலிய உத்திகளுடனும் கலாபூர்வமான முறையிலும் அமைவது எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. பின்னர் அவர் புதுக்கவிதை வடிவத்தைக் கையாளத் தொடங்கியபோது அவ்வடிவத்தை அரசியலுக்கு முதன்முதல் பயன்படுத்தியவராக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார்.

அந்தவகையில் கலாபூர்வமான முற்போக்குக் கவிதைகள் எழுதியவர் என்ற விதத்திலும் அரசியல் கவிதைகள் எழுதியவர் என்ற விதத்திலும் ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சிப் போக்கில் மடைமாற்றம் ஏற்படுத்திய வராகக் கொள்ளப்படுகின்றார். இவ்வாறு அவர் ஏற்படுத்திய மடைமாற்றம் சுயமான கவிதைகளுக்கூடாக மட்டுமன்றி மொழிபெயர்ப்புகள் ஊடாகவும் வளமும் வலுவும்பெற்றுள்ளது என்று அவர் கருதுகின்றார்.

அடுத்து கவியரங்கக் கவிதைகள், கவிதா நிகழ்வு, நூல் வெளியீடுகள், தொகுப்பு முயற்சிகள், கவிதை விமர்சனம் என மற்றுமொரு தளத்தினூடாகவும் நுஃமானின் ஆளுமை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, அவர் ஒரே நேரத்தில் முன்னோடிப் படைப்பாளியாகவும் முன்னோடி இலக்கிய விமர்சகராகவும் விளங்குவது அவரது தனித்துவ ஆளுமையென அவர் கூறுகின்றார்.

“எழுபதுகளின் ஆளுமைகள்: வில்வரெத்தினம், சிவசேகரம்” என்ற கட்டுரையில் வில்வரெத்தினம், சிவசேகரம் ஆகியோரின் கவிதைகளின் முக்கிய போக்குகள் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. எழுபதுகளில் பேரினவாத ஒடுக்குமுறைச் சூழலில் உருவான தமிழ்த் தேசிய உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்ட கவிஞர்களில் முக்கியமானவராக விளங்கும் வில்வரெத்தினத்தின் பெரும்பாலான கவிதைகள் பேரினவாத ஒடுக்குமுறையின் - போரின் பன்முக அவலங்களையும் மண் மீதான பற்றினையும் விடுதலை மீதான வேட்கையினையும் ஆத்மார்த்த நிலையில் வெளிப்படுத்தி நிற்குமாற்றைப் பேராசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். மேலும் வில்வரெத்தினம் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைப் பயன்படுத்தி நவீன கவிதைக்கு வளமும் வலுவும் ஊட்டியுள்ளதையும் விளக்குகிறார்.

இதே காலகட்டத்தில் மாக்கிய நோக்குடைய கவிஞராக ஈழத்துக் கவிதையுலகில் காலூன்றத் தொடங்கிய சிவசேகரம் ஏனைய மாக்கியக் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் இருந்து எவ்வாறு வேறுபட்டுத் தனித்துவமான கவிஞராக விளங்குகிறார் என்பதையும் இக்கட்டுரையில் நோக்குகின்றார். அந்தவகையில் சிவசேகரம் சமகால ஈழத்து அரசியல் பிரச்சினைகள், சமூகப் பிரச்சினைகள், இலக்கியப் பிரச்சினைகள், உலக அரசியல் விவகாரங்கள் எனப் பல விடயங்களையும் மாக்கிய விமர்சன நோக்கில் கவிதையில் வெளிப்படுத்தினார் என்பதையும் அதே வேளை அவற்றைக் கலாபூர்வமான முறையிலும் சமூக மாற்ற நோக்கிலும் வெளிப்படுத்தினார் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மேலும், இவரும் தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியத்தின் சில அம்சங்களை, இதிகாச, புராண

தொன்மங்களை உள்வாங்கி சமகால சமூக நிலைமைகளை நோக்குவதும் அவரது கவிதைகளின் முக்கிய பண்பாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. மொத்தத்தில் அவரது கவிதைப் பொருளும் உத்திகளும் பன்முகப்பட்டதாகவும் சுவை புதிது, வளம் புதிதானவையாகவும் உள்ளது எனக் கூறுகின்றார்.

பேராசிரியர் “நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் செ.கணேசலிங்கனின் தடங்கள்” என்ற கட்டுரையில் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் செ.கணேசலிங்கன் நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, சஞ்சிகை, சிறுவர் இலக்கியம் எனப் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்தும் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளமையை வெளிப்படுத்துகிறார். ஈழத்து ஆய்வாளர்கள் இளங்கீரணையே ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் முன்னோடியாக கருதி வந்த நிலையில் கணேசலிங்கனின் “நீண்ட பயணம்” நாவலின் இலக்கியத் தரத்தின் அடிப்படையில் முதல் நாவலைத் தந்தவராக கணேசலிங்கனையே அடையாளப்படுத்துவதோடு ஈழத்து நாவல் புலத்தில் அவரின் பல்வேறுபட்ட தடங்களையும் பதிவு செய்கின்றார். அந்தவகையில் முதன்முதலாக தலித் மக்களது வாழ்வை உணர்வுபூர்வமாக வெளிப்படுத்தியமை, மத்தியதர முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வாழ்வை முதன்முதலாக ஆழமாக விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தியமை, தமிழ்த் தேசியப் பிரச்சினையை மாக்கிய நோக்கில் விமர்சனத்திற்குள்ளாக்கியமை, தமிழரது புலம்பெயர் வாழ்க்கை விமர்சிக்கப்படுதல் முதலான விடயங்கள் அவரது நாவல்களிலேயே முதன்முதலாக இடம்பெறுவது கட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

மேலும், ஈழத் தமிழ்ச் சூழலைக் களமாகக் கொண்டு பெண்ணிலைவாத நோக்கில் பல நாவல்களை முதன்முதல் எழுதியவராகவும் சமகால வரலாற்றினை பிரக்ஞைபூர்வமாக நாவல்களின் பொருளாக மாற்றிய வராகவும் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் பல்வேறு விடயங்களையும் மாக்கிய நோக்குடன் அணுகி அதிக நாவல்களை எழுதியவராகவும் அவர் அடையாளம் காணப்படுகின்றார்.

மற்றும் அவரது ஆரம்பகாலச் சிறுகதைகள் பலவும் விளிம்புநிலை மக்களது வாழ்வை வெளிப்படுத்துகின்றன என்ற வகையிலும் அவரது இலக்கியத் தடம் பதிவு செய்யப்படுகின்றது.

அத்தோடு கலை இலக்கியம் பற்றிய மாக்கிய நோக்கிலான கட்டுரைகள், பெண்ணிலைவாத நோக்கிலான கட்டுரைகள், மாக்கிய நோக்கில் பழந்தமிழ் நூல்களையும் சமய நூல்களையும் அணுகும் கட்டுரைகள் என்பவற்றையும் எழுதியவர் என்றவகையிலும் அறிவியல் சார்ந்த, பிறமொழிகளில் வெளிவந்த, நாட்டாரியல் சார்ந்த சிறுவர் கதைகள் பலவற்றை எழுதியவர் என்றவகையிலும் அவர் முக்கியமான ஒரு ஆளுமையாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார்.

ஓட்டுமொத்தத்தில் கணேசலிங்கனுக்கு நவீன தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில்கூட முக்கியமானதொரு இடமுள்ளதாக அவர் கருதுகின்றார்.

இவற்றைவிட பிரதேச அடிப்படையிலே வைத்துச் சில படைப்பாளிகளை நவீன இலக்கிய ஊற்றுகளாகவும் முன்னோடி ஆளுமைகளாகவும் பேராசிரியர் ஆராய் துள்ளார். அந்தவகையில் “மட்டக்களப்புப் பிரதேச நவீன

கவிதையின் ஊற்று: புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை” என்ற கட்டுரையில் உள்ளடக்க ரீதியில் புலவர்மணியின் கவிதைகள் எவ்வாறு நவீன கவிதையின் பண்புகளைப் பெற்றுள்ளன என்பதை ஆராய்கின்றார். அந்தவகையில் நவீன கவிதைக்குரிய முக்கிய பண்புகளான பொதுமக்கள் சார்பு, சமூக நலன், அரசியல் சார்பு என்பன அவரது கவிதைகளில் வெளிப்படுமாற்றை உதாரணங்கள் ஊடாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். முக்கியமாக தமிழ்ச் சமூகத்தின் சிறுமைகள் கண்டு பொங்கி எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்புவதாக புலவர்மணியை அவர் அடையாளம் காண்கின்றார்.

மட்டக்களப்புச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் மிக முக்கியமானதொரு தொடக்க ஆளுமையாக விளங்கிய பித்தனை வெளிப்படுத்தியதில் பேராசிரியர் யோக ராசாவுக்கு தலையாய பங்குண்டு. பண்பாட்டு இதுழில் அவர் பித்தன் பற்றி எழுதிய கட்டுரை பித்தனைப் பற்றிய முதல் கட்டுரையாக அமைந்தது. பின்னர் ஜீவநதியில் “ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகள் வரிசையில் பித்தன்” என்ற கட்டுரையை எழுதினார்.

1930 களில் எழுதத் தொடங்கிய ஈழகேசரி காலகட்ட முன்னோடிகள் மற்றும் ஏனைய எழுத்தாளர்கள் பற்றியும் பின் 40 களில் எழுதிய மறுமலர்ச்சி காலகட்ட எழுத்தாளர்கள் பற்றியும் எழுதியவர்கள் 1921 1994 வரை எழுதிய மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பித்தனின் சிறுகதைகளை வாசிக்கத் தவறிவிட்டனர் என்ற குற்றச் சாட்டை முன்வைப்பதோடு ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகள் வரிசையில் அவரைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை அழுத்துகின்றார்.

அக்கால ஈழத்துச் சிறுகதைச் சூழலின் பின் புலத்தில் வைத்துப் பித்தனின் சிறுகதைகளை நோக்கும் அவர் முக்கியமாக அக்காலத்து ஏனைய சிறுகதைப் படைப்பாளிகளில் இருந்து பித்தனின் எவ்வாறு தனித்துவம் பெற்று விளங்குகின்றார் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். அவரது சிறுகதைகளில் பெண்களது துயரங்களும் மன உணர்வுகளும் வெகு நுணுக்கமாகவும் வெகு தத்தர்பமாகவும் வெளிக் கொணரப்பட்டுள்ளமை, சமூகத்தின் அடிமட்டம் சார்ந்த மனிதர்கள் பலரது வாழ்க்கை கூர்மையாகவும் மனிதாபிமான முறையிலும் இடம் பெற்றமை, வறுமையின் வன்முறைகளையும் பன்முகங்களையும் திறம்பட வெளிப்படுத்தியமை, ஆழமான சமூக விமர்சனப் போக்கைத் தொடங்கி வைத்தமை, முஸ்லிம்களின் சமூகப் பிரச்சினைகளைக் கூர்மையாக அணுகி விமர்சித்தமை எனப் பல்வேறு வகையிலும் அவரது சிறுகதைகள் முன்னோடித் தன்மையானவையாக விளங்குகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

மட்டக்களப்பிலே வாழ்கின்ற இரு இனத்தவரதும் மூன்று மதத்தவரதும் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளையும் பேசுகின்ற குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகளை முதன் முதலாகத் தந்ததன் ஊடாக மட்டக்களப்பு பிரதேச சிறுகதை முன்னோடியாகவும் அவர் உள்ளார் என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

அவ்வாறே “மட்டக்களப்புச் சிறுகதை வரலாற்றிலே புரட்சிக்கமாலின் சிறுகதைகள்” என்ற கட்டுரையினூடாக கவிஞராக மட்டும் அறியப்பட்டிருந்த

புரட்சிக் கமாலை முதன் முதல் முக்கிய சிறுகதை ஆளுமையாகவும் பதிவு செய்கின்றார். மட்டக்களப்பில் சிறுகதை தோற்றம் பெற்ற ஆரம்ப காலங்களில் சிறுகதை எழுதத் தொடங்கிய புரட்சிக் கமாலின் சிறுகதைகளை சமகாலத்தில் சிறுகதை எழுதிய பித்தனோடு ஒப்பிட்டு நோக்குவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இருவரது சிறுகதைகளும் சமூகப் பிரச்சினைகள் பற்றியதாக அமைந்தபோதும் புரட்சிக் கமாலின் சிறுகதை முடிவுகள் புரட்சிகரமாக அமைந்துள்ளமை அவரது தனித்துவமாகச் சுட்டப்படுகின்றது.

அதேவேளை வெளிப்பாட்டு முறையிலும் அவரது சிறுகதைகள் கலைநேர்த்தி உடையவையாக அமைந்துள்ளமை பற்றியும் பேசப்படுகின்றது. அந்தவகையில் அர்த்தபுலியான வர்ணனை, சிறந்த மொழிப் பிரயோகம், சுருக்கமாகவும் இறுக்கமாகவும் எடுத்துரைக்கும் பாங்கு முதலிய வெளிப்பாட்டு முறைகளைப் பொறுத்தும் அவரது சிறுகதைகள் முக்கியம் பெறுவதை எடுத்துரைக்கின்றார்.

1950 களில் “மொழியுணர்ச்சி” என்பது கவிதையின் முக்கிய போக்காக முகிழ்த்தபோது அப்போக்கு பல பிரதேச கவிஞர்களையும் முதன்முதலாக ஒன்றிணைக்கின்றது. அந்தவகையில் மன்னார் பிரதேசம் அறிமுகப்படுத்திய கவிஞராக கவிஞர் குழந்தையை “மன்னார் பிரதேச நவீன கவிதை முன்னோடி: கவிஞர் குழந்தை” என்ற கட்டுரையிலே அறிமுகம் செய்கின்றார்.

இக்கால மொழியுணர்ச்சிக் கவிதைகளின் வெளிப்பாட்டு, உள்ளடக்க ரீதியான பொதுப் பண்புகளை இவரது கவிதைகள் கொண்டுள்ளமை இக்கட்டுரையில் விபரிக்கப்படுகின்றது. வெளிப்பாட்டு ரீதியில் சினிமாப் பாடல் மெட்டைத் தழுவிவையாக இவரது கவிதைகள் அமைந்துள்ளமையும் உள்ளடக்க ரீதியில் மொழியுணர்ச்சியை வெளிப்படுத்திய இவரது கவிதைகளில் ஊர்ப்பற்று, பிரதேசப் பற்று என்பனவும் வெளிப்படுவதும் பிற்பட்டகாலத்தில் போர்ச் சூழலைப் பிரதிபலிக்கும் கவிதைகளாக அவரது கவிதைகள் மாற்றமுறுவதும் நோக்கப்படுகின்றது.

“தனித்துவமான மொழியுணர்ச்சிக் கவிஞர்: ஆரையூர் அமரன்” என்ற கட்டுரை பலரதும் கவனத்திற்கு உட்படாத மற்றொரு மொழியுணர்ச்சிக் கவிஞரான ஆரையூர் அமரனை அறிமுகம் செய்யும் முதன் முயற்சியாக அமைகின்றது. மட்டக்களப்புப் பிரதேச மொழியுணர்ச்சிக் கவிஞர்களின் நீண்ட மட்டியலில் ஆரையூர் அமரனை தனித்துவமானவராகக் கருதும் பேராசிரியர் அவரது கவிதைகளில் வெளிப்படும் கவனத்துக்குரிய அம்சங்களில் கவனம் செலுத்துகின்றார். குறிப்பாக தமிழரசுக் கட்சியின் மொழியுரிமைப் போராட்டச் சூழலில் அந்தப் போராட்டத்தின் அவசியத்தை சாதாரண மக்களுக்கும் தெளிவுபடுத்தி அவர்களுக்கு உணர்வைக் கொடுக்கும் வகையில் அவரது பாடல்கள் அமைந்துள்ளமை பற்றி இங்கு பேசப்படுகின்றது. பொதுமக்கள் மத்தியில் செல்லவேண்டும் என்பதற்காக அப்பாடல்கள் திரைப்படப் பாடல்களின் மெட்டில் பாடப்பட்டுள்ளமையும் அப்பாடல்கள் ஆழம் பாய்ந்தவையாக, சுதந்திர உணர்வை ஊட்டுபவையாக அமைந்துள்ளமையும் அப்பாடல்களின் சிறப்பம்சங்களாகக் காட்டப்படுகின்றன.

இவ்வாறு மொழியுணர்ச்சிக் கவிதைகளைப் பொறுத்து முக்கிய ஆளுமையாக மட்டுமன்றி மட்டக் களப்புப் பிரதேச சிறுவர் பாடல் முன்னோடிகள் வரிசையிலும் ஆரையூர் அமரனை இக்கட்டுரை அடையாளப் படுத்துகின்றது.

“ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் தாமரைத் தீவானின் தடங்கள்” என்ற கட்டுரை கவிதை, கட்டுரை, உரையாடல், சுயசரிதை ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களைக் கையாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தை வளம்படுத்திய ஓர் ஆளுமையாக தாமரைத்தீவானை முதன்முதல் அறிமுகம் செய்கின்றது. குறிப்பாக ஈழத்து மொழியுணர்ச்சிக் கவிஞர்களிலே அவரை முக்கியமானதொரு கவிஞராகவும் தனித்துவமானதொரு கவிஞராகவும் அடையாளம் காட்டுகின்றது.

பேராசிரியர் யோகராசா இக்கட்டுரையில் தாமரைத்தீவானின் மொழியுணர்ச்சிக் கவிதைகளின் பண்புகளை 1. மொழியுணர்ச்சி, இனவுணர்ச்சிச் சார்பு 2. பழந்தமிழ்ப் பெருமையையும் பழந்தமிழ் இலக்கியச் சிறப்புக்களையும் இன்றைய தலைமுறையினருக்கு உணர்த்தும் பாங்கு என்ற இரண்டு அடிப்படையிலே இனங்காட்டியுள்ளார். முதலாவது விடயம் பற்றி நோக்கும் போது அவரின் சமகால போரின் அவலங்கள் பற்றி எழுதிய போரும் பெயர்வும், வீழ்ச்சிக் கும்மி, இணைப்பு ஆகிய மூன்று நவீன காவியங்கள் தனித்துவமான படைப்புகளாக இனங்காணப்படுகின்றன.

“கலாதரி வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தியின் இலக்கியத் தடங்கள்” என்ற சிறு நூல் மட்டக்களப்புப் பிரதேச மட்டத்தில் அறியப்பட்டிருந்த, இப்பிரதேச இலக்கிய முயற்சிகளில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்த வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி என்ற ஆளுமையை அறிமுகம் செய்கின்ற முதல் முயற்சியாக அமைகின்றது. இந்த நூலிலே விநாயகமூர்த்தியின் ஆக்கங்கள் நாட்டாரியல், கவிதை, சிறுவர் பாடல், கட்டுரை, சிறுகதை, நினைவுகள் என்ற வகைப்பாட்டின் அடிப்படையிலே நோக்கப்பட்டுள்ளன.

பேராசிரியரின் நவீன இலக்கிய ஆய்வுகளில் சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகளும் முக்கியமானவை. குறிப்பாக அவர் சில சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளிகளை முதன்முறையாக அடையாளம் காட்டியிருக்கின்றார். அந்தவகையில் ஈழத்துப் புனைகதைத் துறையில் முக்கிய ஆளுமையாக கருதப்படுகின்ற செ. கணேச

லிங்கனை “ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியமும் செ. கணேசலிங்கனும்” என்ற கட்டுரையூடாக முதன்முதல் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளியாகவும் அடையாளம் காட்டினார்.

இக்கட்டுரையில் கணேசலிங்கனின் கதைகள், அறிவுசார் நூல்கள் என்பவற்றின் சிறுவர் இலக்கியப் பண்புகளை இனங்காண்கிறார். அந்தவகையில் கணேசலிங்கனின் “சிறுவர்க்கான சிந்தனைக் கதைகள்” சிறுவர்களின் சிந்திக்கும் ஆற்றலை, விஞ்ஞான நோக்கை வளர்ப்பதை நோக்காகக்கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடும் பேராசிரியர், அத்தொகுதி தரமான உலகக் கதைகளை அறிமுகம் செய்வதாகவும் அதிலுள்ள ஆசிரியரின் சுய ஆக்கமாக அமையும் கதைகள் சமகால சமூக நிலைமைகளை விமர்சனப் பார்வையில் அணுகுவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். அடுத்து, அவரது “உலகமகா காவியங்கள் கூறும் கதைகள்” சமஸ்கிருத, தமிழ், கிரேக்க, ஆங்கில காவியங்களைச் சுருக்கமாக எளிய நடையில் தருவதாகவும் அக் கதைகள் சிந்திக்கத் தூண்டுவனவாக அமைந்துள்ளதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

அவரது அறிவுசார் கட்டுரைகளான “உலகை மேம்படுத்திய சிந்தனையாளர்கள்”, “உலக சமயங்கள்”, “உலக அதிசயங்கள்” முதலியனவும் சிறுவர்களுக்கு ஏற்ப எழுதப்பட்டுள்ளதையும் எடுத்துக்காட்டி சிறுவர் இலக்கியத்தின் தர அடிப்படையில் கணேசலிங்கன் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியில் முக்கிய இடம் வகிப்பவர் என்று கூறுகின்றார். அவ்வாறே கல்வியியல் துறை சார்ந்தவராக விளங்கும் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்களின் சிறுவர் இலக்கியம் சார்ந்த ஆக்கங்களையும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் முதன்முதல் வெளிப்படுத்துவதாக “பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசாவும் ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியமும்” என்ற கட்டுரை அமைகின்றது. குறிப்பாக பாலர் பள்ளிப் பாடல், பாலர் கல்விப் பாடல், பாலர் கதைகள் ஆகிய நூல்களின் அடிப்படையில் அவரது இத்துறை சார்ந்த பங்களிப்பு நோக்கப்பட்டுள்ளது.

சபா.ஜெயராசா அவர்களின் பாலர் பாடல் நூல்கள் பாலர் பாடல்களின் இயல்புகளை உள்வாங்கிய முன்னோடி முயற்சிகளாகவும் பாலர் உளவியலுக்குரிய அம்சங்களைப் பிரக்ஞையூர்வமாக பின்பற்றியுவையாகவும் அமைந் துள்ளமை அவற்றின் சிறப்பம்சங்களாகக் காட்டப்படுகின்றன.

அவரது “பாலர் கதைகள்” என்ற தொகுப்பு நீண்ட உளவியல் ஆய்வுகளுக்குப் பின்னர் எழுதப்பட்ட கதைகளைக் கொண்டதாகவும் நவீன குழந்தை உளவியல் கோட்பாடுகளிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எண்ணக்கரு வாக்கம், ஆக்கத்திறன் உந்தல், உசாவல், முகிழ்ப்பு முதலியவை கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ள கதைகளின் தொகுதியாக உள்ளதாகவும் அதன் சிறப்புபேசப்படுகின்றது.

அந்தவகையில் அவரின் மூன்று சிறுவர் நூல்களும் ஒட்டுமொத்தச் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும் வரப்பிரசாதங்களாக அமைந்துள்ளதாகப் பேராசிரியர் யோகராசா கூறுகின்றார்.

வாய்மொழி இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகள்

நவீன இலக்கியங்களிலே ஈடுபாடு கொண்டிருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் வாய்மொழி இலக்கியம் பற்றி அதிகம் அக்கறை செலுத்தாத நமது இலக்கியச் சூழலில் பேராசிரியர் யோகராசா வாய்மொழி இலக்கியங்களைத் தொகுப்பதிலும் ஆய்வு செய்வதிலும் பெரும் அக்கறை செலுத்திவந்துள்ளார். விசேடமாக வாய்மொழி இலக்கியத்தின் ஒரு வளர்ச்சி நிலையாக அமைந்துள்ள எழுத்து மரபுசார் வாய்மொழிப் பாடல் மரபு (இப்பாடல் மரபைப் பேராசிரியர் அரைவாய்மொழிப் பாடல் அல்லது முச்சந்தி இலக்கியம் என்று கூறுவார்) என்ற ஒரு மரபை முதலில் வெளிப்படுத்திய பெருமை அவரையே சாரும். சிறப்பாக அது பற்றிய நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதிய போது அத்தகைய பாடல்களை எழுதுகின்ற பல வாய்மொழிப் புலவர்களை அவர் அடையாளம் காட்டினார். அவரது “ஈழத்து வாய்மொழிப் பாடல்கள்”, ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம்” ஆகிய நூல்களில் ஈழத்தில் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பாடப்பட்ட எழுத்துமரபுசார் வாய்மொழிப் பாடல்களைப் பதிவு செய்ததோடு அந்தப் பாடல்களை எழுதிய வாய்மொழிப் புலவர்கள் பற்றியும் எழுதினார். இவ்விரு நூல்களிலும் பாடல்களைத் தொகுத்த போது அப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றையும் அவற்றைப் படைத்த புலவர்களின் தகவல்களோடு தருகின்றார். அந்தவகையில் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, திருகோணமலை, பொலன்னறுவை, மலையகம் முதலான இடங்களைச் சேர்ந்த இதுவரை பேசப்படாத கிராமியப் புலவர்கள் பலரின் விபரங்களையும் ஆளுமைகளையும் பதிவு செய்துள்ளமை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் மற்றொரு பக்கத்திற்கு வளம்சேர்ப்பதாக உள்ளது.

“வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தில் பெண்கவிஞர்கள்”, “கவிஞர் கபாலி செல்லன் கவிதைகள்- சில குறிப்புகள்” முதலிய பல கட்டுரைகளிலே பல வாய்மொழிப் புலவர்களை வெளிக்கொணர்ந்தார். முதலாவது கட்டுரையில் அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த வள்ளிநாயகி (1826-1890), கலுங்கர் பாத்தாமா, மீரா உம்மா, கல்முனைக்குடி சீனி உம்மா ஆகிய பெண் வாய்மொழிக் கவிஞர்களை அறிமுகம் செய்தார். இக்கட்டுரையில் அந்தக் கவிஞர் களின் படைப்பாற்றல், அவர்களது பாடல்களின் பண்புகள் என்பன பற்றிப் பேசுகின்றார். இரண்டாவது கட்டுரையில் மலையக வட்டக்கொடை பிரதேச எஸ்டேட்டைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் வர்க்கக் கவிஞரான கபாலி செல்லனை அறிமுகம் செய்கின்றார். முக்கியமாக அவரது பாடல்கள் எஸ்டேட் மக்களின் ஏழ்மைப்பட்ட வாழ்வியல் அனுபவங்களையும் அரசியல் எதிர்ப்புணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தி நிற்குமாற்றை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

ஆய்வாளர்கள் பற்றிய ஆய்வுகள்

பேராசிரியர் யோகராசா ஆய்வறிஞர்கள் பற்றி எழுதிய கட்டுரைகளில் பல குறிப்பிட்ட ஆய்வாளர்களின் எழுத்துக்களைப் புதிய கண்ணோட்டத்தில் நோக்கியமை முக்கியமானதாகும். அந்தவகையில் தனிநாயகம் அடிகள், க.கைலாசபதி, சுவாமி விபலானந்தர் முதலானவர்கள் பற்றிய ஆய்வுகளைக் குறிப்பிடலாம்.

தனிநாயகம் அடிகள் சங்கக் கவிதை தொடர்பான ஆய்வாளராகவும் பத்தி எழுத்தாளராகவும் கணிக்கப்பட்டு

வந்த சூழலில் அவரை விமர்சகராகவும் நவீன இலக்கிய ஆய்வாளராகவும் காட்டினார். “தனிநாயகம் அடிகளாரின் நவீன இலக்கிய ஆய்வுகள்” என்ற கட்டுரையில் தனிநாயகம் அடிகளாரின் தமிழ் நாவலாசிரியர்கள், நவீன தமிழ்க் கவிஞர்கள், தமிழ்த் திறனாய்வு முதலான விடயங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளிலே கவனம் செலுத்தியுள்ளார்.

தமிழ் நாவலாசிரியர்களுள் கல்கி, மு.வரதராஜன், மயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை ஆகியோரைத் தனிநாயகம் அடிகள் புதிய கண்ணோட்டத்திலே பார்த்துள்ளதை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். குறிப்பாக கல்கியின் வரலாற்று நாவல்கள் பற்றிய ஆய்வு முயற்சியிலே ஈடுபட்ட அவர் வால்டர் ஸ்காட்டின் எழுத்துகளுடன் கல்கியின் எழுத்தை ஒப்பிட்டு கல்கியின் சிறப்பைக் காட்டுவதைக் குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வாறே மு.வரதராஜனின் நாவல்களில் நகர வாழ்க்கைச் சித்திரிப்பு பற்றி புதிய நோக்கிலே அடிகள் அணுகுவதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

இக்கட்டுரையிலே நாவலாசிரியராகக் கருதப்படும் மயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை பல்துறை ஆளுமை மிக்கவராக அறிமுகம் செய்யப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், திரு.வி.க.வின் மேதமையை அவரது ஆக்கங்களிலே இயற்றை எய்தும் முக்கியத்துவம் தொடர்பாக அணுகியிருப்பதும் புதிய முயற்சியாக நோக்கப்படுகின்றது.

அடிகளாரின் “Apperception in Tamil literary Studies” என்ற கட்டுரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவரை ஈழத்து ஆரம்பகால விமர்சன முன்னோடிகளில் ஒருவராக இனங்காட்டுகின்றார்.

“தமிழாய்வு வளர்ச்சியில் தனிநாயகம் அடிகளாரின் முன்னோடி முயற்சிகள்” என்றும் கட்டுரையில் தனிநாயகம் அடிகளாரின் ஆய்வுகளின் அடிப்படை நோக்கு தமிழ் மொழியினதும் தமிழ் இலக்கியங்களதும் தொன்மையையும் சிறப்புகளையும் முக்கியத்துவத்தையும் சர்வதேச மயப்படுத்துவதே என்பதை எடுத்துக்காட்டி அந்த ஆய்வு முயற்சிகள் தமிழாராய்ச்சி வளர்ச்சிப் பின்புலத்தில் முன்னோடி முயற்சிகளாகவும் அமைந்துள்ளமையை வெளிப்படுத்துகின்றார். அந்தவகையில் தமிழ் ஆய்வினை தமிழியலாய்வு என்ற நிலைக்கு வளர்த்தமை, அத்தகைய தமிழாய்வு சார்ந்த பல துறைகளிலும் முன்னோடியாக விளங்கியமை, முதன்முதலாக தமிழாய்வினை அறிவியல் முறையிலும் கோட்பாட்டு அடிப்படையிலும் அணுகியமை, ஒப்பியல் ஆய்வை முதன்முதலாகச் சிறப்பாக மேற்

கொண்ட மை என்றவகையில் அவர் ஒரு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்ததை வெளிப்படுத்துவதுடன் பல விதங்களிலே சமூக செயற்பாட்டாளராகவும் விளங்கி உலக அறிஞர் பலரை தமிழ் மொழியின்பாலும் தமிழிலக்கியம் நோக்கியும் ஆற்றுப்படுத்தி முன்னோடியாக விளங்கியதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

விபலானந்தர் தமிழுக்கு ஆற்றிய பல்வேறுபட்ட பணிகள் பற்றியும் ஈடுபாடு பற்றியும் பலரும் பேசிவந்துள்ள போதும் அவரது நவீன கலை, இலக்கிய ஆய்வுகள் பற்றி அதிகம் பேசப்படவில்லை. இந்நிலையில் நவீன கலை இலக்கியத் துறைகளுள் நவீன கவிதை, நாடகம், புனைகதை, விமர்சனம், தமிழாய்வு முதலியவற்றில் அடிகளார் ஈடுபட்டதோடு அவை தொடர்பாக அவர் கொண்டிருந்த தெளிவையும் நவீன பார்வையையும் “நவீன கலை, இலக்கிய, ஆய்வு வளர்ச்சியில் சுவாமி விபலானந்தரின் அரிய பங்களிப்பு” என்ற கட்டுரையிலே வெளிக்கொணர்கின்றார். இது விபலானந்தர் பற்றிய புதிய பார்வையாக அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரையில் அவரது நவீன கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வு குறித்து எழுதுகின்ற போது பாரதியின் மேன்மையினை நன்கறிந்து அரம்பத்தில் பேசிய ஓரிருவரில் ஒருவராக விபலானந்தரைக் காட்டுகின்றார். அந்தவகையில் அடிகளார் பாரதியாரை இனங்கண்டுகொண்ட முறையின் சிறப்புகள் பற்றிக் கூறுகின்றார். அத்தோடு அவரை ஈழத்திலே ஆரம்பத்தில் பாரதியின் கவிதைகளை மக்கள் மத்தியில் பரவலாக்கிய ஒருவராகவும் இனங்காட்டுகின்றார்.

மேலும், செழுமையற்ற தமிழக, ஈழத்துக் கவிதைச் சூழலில் விபலானந்தர் மில்ரன், வேட்ஸ்வேத், கீட்ஸ், ஷெல்லி முதலான ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் படைப்புகளை அறிமுகப்படுத்தியமை, ஷேக்ஸ்பியரின் நாடக மரபுகளை அறிமுகப்படுத்தியமை முதலான மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகளை எடுத்துக்காட்டுவதுடன் நாடகம் பற்றிய அவரது புதிய நோக்கையும் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

அத்தோடு புனைகதை வளர்ச்சியில் அவர் கொண்டிருந்த அக்கறை, புதிய நோக்கு என்பவை பற்றியும் கூறுகின்றார். நவீன விமர்சனத்தைப் பொறுத்து அடிகளாரை ஈழத்து அழகியல் விமர்சன முன்னோடிகளில் ஒருவராக அடையாளம் காண்கின்றார். அதுபோல் தமிழர் வரலாறும் நாகரிகமும், கலைகள், மொழியியல், அறிவியல், தமிழ் இலக்கியம் என்றவாறு அவரது தமிழியல் ஆய்வு அகன்றும் ஆழமாகவும் அமைவதையும் விளக்குகின்றார். அவரது ஆய்வு அணுகுமுறைகள் பற்றிக் கூறும்போது ஒப்பியல் மற்றும் வரலாற்று அணுகுமுறை பற்றிய அடிகளாரின் பார்வை பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார். இவற்றுக்கும் மேலாக விபலானந்தர் நாட்டார் இலக்கிய மரபிலும் அக்கறையும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்தார் என்ற விடயத்தையும் பதிவுசெய்கின்றார்.

பாரதி பற்றி குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகளை மேற் கொண்டவர்களில் கைலாசபதியும் ஒருவர். அந்த வகையில் “பாரதியியலுக்கு பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் பங்களிப்பு” என்ற கட்டுரையில் பாரதியியலுக்குக் கைலாசபதியின் பங்களிப்பை பாரதி ஆய்வுகள், பாரதி ஆய்வுக்கு உந்துசக்தி என்ற இரு அடிப்படையில் நோக்குகின்றார். பாரதி ஆய்வுப் பரப்பினுள்ளே பாரதி

ஆய்வுகள், பாரதி நூற்பதிப்புகள், சமகால பாரதி ஆய்வுகள் என்ற மூன்று விடயங்கள் அழுத்தம் பெற்றிருப்பதை இனங்காணும் அவர், கைலாசபதியின் பாரதி ஆய்வுகள் என்ற விடயத்தில் பாரதியின் முன் னோடிகள், சகபாடிகள் பற்றியவை, பாரதியின் படைப்பு களிலும் சிந்தனை வளர்ச்சியிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றியவை, பாரதியின் தனித்துவம், மேதாவிலாசம் பற்றியவை, பாரதி ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் பற்றியவை என்ற நான்கு அடிப்படையிலே நோக்குகின்றார்.

பாரதி ஆய்வுகளுக்கு கைலாசபதி உந்துசக்தியாக விளங்கினார் என்றவகையில் கைலாசபதி பாரதி உலகிற்குத் தனது மாணவர் பரம்பரை ஒன்றை வழங்கியமை, கலை இலக்கிய மாற்றங்களை நெறிப்படுத்தியமை என்ற இரு விடயங்களை எடுத்துக் காட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் பல்கலைக்கழக மாணவனாகிய பேராசிரியர் யோகராசா தனது அனுபவங்களின் ஊடாக கைலாசபதியின் ஆசிரிய ஆளுமைகளை “கைலாசபதி என்றொரு நல்லாசான்” என்ற கட்டுரையில் பதிவுசெய்கின்றார். உயர்கல்வி நிறுவனம் சார்ந்த நல்லாசானுக்குரிய இலக்கணங்களாக அமையத்தக்க மாணவரிடத்தில் வாசிப்பு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துதல், எழுத்தார்வத்தை உருவாக்குதல், ஆற்றுப்படுத்துதல், களம் அமைத்துக் கொடுத்தல், அனைவரையும் ஈர்க்கும் வகையில் கற்பித்தல் என்பவற்றை யெல்லாம் கைலாசபதி எவ்விதம் கொண்டிருந்தார் என்பதையெல்லாம் தன்னுடைய அனுபவத்தின் வழியே கூறுகின்றார். கைலாசபதி தன் மாணவரிடத்தே ஏற்படுத்திய பாதிப்புகளில் தலையாயதாக வாசிப்பு ஆர்வத்தைத் தூண்டி விட்டதை எடுத்துக் கூறும் அவர் “தாமே நூல்களைத் தந்து அவற்றை வாசிக்கத் தூண்டப்படுவதாலும் பாராட்டப்படுவதாலும் சுடர்விட்ட எமது ஆர்வம் மெல்ல மெல்லத் தீயெனப் பற்ற ஆரம்பித்து விடும் தொற்று நோயாகி ஆட்டிப்படைக்கத் தொடங்கி விடும்” என்று கூறுவது கைலாசபதி என்ற ஆசிரியனின் சிறந்த ஆளுமைப் பண்பைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது.

பேராசிரியர் ஈழத்து ஆய்வுப் புலத்தில் இனங்காட்டுகின்ற மற்றொரு ஆளுமை கலாமணியாவார். “ஈழத்து விமர்சன உலகிலே கலாமணி: ஒரு முக்கியமான அவதானிப்பு” என்ற கட்டுரையில் கலாமணி மூன்று நாவல்கள் பற்றி உளவியல் கோட்பாட்டினைப் பிரயோகித்து எழுதிய மூன்று விமர்சனக் கட்டுரைகளின் ஊடாக அவரை ஈழத்து விமர்சனப் புலத்திலே குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராக இனங்காட்டுகின்றார். உளவியல் கோட்பாட்டு நோக்கிலான விமர்சனம் ஈழத்தில் வளர்ச்சியடையாத நிலையில் கலாமணி கல்வி உளவியல், கல்வித் தேர்ச்சி சார்ந்த பலத்தோடும் வளத்தோடும் கலாமணி உளவியல் நோக்கிலான விமர்சனக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதாகக் குறிப்பிடும் அவர் கே.டானியலின் கானல்: ஓர் உளவியல் மீள் பார்வை”, உளவியல் நோக்கில் தெணியானின் காத்திருப்பு”, தெணியானின் கானலில் மான்: ஆளுமை உளவியல் வழியே ஒரு மீள் பார்வை” ஆகிய மூன்று கட்டுரைகளிலும் குறிப்பிட்ட நாவல் படைப்புகள் உளவியல் கோட்பாட்டுப் பின்னணியில் ஆழமாக நோக்கப் பட்டுள்ளமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

முதலாவது கட்டுரை பசி என்ற அடிப்படையிலும்

தேவையை முதன்மைப்படுத்தி மாஸ்லோவின் உளவியல் சிந்தனைகளை மனங்கொண்டு கானல் நாவலை உளவியல் மீள்பார்வை செய்துள்ளமையைக் காட்டுகின்றார். இரண்டாவது கட்டுரை காத்திருப்பு நாவலின் முதன்மைப் பாத்திரங்களின் பாலியல் நடத்தைகளையும் உணர்ச்சிப் போராட்டங்களையும் தெளிவாகக் காட்டுவதற்காக பிராய்ட், யுங், எரிக்சன் ஆகியோரது உளவியல் கோட்பாடுகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். மூன்றாவது கட்டுரை ஆளுமை சிதைவுற்ற ஒரு பாத்திரத்தை அதற்கேற்ற விதத்தில் “ஆளுமை உளவியல் நோக்கில் அணுகுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆகவே ஈழத்து விமர்சனத் துறையில் இந்த மூன்று கட்டுரைகளின் ஊடாகவும் வெளிப்பட்ட குரல்கள் முற்றிலும் புதியவை என்பதைக் காட்டுகின்றார்.

மேலும், பத்தி எழுத்தாளராக அறியப்பட்ட கே.எஸ். சிவகுமாரனை “கே.எஸ். சிவகுமாரனும் ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சியும்” என்ற கட்டுரையில் ஒரு விமர்சகராகப் பார்க்கின்றார். குறிப்பாக புனைகதை ஆசிரியர்கள் பற்றி எழுதப்பட்ட விமர்சனங்களைக் கவனத்திலே எடுத்து அவரது விமர்சனப் போக்குப் பற்றிக் கூறுகின்றார். அந்தவகையில் அவரது விமர்சனப் பாங்கு உள்ளடக்கத்தைப் பகுப்பு முறையில் அணுகி நிறைகுறை கூறுவதாக அமைந்துள்ளதையும் படைப்பாளி கூறவரும் செய்தி படைப்பின் அடிப்படை முதலானவற்றைத் தேடுவதாக அமைவதையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

அவரது கணிசமான கட்டுரைகளிலே தர்க்க ரீதியான முறையில் குறைகள் காண்பது தலையாயதும் தனித்துவமானதுமான பண்பாக உள்ளதைக் கட்டிக் காட்டும் அவர், ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளரின் படைப்புகளை அவர் ஆழமான விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தி அவற்றில் நிறை குறை காண முற்படுவது அவரது விமர்சனக் கட்டுரைகளின் முக்கியத்துவமாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும், ஈழத்து இலக்கிய விமர்சனத் துறையில் நன்கு அறியப்படாத மற்றொரு ஆளுமையான மஃரூப் என்பவரை “கவனிக்கப்படாத, கவனிக்கப்படவேண்டிய ஈழத்து விமர்சகர்: எம்.எம்.எம்.மஃரூப்” என்ற கட்டுரை யூடாக அறிமுகம் செய்கின்றார். மஃரூப் புதுக்கவிதை பற்றி எழுதிய “புதுக்கவிதைச் சிந்தனைகள்” என்ற விமர்சனக் கட்டுரைகளின் தொகுதியை அடிப்படையாகக்கொண்டு அவர் ஈழத்து விமர்சன வரலாற்றில் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டிய புதுக்கவிதை பற்றிய விமர்சனங்கள் அவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

பேராசிரியர் தமிழக புதுக்கவிதை வளர்ச்சிப் பின்புலத்திலும் மஃரூப்பின் இடம் பற்றியும் கவனம் செலுத்தியுள்ளார். அந்தவகையில் தமிழ்நாட்டில் கொடி கட்டிப் பறந்த மு.மேத்தா, நா.காமராசன், அப்துல் ரகுமான், இன்குலாப் ஆகிய நான்கு பிரபலமான கவிஞர்கள் மஃரூப்பினால் “அதி சப் தமிடும் வெறுமைகளாக” முதன் முதலாக இனங்காட்டப்பட்டதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

அதேவேளை அவரது விமர்சனப் பார்வையின் சிறப்புகளும் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவரது அபாரமான மேலைத்தேய இலக்கியப் புலமையூடான ஒப்பியல் நோக்கு, கருத்துக்களைக் கலைநயத்துடன்

வெளி யிடும் பாங்கு, அங்கதப் பார்வை என்பன அவரின் விமர்சனப் பார்வையின் பண்புகளாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

“மட்டக்களப்பு தமிழியலாய்வு வளர்ச்சியும் மகேஸ்வரலிங்கமும்” என்ற கட்டுரையில் முதன் முறையாக மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த மகேஸ்வரலிங்கம் என்பவர் ஒரு ஆய்வாளராக இனங்காட்டப்படுகின்றார். இக்கட்டுரையில் மட்டக்களப்புப் பிரதேச தமிழ் - தமிழியல் ஆய்வுப் பின்னணியில் மகேஸ்வரலிங்கத்தின் “மட்டக்களப்புச் சிறுதெய்வ வழிபாடு ஓர் அறிமுகம்”, “மட்டக்களப்பு வாழ்வும் வழிபாடும்” ஆகிய இரு நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவரது தமிழியல் ஆய்வுப் பங்களிப்பு நோக்கப்படுகின்றது. அந்தவகையில் மட்டக்களப்புப் பிரதேச பண்பாடு, சமயம், வரலாறு, சமூகம், மானிடவியல் முதலான முக்கிய விடயங்கள் சிலவற்றைத் தமிழில் முதன் முதலாக ஆய்வுக்குட்படுத்தியவராகவும் சிலவற்றை முதன் முதலாக விரித்து நோக்கியவராகவும் அவர் பார்க்கப்படுகின்றார்.

முடிவுரை

பேராசிரியர் யோகராசா இலக்கியப் படைப்பாளிகள், ஆய்வாளர்கள் பற்றி எழுதிய ஆய்வுகள் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிற்கு வளம் சேர்ப்பவையாகும். முக்கியமாக கவனிக்கப்படாத பல இலக்கிய ஆளுமைகளை அவர் அடையாளம் காட்டினார் என்ற வகையிலும் பல இலக்கிய ஆளுமைகளின் கவனிக்கப்படாத பக்கங்களைப் பேசினார் என்ற வகையிலும் இந்த வளத்தை அவர் சேர்த்திருக்கின்றார். மேலாக, கவனிக்கப்படாத கிராமியப் புலமையாளர்கள் பலரை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்து மற்றுமொரு தளத்திலும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிற்கு வளம் சேர்த்துள்ளார். நீண்ட காலமாக மட்டக்களப்பு மக்களோடு அன்னியோன்னியமாக வாழ்ந்து வருகின்ற அவர் தனது தேடல் ஆர்வத்தின் பயனாக இப்பிரதேசத்தைச் சார்ந்த பல கவனிக்கப்படாத படைப்பாளிகள், ஆய்வாளர்களின் ஆளுமைகளை இனங்கண்டு, அவர்களை அடையாளப்படுத்தி மட்டக்களப்பு இலக்கிய வரலாற்றிற்கும் வளம் சேர்த்திருக்கின்றார்.

நூலக நிறுவனத்தின்

ஆவணகம்

நூலக நிறுவனத்தின் ஆவணக வலைத்தளத்தில்
(www.aavanaham.org)

செல்லையா யோகராசாவின் வாய்மொழி வரலாறு பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

பதிவு செய்தவர் : க.பரணீதரன்

காலம் : 2019

நேரம்: 2மணி 50 நிமிடம் 11 செக்கன்

<https://aavanaham.org/islandora/object/noolaham%3A26029>

யோசிரியர் செ.யோகராசா பற்றிய சிறு தகவல்கள்

தந்தை செல்வையா. தாய் - இலட்சுமி

பிறந்த இடம் - கரணவாய், வடமராட்சி, யாழ்ப்பாணம்

புனைபெயர் - கருணையோகன்

பிறந்த திகதி - 1949.12.17

திரும்பணம் - 1984, மனைவி விஜயதிலகி, மகள் - சுவஸ்திகா கல்வி -

- 1955 இல் ஆரம்பக் கல்வியை யாழ்ப்பாணம்/கரணவாய் வித்தியாலயத்திலும், உயர்கல்வியை யா/நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்திலும் மேற்கொண்டார்.
- பின்னர் க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தி பெற்று, கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் 1971 இல் "கலைமாணி" தமிழ் சிறப்பு (B.A Tamil sp) பட்டத்தினைப் பெற்றார்.
- 1972 இல் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் "இளந்தத்துவ மாணி" - (B.Phil) பட்டத்தினைப் பெற்றார்.
- 1984 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் "கல்வி டிப்ளோமா" (Dip in Edu) பட்டத்தினையும், 1990 இல் "முது கலை மாணி" (M.A) பட்டத்தினையும், 1999 இல் "கலாநிதிப்" - பட்டத்தினையும் தனது அயராத உழைப்பினால் பெற்றுக் கொண்டார்.

தொழில் -

- 1972 தொடக்கம் 1975 வரை கொழும்பிலும், 1976 இல் மாகோவிலும் அஞ்சலதிபராகக் கடமையாற்றினார்.
- 1976 இல் பட்டதாரி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்று, நு/வேறால்புறக் தமிழ் வித்தியாலயம், யா/விக்னேஸ்வரா கல்லூரி ஆகியவற்றில் கடமையாற்றினார்.
- 1991 இல் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழித்துறை விரிவுரையாளராக இணைந்து கொண்டார்.
- 2009 இல் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றார்.

தொழிற்றுறை மேம்பாடு -

- யாழ்ப்பாணம், ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் நடத்திய பிரவேசப் பண்டிதர் பரீட்சை, சைவ பரிபாலன சபை நடத்திய சைவப் புலவர் பரீட்சை ஆகியவற்றில் தோற்றித் தேறியிருந்தார்.

கலைத்துறை பங்களிப்பு -

- சிங்கப்பூர், மலேசியா, இலண்டன், சுவீற்சலாந்து, பிரான்ஸ், தமிழ்நாடு ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற சர்வதேசக் கருத்தரங்குகளில் கலந்து கொண்டு பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார்.
- பல ஆக்கங்களையும், இலக்கிய ஆளுமைகளையும் தன் அயராத தேடலின் மூலம் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்
- பொதுவாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் குறிப்பாக கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் தன் ஆய்வுகள் மூலம் காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கி வருகிறார்.

பெற்ற விருதுகளும், கௌரவங்களும்

- 1980 இல் உடும்பிட்டி கல்வி வலயத்தின் "சிறந்த ஆசிரியருக்கான விருது" - கிடைத்தது.
- 1999 இல் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்விற்காகப் "பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் விருது" பெற்றார்.
- 2007 இல் "பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை" - என்னும் இவரது நூலிற்கு இலங்கை இலக்கியப் பேரவை "விருது" வழங்கிக் கௌரவித்தது.
- 2007 இல் "ஈழத்து நவீன கவிதை புதிய உள்ளடக்கங்கள், புதிய தகவல்கள், புதிய தரவுகள்" - என்னும் இவரது நூலிற்கு "தேசிய சாகித்திய விருது" - கிடைத்தது.

- 2007 இல் "ஈழத்து நாவல் வளமும், வளர்ச்சியும்" - என்னும் இவரது நூலிற்கும், 2008 இல் "ஈழத்து இதழியலும், இலக்கியமும்" - என்னும் இவரது நூலிற்கும் வடமாகாண சபை "விருதுகள்" - வழங்கிக் கௌரவித்திருந்தது.
- 2011 இல் வடமராட்சி தெற்கு - மேற்கு பிரதேச செயலக கலா சாரப் பேரவை "கலைவாகுதி விருது" - வழங்கிக் கௌரவித்தது.
- 2013 இல் மட்டக்களப்பு மண்முனை வடக்கு பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை இவரது இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டியது. "தேனகக் கலைச்சுடர் விருது" - வழங்கிக் கௌரவித்துப் பாராட்டியது.
- 2014 இல் சுவீன் தமிழ் இலக்கியச் சங்கம் இவரது பணியைப் பாராட்டி, "நிறைதமிழ் விருது" - வழங்கிக் கௌரவித்தது.
- இவரது 60 ஆவது அகவையை ஒட்டி, கலை இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டி மட்டக்களப்பு பணிநயப்பு விழாச்சபை 2016 இல் பாராட்டிக் கௌரவப்படுத்தியது.

எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் -

- ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளமும், வளர்ச்சியும்
- இன்றைய இலக்கியங்களில் இதிகாசப் பெண் பாத்திரங்கள்
- ஈழத்து நவீன கவிதை: புதிய உள்ளடக்கங்கள், புதிய தரவுகள், புதிய போக்குகள்
- ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம்
- ஈழத்து இலக்கியமும் இதழியலும் (ஆய்வு நூல்)
- பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை (ஆய்வு நூல்)
- ஈழத்து இலக்கியமும் இதழியலும்

சிறு பிரசுரங்கள் -

- இலக்கியத் தேட்டம் : ஈழத்து நவீன இலக்கியம்
- ஈழத்துப் பிச்சுமலில் நவீன மயமாக்கலும் அதன் வெளிப்பாடுகளும்
- புலம்பெயர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வடமராட்சியின் பங்களிப்பு
- ஈழத்து நவீன உருவாக்கத்தில் மண்தீர் பாரதியின் பங்களிப்பு
- ஈழத்துத் தமிழியல்சார் தமிழ் ஆய்விதழ்கள்
- சுவாமி விபுலானந்தரும், ஆறுமுக நாவலரும்
- ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் வ. அ. இராச ரத்தினத்தின் தடங்கள்
- கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலே சி. மெளனகுருவின் தடங்கள்
- சங்ககாலம் முதல் சமகாலம் வரை சி. மெளனகுருவுடனான நேர்காணல்
- ஈழத்து நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்தில் பெண் ஆளுமைகள் (1900-1950)

தொகுப்பு நூல்கள்

- ஈழத்து வாய்மொழிப் பாடல் மரபு
- மாற்று நோக்கில் சில கருத்துக்களும், நிகழ்வுகளும்
- புதுத்துளிர் நூறு (பயிற்சிப் பட்டறைக் கவிதைகள்)
- ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியக் களஞ்சியம்
- ஈழத்துச் சிறுவர் அறிவியல் பாடல்கள்
- ஈழத்துச் சிறுவர் பாடல் களஞ்சியம்
- ஈழத்து சிறுவர் கதைகள் - 1 (அம்மாவைத் தேடி குஞ்சு)
- பேராசிரியர் செ. யோகராசாவின் ஈழத்து நவீன இலக்கியங்கள் - படைப்பாளர்கள் - தடங்கள்
- சுவாமி விபுலானந்தர் பன்முகப் பார்வை
- பன்முகப் பார்வையில் சுவாமி விபுலானந்தர்

மீள் பதிப்பு நூல்கள்

- காலங்கள் சாவதில்லை (நாவல்) - தெளிவத்தை ஜோசப்
- அசன்பே சரித்திரம் (நாவல்) - அறிஞர் சித்திலைப்பை

இலங்கை நாட்டின் வட பகுதியில் பிரமாண்ட காட்சியறையுடன் அச்சுப்பதித்தல்
சார்ந்த அனைத்து விதமான வேலைகளுக்கும்மான ஓர் அச்சுக்கூடம்

மதி கலர்ஸ்

BEST QUALITY | BEST PLACE | BEST PRICE & YOUR BEST CHOICE

MATHI COLOURS (PVT) LTD.

உங்கள் எண்ணங்களில் எண்ணங்களாய்!....

PRINTERS & WEDDING CARDS

உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்து விதமான நிழல்நாள் தேவைகளைப்பூர் உடனுக்குடன்
காண்பதும், தேரித்தியாகவுற பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்...

One Miss Call
070 222 2259

தீர்மான

அழைப்புகளின்

கட்சியறை

NO. 10, MURUGESAR LANE,
NALLUR, JAFFNA.

021 222 9285

mathicolours@gmail.com

CUSTOMERCARE
077 722 2259

MATHI
COLOURS

ஓவ்வாட்சிப் பத்திரம், மச்சுத்திர்ப் பத்திரம், பத்திர்ப்பத்திரம், கலர் பத்திரம், சீராப்சி பத்திரம்,
தட்ப் பத்திரம், மைத்திரம்

இச் சஞ்சிகை அல்லவாய் கையைகய் வெளியீட்டு உரிமையாளர் கலாநிதி கு. கலாநிதி அவர்களால் மதி கலர்ஸ் நிறுவனத்தில் அச்சிடும் வெளியிடப்பட்டது.
www.mathicolours.org | www.mathicolours.org